

โมเดลสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง: อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์
การสื่อสารเรื่องเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศ

นางสาววิไลวรรณ ทาศรีภู

ศูนย์วิทยพัทยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A CAUSAL MODEL OF MARITAL SATISFACTION OF WOMEN: THE EFFECTS OF
EMOTIONAL SUPPORT AND SEXUAL COMMUNICATION MEDIATED VIA INTIMACY
AND SEXUAL SATISFACTION

Miss. Wilaiwan Thasriphoo

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Development Psychology
Faculty of Psychology
Chulalongkorn University
Academic Year 2010
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

โมเดลสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง:
อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารทางเพศที่
ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศ

โดย

นางสาววิไลวรรณ ทาศรีภู

สาขาวิชา

จิตวิทยาพัฒนาการ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรณระพี สุทธิวรรณ

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะจิตวิทยา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศัคนางค์ มณีศรี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรณระพี สุทธิวรรณ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ศิรวงศ์ ทับสายทอง)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย)

วิไลวรรณ ทาศรีภู่ : โมเดลสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง: อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารเรื่องเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศ. (A CAUSAL MODEL OF MARITAL SATISFACTION OF WOMEN : THE EFFECTS OF EMOTIONAL SUPPORT AND SEXUAL COMMUNICATION MEDIATED VIA INTIMACY AND SEXUAL SATISFACTION) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผศ.ดร.พรรณระพี สุทธิวรรณ, 201หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความตรง (validation) ของโมเดลสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง: อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารเรื่องเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศ 2) เพื่อศึกษารูปแบบอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้หญิงไทยทั่วไปที่สมรสแล้วจำนวน 566 คน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปรแฝง 5 ตัว คือ 1) การสนับสนุนทางอารมณ์ วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว คือ การรับรู้ความรักความห่วงใย การรับรู้การให้กำลังใจ การรับรู้ความเข้าใจจากสามี 2) การสื่อสารเรื่องเพศ วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัว คือ การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป การเปิดเผยตนเรื่องเพศ 3) ความใกล้ชิดผูกพัน วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว คือ ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด 4) ความพึงพอใจทางเพศ วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัว คือ ความพึงพอใจทางเพศ 5) ความพึงพอใจในชีวิตสมรส วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว คือ ความพึงพอใจต่อกัน ความมีเชื้อยต่อกัน การมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน เครื่องมือที่ใช้วัดประมาณค่ามีความเที่ยงตั้งแต่ .850 -.950 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์โมเดลเส้นทาง

ผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุตามที่ตั้งไว้ตามกรอบวิจัยพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่า $\chi^2 = 19.86$, $df = 19$, $p = 0.403$, RMSEA = 0.009, RMR = 0.009, GFI = 0.994, AGFI = 0.976 โดยตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปรสามารถอธิบายความพึงพอใจในชีวิตสมรสได้ถึงร้อยละ 73.6 โดยมีรูปแบบอิทธิพลดังนี้ คือ 1) การสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลตรงต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง 2) การสื่อสารทางเพศมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสผ่านความพึงพอใจทางเพศ 3) การสนับสนุนทางอารมณ์และการสื่อสารทางเพศมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสผ่านความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิงขึ้นอยู่กับ การสนับสนุนทางอารมณ์ที่ตนได้รับจากสามีและการสื่อสารทางเพศกับสามี โดยสิ่งเหล่านี้ช่วยให้ผู้หญิงรู้สึกใกล้ชิดผูกพันกับสามี และมีความพึงพอใจทางเพศมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้มีความพึงพอใจในชีวิตสมรสมากขึ้นในที่สุด

สาขาวิชา.....จิตวิทยาพัฒนาการ.....

ปีการศึกษา.....2553.....

ลายมือชื่อ.....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

5178304238 : MAJOR DEVELOPMENT PSYCHOLOGY

KEYWORDS : MARITAL SATISFACTION, EMOTIONAL SUPPORT, SEXUAL COMMUNICATION, INTIMACY, SEXUAL SATISFACTION AND LISREL

WILAIWAN THASRIPHOO : A CAUSAL MODEL OF MARITAL SATISFACTION OF WOMEN: THE EFFECTS OF EMOTIONAL SUPPORT AND SEXUAL COMMUNICATION MEDIATED VIA INTIMACY AND SEXUAL SATISFACTION. ADVISOR : ASST.PROF. PANRAPEE SUTTIWAN, Ph.D., 201pp.

The purpose of this study were 1) to develop and validate the causal model of marital satisfaction of women: The effect of emotional support and sexual communication mediated via intimacy and sexual satisfaction, and 2) to study the pattern of direct and indirect effects of factor associated with marital satisfaction of women. 566 married Thai women were participants of this study. The developed model consisted of five latent variables: 1) *emotional support*, which was measured by three indicators: perception of love and caring, encouragement, and understanding from husband, 2) *sexual communication*, which was measured by two indicators: dyadic sexual communication and sexual self disclosure, 3) *intimacy*, which was measured by three indicators: perception of emotional intimacy, sexual intimacy, and intellectual intimacy, 4) *sexual satisfaction*, which was measured by one indicator: perception of sexual satisfaction, 5) *marital satisfaction*, which was measured by three indicators: dyadic satisfaction, dyadic cohesion and consensus. Data were collect by questionnaires with reliability ranged from .850-.950. Structural equation model (LISREL) was use for statistical analysis.

The result indicated that the causal model of marital satisfaction of women on the research framework was a good fit with empirical data as indicated by $\chi^2 = 19.86$, $df = 19$, $p = 0.403$, RMSEA = 0.009, RMR = 0.009, GFI = 0.994, AGFI = 0.976² = 19.86, $df = 19$, $p = 0.403$, RMSEA = 0.009, RMR = 0.009, GFI = 0.994, AGFI = 0.976. Independent variables in the model accounted for 73.6 percent variance in marital satisfaction. The causal model indicated that 1) Emotional support had both direct and indirect effect on marital satisfaction through intimacy and sexual satisfaction. 2) Sexual satisfaction had a direct effect on marital satisfaction. 3) Emotional support and sexual communication had an indirect effect on marital satisfaction through intimacy and sexual satisfaction. Results suggested that marital satisfaction in women depended on emotional support and sexual communication with husbands. Emotional support and sexual communication could increase intimacy and sexual satisfaction which led to higher marital satisfaction.

Field of Study : Development Psychology

Student's Signature

Academic Year : 2010

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรณระพี สุทธิวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย ด้วยความเคารพอย่างสูง ที่ท่านได้
สละเวลาให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจแก้ไขงานทุกขั้นตอนอย่างละเอียดด้วยความ
เอาใจใส่ ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้
ขอกราบขอบพระคุณกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิไล ฤทธา
คณานนท์ รองศาสตราจารย์ ศิราภรณ์ ทับสายทอง ที่ได้ให้คำแนะนำที่มีคุณค่าในการปรับปรุง
วิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ทุนสนับสนุนค่าใช้จ่ายใน
การทำวิทยานิพนธ์แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณเพิ่มพูน วรรณนิชสกุล เพื่อสนิทที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และ
ประสานงานให้ในทุกๆด้านแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ
ลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณพ่อและคุณแม่ที่คอยให้กำลังใจ สนับสนุน และให้ความ
ช่วยเหลือในทุกๆด้าน จนผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างสบายใจ ความ
ดีทั้งหมดของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ขอกราบบูชาแต่พ่อและแม่ของผู้วิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
ความพึงพอใจในชีวิตสมรส.....	4
การสื่อสารเรื่องเพศ.....	7
การสนับสนุนทางอารมณ์.....	15
ความใกล้ชิดผูกพัน.....	19
ความพึงพอใจทางเพศ.....	26
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	37
สมมติฐานการวิจัย.....	37
ขอบเขตของการวิจัย.....	37
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	38
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	41
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
กลุ่มตัวอย่าง.....	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
การพัฒนาเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	42
การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝง.....	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58

	หน้า
บทที่ 2 (ต่อ).....	
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	61
ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง.....	62
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง.....	65
บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย.....	82
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	88
รายการอ้างอิง.....	96
ภาคผนวก.....	102
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ.....	103
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	104
ภาคผนวก ค แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	119
ภาคผนวก ง รายงานผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง.....	130
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	201

สารบัญตาราง

ตาราง ที่	หน้า
1	เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงโครงสร้างของความพึงพอใจในชีวิต สมรรถของผู้หญิง..... 52
2	เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงโครงสร้างของความใกล้ชิด ผูกพัน..... 54
3	เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงโครงสร้างของการสนับสนุนทาง อารมณ์..... 56
4	เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงโครงสร้างของการสื่อสารเรื่อง เพศ..... 57
5	ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง..... 62
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน จากตัวแปรต่าง ๆ..... 65
7	ค่า Factor Loading, Standardized Solution Matrix, Completely Standardized Solution Matrix และ Factor Score Regression ของตัวแปรตามกรอบงานวิจัย..... 69
8	เมทริกซ์พหามิตอร์ของตัวแปรแฝง K และ Eตามกรอบงานวิจัย..... 72
9	ค่า Factor Loading, Standardized Solution Matrix, Completely Standardized Solution Matrix และ Factor Score Regression ของตัวแปรตามโมเดลทางเลือก..... 77

ตาราง ที่	หน้า
10	เมทริกซ์พารามิเตอร์ของตัวแปรแฝง K และ Eตามโมเดลทางเลือก..... 80
11	ผลการเปรียบเทียบค่า Chi-square ของโมเดลเชิงสาเหตุทั้งสองโมเดล..... 81
12	การเปรียบเทียบดัชนีตรวจสอบความสอดคล้อง..... 81

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	เส้นทางอิทธิพลความพึงพอใจในชีวิตสมรส จากการสนับสนุนทางอารมณ์ และการสื่อสารเรื่องเพศ โดยมีความพึงพอใจเป็นตัวส่งผ่าน.....	7
2	แผนภาพทฤษฎีหน้าต่างใจฮารี.....	11
3	แสดงอาณาเขตของตนเองในความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดสนิทสนม.....	12
4	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนทางเพศกับความพึงพอใจทางเพศตามแนวคิดของ McNeil & Byer (2005, 2009).....	14
5	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางอารมณ์ ความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจในชีวิตสมรส.....	18
6	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความใกล้ชิดผูกพัน การเปิดเผยตน และการสนับสนุนทางอารมณ์.....	25
7	กรอบแนวคิดงานวิจัยโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรส: อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารเรื่องเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศ.....	36
8	โมเดลการวัดองค์ประกอบความพึงพอใจในชีวิตสมรส.....	53
9	โมเดลการวัดองค์ประกอบความใกล้ชิดผูกพัน.....	55
10	โมเดลการวัดองค์ประกอบการสนับสนุนทางอารมณ์.....	56
11	โมเดลการวัดองค์ประกอบการสื่อสารเรื่องเพศ.....	58
12	โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรส: อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารเรื่องเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศตามกรอบงานวิจัย.....	66
14	โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรส: อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารเรื่องเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศของโมเดลทางเลือก.....	74

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ชีวิตสมรสเป็นชีวิตคู่ที่หญิงและชายตกลงจะใช้ชีวิตร่วมกันโดยมีความรักความผูกพันทางอารมณ์เป็นพื้นฐาน เป็นชีวิตที่ทั้งสองฝ่ายต่างต้องเสียสละปรับตัวเข้าหากันในเรื่องต่างๆ เพื่อให้สามารถครองชีวิตคู่อยู่ด้วยกันได้อย่างยาวนานและมีความสุข ดังที่สุชาติ โสมประยูรและวรรณี โสมประยูร (2541) กล่าวว่า การครองเรือนและการครองรักนั้นย่อมมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวในทุกๆ ด้านของชีวิต ถึงแม้ว่าการปรับตัวจะลำบากยุ่งยากซับซ้อน และต้องใช้เวลา แต่เมื่อคู่สมรสได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาก็สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีแล้ว จะทำให้ทั้งคู่ต่างรู้สึกรักและเข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น ถ้าสามีภรรยาทั้งคู่มีความสามารถในการปรับตัวเข้าหากันได้ดีและรวดเร็วมากเท่าใด ชีวิตการแต่งงานก็จะมีความสุขและยืนยาวมากขึ้นเท่านั้น

ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาจึงเป็นความสัมพันธ์ของบุคคลสองคนที่เน้นถึงความสัมพันธ์ที่สนิทสนม ลึกซึ้งและผูกพัน เป็นรูปแบบหนึ่งของความสัมพันธ์มนุษย์ที่ใกล้ชิดกันมาก นอกเหนือจากความสัมพันธ์ของมนุษย์ในรูปแบบอื่นๆ และความสัมพันธ์ทางเพศก็เป็นความสัมพันธ์อีกรูปแบบหนึ่งที่ผูกพันกันมากที่สุดของความสัมพันธ์ของมนุษย์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้บุคคลมีความคุ้นเคยกันมากกว่ากิจกรรมอื่นใด(สุชาติ โสมประยูร และวรรณี โสมประยูร , 2541) ดังนั้นเพศสัมพันธ์และชีวิตคู่จึงเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ เพศสัมพันธ์จึงเป็นสัญลักษณ์ของความรู้สึกรักใคร่และความรู้สึกมีค่า หากคู่สมรสมีเพศสัมพันธ์ที่น่าพึงพอใจ ความรู้สึกรักใคร่ผูกพันก็จะมีค่าลึกซึ้งยิ่งขึ้น แต่หากเพศสัมพันธ์มีปัญหา ความสัมพันธ์ด้านอื่นก็มักจะมีปัญหาไปด้วย พันธุ์ศักดิ์ ศุภระฤกษ์ (2545) ได้กล่าวไว้ว่า เพศสัมพันธ์เป็นพื้นฐานของชีวิตคู่ เป็นการแสดงความรักของคนที่มีชีวิตคู่ เป็นสัมผัสที่จับต้องได้ และเป็นสีล้นของชีวิตที่ทำให้เกิดความสุขสม ชีวิตคู่จะล่มสลายหรือยืนยาวนั้นเพศสัมพันธ์คือส่วนหนึ่งที่เป็นสาเหตุในการตัดสินใจ คู่ครองที่มีความสุขสมหวังในเพศสัมพันธ์ ปัญหาต่างๆที่เป็นเรื่องใหญ่ก็จะกลายเป็นเรื่องเล็ก ในขณะที่คู่ครองที่ไม่มีความสุขสมในเพศสัมพันธ์เรื่องเล็กน้อยก็กลายเป็นเรื่องใหญ่ได้

ดังนั้นความสัมพันธ์ทางเพศในชีวิตสมรสจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง นอกเหนือไปจากปัจจัยทางชีวภาพ เช่น สุขภาพทั่วไป ความสามารถในการทำงานของอวัยวะระบบประสาทอัตโนมัติ ฯลฯ ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ ทางด้านความสัมพันธ์ด้วย เช่น การสื่อสารกันอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา การแก้ไขความขัดแย้งระหว่างกันได้ดี การมีทัศนคติที่ตรงกันในเรื่องเพศ ความเชื่อมั่นในความสามารถทางเพศของตนและเชื่อว่าตนสามารถให้ความสุขทางเพศกับคู่ของตนได้(อุมาพร ตรังคสมบัติ, 2545)

ปัญหาเพศสัมพันธ์และปัญหาความสัมพันธ์ของคู่สมรสทั่วไปมักเกี่ยวข้องกันเสมอ โดย ปัญหาทั้งสองด้านต่างก็นำไปสู่ความรู้สึกเชิงลบ เช่น ความล้มเหลวในการสื่อสารและแก้ไขความขัดแย้ง จะทำให้คู่สมรสรู้สึกโกรธ รู้สึกอีกฝ่ายหนึ่งไม่เข้าใจและยอมรับตน รู้สึกกังวล รู้สึกตนเป็นคนที่ไม่มีความค่า รู้สึกล้มเหลว รู้สึกไม่ได้รับความรักความห่วงใย ฯลฯ ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวทำให้เกิดทัศนคติต่อความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสเป็นไปในด้านลบ การปฏิบัติกิจกรรมทางเพศอย่างลงและอาจทำให้หมดอารมณ์ทางเพศได้ เกิดปัญหาเป็นวงจรไปเรื่อยๆจนนำไปสู่การหย่าร้างตามมา(อุมาพร ตรังคสมบัติ, 2545)

ในปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าปัญหาการหย่าร้างเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญ ครั้งหนึ่งหรือสองในสามของคู่สมรสชาวอเมริกันจบความสัมพันธ์ด้วยการหย่าร้างกัน(Litzinger & Gordon, 2005) สำหรับประเทศไทยพบว่าการหย่าร้างเกิดขึ้นทุกปีเช่นกัน สถิติจำนวนการหย่าร้าง 5 ปีที่ผ่านมา คือปี 2547 จำนวน 86,982 ราย ปี 2548 จำนวน 90,688 ราย ปี 2549 จำนวน 91,155 ราย ปี 2550 จำนวน 100,420 ราย และปี 2551 จำนวน 109,084 ราย (กรมการปกครอง, สำนักบริหารการทะเบียน, 2552) จากอัตราการหย่าร้างดังกล่าว ไม่น่าเป็นที่แปลกใจที่นักวิจัยด้านครอบครัวหันมาศึกษาหาคำตอบเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เกิดการหย่าร้าง ซึ่งผลการศึกษาส่วนใหญ่พบว่า สาเหตุสำคัญที่นำไปสู่การหย่าร้างส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาความขัดแย้งระหว่างคู่สมรสทั้งในทางส่วน ตัว และทางสังคมที่นำไปสู่ปัญหาครอบครัวและจิตใจ ซึ่งสาเหตุความขัดแย้งส่วนตัวพบว่า เรื่องเพศหรือความพึงพอใจทางเพศเป็นเรื่องหนึ่งที่มีผลต่อความสุขความพึงพอใจในชีวิตสมรส หากคู่สมรสมีความสุขความพึงพอใจทางเพศ ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ด้านอื่นๆก็เกิดขึ้นตามมาด้วย ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจโดยรวมต่อชีวิตสมรส ดังที่ สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร (2541) กล่าวไว้ว่า ในคู่สมรสการปรับตัวทางเพศ ความสัมพันธ์ทางเพศหรือความพึงพอใจทางเพศที่เกิดขึ้นอย่างสมดุล จะนำความพึงพอใจในชีวิตสมรสมาสู่ทั้งสามีและภรรยา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะช่วยให้ชีวิตสมรสราบรื่นและมีความสุข ดังนั้นความพึงพอใจในชีวิตสมรสจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนาในชีวิตคู่

อย่างไรก็ตามในวัฒนธรรมตะวันตกโดยเฉพาะสังคมไทย ที่มีกฎระเบียบและการควบคุมทางสังคมภายใต้ความเชื่อของสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ และค่านิยมเชิงชื่อนในเรื่องเพศ ทำให้บรรทัดฐานการควบคุมทางสังคมที่มีต่อบทบาทหญิงชายเป็นเรื่องที่เลือกปฏิบัติ ซึ่งจะเห็นได้ในบริบทของการควบคุมทางสังคมที่เริ่มตั้งแต่การเกี่ยวพาราสีจนถึงการแต่งงาน ผู้ชายเป็นฝ่ายกำหนดและเป็นฝ่ายตัดสินใจหรือมีอำนาจในการตัดสินใจทั้งสิ้น(นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์, 2546) อีกทั้งการปลูกฝังค่านิยมในเรื่องเพศที่ผิดๆ มีกรอบความคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าละอายต้องปกปิด เป็นเรื่องที่ไม่ควรกล่าวถึงความรู้สึกของตนอย่างเปิดเผย ทำให้สามีภรรยาไม่กล้าแสดงออกถึงความรู้สึกของตน โดยเฉพาะภรรยามีแนวโน้มที่จะเก็บกดความรู้สึกทั้งที่ชอบและไม่ชอบไว้ โดยไม่กล้าสื่อสารกับสามี

ทำให้สามีไม่มีโอกาสรับรู้ เข้าใจ และตอบสนองความต้องการทางเพศของภรรยา(เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2543) ดังนั้นอิทธิพลจากสังคมและวัฒนธรรมทำให้ผู้หญิงมีความจำกัดในการแสดงออกเรื่องเพศและเกิดความพึงพอใจทางเพศได้น้อยกว่าผู้ชาย(พันธุ์ศักดิ์ ศุภระถุณย์, 2546 อ้างถึงใน สุรางค์รัตน์ คงศรี, 2547) รวมทั้งอิทธิพลจากสังคมและวัฒนธรรมที่ยกย่องผู้ชายเป็นใหญ่ ส่งผลให้พฤติกรรมทางเพศเป็นไปตามความพึงพอใจของผู้ชาย โดยไม่สนใจความพึงพอใจของฝ่ายหญิงว่าจะมีความสุข หรือไม่ และความพึงพอใจทางเพศของผู้หญิงบางคนไม่ได้เกิดจากการบรรลุความสุขสุดยอดทางเพศ แต่เกิดจากการใช้อารมณ์ความรู้สึกใกล้ชิดผูกพันที่มีกับสามี มาร่วมรับรู้และรู้สึกในการมีเพศสัมพันธ์กับสามี ทำให้ตนเองรู้สึกว่าเป็นที่ต้องการของสามี และการที่สามีตอบสนองและปฏิบัติต่อตนในเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นการแสดงออกถึงความรักความผูกพันระหว่างกัน ทำให้เกิดความพึงพอใจทางเพศขึ้นมา และความพึงพอใจทางเพศที่เกิดขึ้นดังกล่าวก็จะส่งผลต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์ด้านต่าง รวมถึงความพึงพอใจในชีวิตสมรสด้วย

ดังที่กล่าวมาข้างต้น เรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องสำคัญและเป็นเรื่องพื้นฐานของชีวิตคู่ ความพึงพอใจทางเพศจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่นำไปสู่ความพึงพอใจในชีวิตสมรส แต่การสนับสนุนของคู่สมรสโดยเฉพาะการสนับสนุนทางอารมณ์ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการดำเนินและขับเคลื่อนไปของความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสว่าจะเป็นไปได้ในด้านบวกหรือลบ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาโมเดลสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง จากอิทธิพลการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารเรื่องเพศ ความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจในชีวิตสมรส

โดยศึกษานี้จะทำให้ทราบเส้นทางอิทธิพลเชิงสาเหตุทั้งทางตรงและทางอ้อม ของการสื่อสารเรื่องเพศ ความใกล้ชิดผูกพัน การสนับสนุนทางอารมณ์ ความพึงพอใจทางเพศที่นำไปสู่ความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิงที่ และก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการศึกษาโมเดลสาเหตุความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง ไปพัฒนาและหาแนวทางส่งเสริมการเปิดเผยตนในเรื่องเพศ การสื่อสารในเรื่องเพศ การสนับสนุนทางอารมณ์ระหว่างกัน และความใกล้ชิดผูกพันของผู้หญิงและคู่สมรส ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้คู่สมรสมีความใกล้ชิดผูกพันกันมากขึ้นและลดปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์และเพศสัมพันธ์ในชีวิตสมรส ทำให้ชีวิตสมรสเป็นที่น่าพึงพอใจและมีความสุขตลอดไป

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความพึงพอใจในชีวิตสมรส

1.1 ความหมายของความพึงพอใจในชีวิตสมรส

มีนักวิจัยได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในชีวิตสมรสไว้มากมาย ซึ่งในแต่ละแนวคิดจะมีความหมายใกล้เคียงกันและมีการเรียกความพึงพอใจในชีวิตสมรสด้วยคำอื่นๆแตกต่างกันไป ตามคำจำกัดความในการวิจัยของตนเอง เช่น Roach, Frazier, & Boeden (1981) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในชีวิตสมรสว่า เป็นทัศนคติทางความชอบว่ามีมากหรือน้อยต่อชีวิตสมรสของตนเอง ซึ่งสัมพันธ์กับอุมาพร ตรังคสมบัติ (2545) ที่ให้ความหมายของความพึงพอใจในชีวิตสมรสว่า หมายถึง ทัศนคติที่คู่สมรสมีต่อความสัมพันธ์ในชีวิตคู่ว่าน่าพอใจมากน้อยเพียงใดและ Hendrick (1988 อ้างถึงใน Sergin & Flora, 2005) ที่อธิบายความพึงพอใจในชีวิตสมรสว่า เป็นความรู้สึกสนุกสนาน พอใจ สำนึกใจ อิ่มใจในความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส

Spanier (1976) ให้ความหมายของความพึงพอใจในชีวิตสมรสที่กว้างออกไปว่าไม่ใช่แค่ความพึงพอใจ สนุกสนานหรือรู้สึกพอใจกับความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสเท่านั้นแต่ยังรวมถึงความสามารถในการจัดการเกี่ยวกับเรื่องต่างๆในชีวิตสมรสไม่ว่าจะเป็นความเห็นด้วย ความขัดแย้ง การแสดงออกทางอารมณ์ หรือการมีกิจกรรมร่วมกัน นั่นคือหากคู่สมรสจัดการและสามารถปรับตัวกับเรื่องต่างๆเหล่านี้ได้ ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจต่อคู่สมรสและความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส เกิดเป็นความพึงพอใจในชีวิตสมรสในที่สุด และวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรสจากองค์ประกอบทั้งหมด 4 ด้านคือ

1.1.1 ด้านความพึงพอใจต่อกัน (dyadic satisfaction) คือ ความรู้สึก ความคิด และอารมณ์ในแง่บวกที่สามีและภรรยาต่อกัน

1.1.2 ด้านความมีเชื้อใยต่อกัน (cohesion) คือ การที่คู่สมรสมีความผูกพัน เชื่อมโยงต่อกัน ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน มีอารมณ์ หรือพูดคุยกุญแจเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน

1.1.3 ด้านความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (consensus) คือ อารมณ์ความคิด หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อความคิดเห็นของคู่สมรสไปในทางเดียวกันในเรื่องต่างๆ

1.1.4 ด้านการแสดงอารมณ์ต่อกัน (affectional expression) คือ การแสดงอารมณ์ความรู้สึกรัก และปรารถนาต่อกันของคู่สมรส

ส่วน Busby, Christensen, Crane and Larson (1995) ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรสจากองค์ประกอบ 4 ด้านของ Spanier มาศึกษาและวิเคราะห์ยืนยันองค์ประกอบต่อ โดยใช้โครงสร้างและความหมายเดิมของ Spanier จากผลการศึกษาที่ได้ Busby และคณะได้เสนอแนวคิดและโมเดลการวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรสใหม่ ว่าความพึงพอใจในชีวิตสมรสควรวัดจากองค์ประกอบเพียง 3 ด้านเท่านั้น คือ ด้านความพึงพอใจต่อกัน ด้านความมีเยื่อใยต่อกัน และด้านความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าความพึงพอใจในชีวิตสมรส หมายถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อความสัมพันธ์ การจัดการ และการปรับตัวในชีวิตสมรสว่าน่าพึงพอใจมากน้อยเพียงใด และในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้ความหมายของความพึงพอใจในชีวิตสมรสตามแนวคิดของ Busby, et. al. (1995) โดยวัดจากองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านความพึงพอใจต่อกัน ด้านความมีเยื่อใยต่อกัน และด้านความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน

1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส

อุมาพร ตรังคสมบัติ(2545) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสออกเป็นด้านใหญ่ๆ 3 ด้านคือ ด้านตัวบุคคล ด้านความสัมพันธ์ และด้านอื่นๆ ทั้งนี้จะขอกกล่าวเพียง 2 ด้านแรกเท่านั้น เนื่องจากเป็นด้านที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อชีวิตสมรสมากที่สุด

1.2.1 ด้านตัวบุคคล

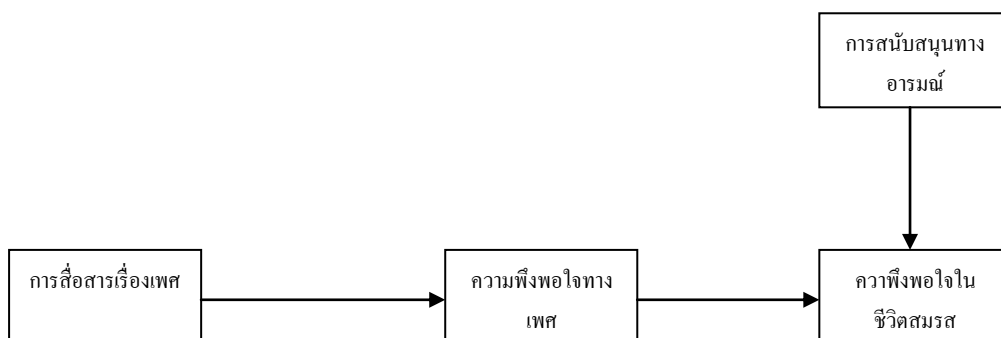
ประวัติการเลี้ยงดูในวัยเด็กและประสบการณ์ในอดีตจะมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของคู่สมรสแต่ละฝ่าย นั่นคือ คู่สมรสที่มีประวัติการเลี้ยงดูและเติบโตมาจากครอบครัวที่พ่อกับแม่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไม่มีความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่ มีการอบรมระเบียบวินัยลูกอย่างสม่ำเสมอและหนักแน่น ไม่ใช้วิธีลงโทษทางร่างกายอย่างรุนแรง ลูกมีความผูกพันที่ดีกับพ่อแม่ และพ่อแม่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่ลูกอย่างเปิดเผย สร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะสอนให้รู้ว่าเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องที่น่าขยะแขยง ถ้าปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับบุคคลที่เหมาะสม บุคคลที่ถูกเลี้ยงดูมา ตามลักษณะครอบครัวดังกล่าวก็จะมีความสุขและความมั่นคงทางใจ เมื่อเติบโตขึ้นและแต่งงานไปก็จะมีมีความสุขความพึงพอใจและประสบความสำเร็จในชีวิตแต่งงาน

1.2.2 ด้านความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในชีวิตสมรส คู่สมรสจะต้องมีความรักใคร่ผูกพันกันอย่างลึกซึ้ง เห็นคุณค่าของกันและกัน สามารถพึ่งพากันทางอารมณ์ ปรึกษาปรึกษาใจกันและกันได้ มีความเข้าอกเข้าใจกัน มีการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ร่วมกัน มีค่านิยม ความชอบและความสนใจในเรื่องต่างๆ คล้ายคลึงกัน และเข้ากันได้ในเรื่องเพศสัมพันธ์

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในชีวิตสมรสจากปัจจัยในเรื่องเพศ และการสนับสนุนทางอารมณ์จากคู่สมรสนั้น ส่วนใหญ่จะศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์และปัจจัยที่นำไปสู่ความพึงพอใจในชีวิตสมรสในภาพรวมและเป็นแบบมิตติเดียว และยังไม่มีการศึกษาเป็นโมเดลสาเหตุหรือแยกองค์ประกอบของความพึงพอใจในชีวิตสมรส มีเพียงการศึกษาเส้นทางอิทธิพลของปัจจัยที่นำไปสู่ความพึงพอใจในชีวิตสมรสเท่านั้น ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวได้แก่งานวิจัยของ Tim & Keiley (1999 อ้างถึงใน Sprenkle & Piercy, 2005) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสในกลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้ว โดยศึกษาปัจจัยทางด้านความแตกต่างในตนเอง ความผูกพันทางอารมณ์ ความพึงพอใจทางเพศและการสื่อสารเรื่องเพศที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส ในกลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้วจำนวน 205 คน ทำแบบสอบถามประเมินความแตกต่างในตนเอง ความผูกพันทางอารมณ์ การสื่อสารเรื่องเพศ ความพึงพอใจทางเพศและความพึงพอใจในชีวิตสมรส ผลการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลพบว่า ความแตกต่างในตนเองและความผูกพันทางอารมณ์มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจทางเพศและความพึงพอใจในชีวิตสมรสโดยมีการสื่อสารเรื่องเพศเป็นตัวส่งผ่าน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ MacNab & Keiley (2004 อ้างถึงใน Sprenkle & Piercy, 2005) ที่นำผลการศึกษาของ Tim & Keiley (1999) มาศึกษาต่อโดยศึกษาเส้นทางอิทธิพลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรส จากการสนับสนุนทางอารมณ์ และการสื่อสารเรื่องเพศโดยมีความพึงพอใจทางเพศเป็นตัวส่งผ่าน ผลการศึกษาพบว่าการสื่อสารเรื่องเพศมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจทางเพศ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสโดยผ่านความพึงพอใจทางเพศ และการสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลโดยตรงต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส ดังภาพ 1.1

ภาพที่ 1.1 เส้นทางการอิทธิพลความพึงพอใจในชีวิตสมรส จากการสนับสนุนทางอารมณ์ และการสื่อสารเรื่องเพศ โดยมีความพึงพอใจทางเพศเป็นตัวส่งผ่าน

2. การสื่อสารเรื่องเพศ

การสื่อสารเป็นทักษะสำคัญของชีวิตคู่ เป็นปัจจัยที่ช่วยให้คู่สมรสเกิดความผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แก้ไขความขัดแย้งระหว่างกันได้ และปรับตัวกับความตึงเครียดในชีวิตคู่ได้ การสื่อสารที่ดีจะช่วยให้ชีวิตสมรสเป็นประสบการณ์ที่น่าพึงพอใจและมีความสุข (อุมาพร ตรังคมสมบัติ, 2546)

การสื่อสารจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์และความผูกพัน การสื่อสารที่มีคุณภาพจะส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และสัมพันธภาพที่ดีในเรื่องทั่วไปก็จะส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศที่ดีด้วย และนอกจากการสื่อสารโดยทั่วไปแล้วการสื่อสารเรื่องเพศก็เป็นการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาและการคงไว้ซึ่งความพึงพอใจทางเพศ (Neller & Fitzpatrick, 1991 อ้างถึงใน สุรางค์รัตน์ คงศรี, 2547)

2.1 ความหมายของการสื่อสารเรื่องเพศ

นักวิจัยหลายคนได้ให้ความหมายของการสื่อสารเรื่องเพศที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันออกไป ดังนี้

Cupach and Mett (1991 อ้างถึงใน MacNeil & Byers, 2005) อธิบายความหมายของการสื่อสารเรื่องเพศ หมายถึง การเปิดเผยตนซึ่งกันและกันเกี่ยวกับเรื่องเพศทั้งในเรื่องที่ตนเองชอบและไม่ชอบที่นำไปสู่ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจในความสัมพันธ์

Masters (1992 อ้างถึงใน Larson et al., 1998) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารเรื่องเพศว่าหมายถึง การแสดงความรู้สึกต่อกันในเรื่องของความต้องการทางเพศ ความปรารถนาซึ่งกันและกัน สิ่งที่ชอบและไม่ชอบรวมถึงความคาดหวังที่แต่ละบุคคลมีต่อกันในเรื่องเพศ

ส่วน Strong, DeVault, Sayad, and Yaber (2001) อธิบายว่า การสื่อสารเรื่องเพศ คือกระบวนการที่ใช้สัญลักษณ์ทั้งคำพูดและท่าทางการเคลื่อนไหว เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องทางเพศระหว่างคู่รัก ซึ่งแต่ละคู่จะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ซึ่งมีความสัมพันธ์กับค่านิยม ความเชื่อ และธรรมเนียมปฏิบัติของสังคม ซึ่งในแต่ละวัฒนธรรมจะมีการสื่อสารเรื่องเพศแตกต่างกันออกไป ขึ้นกับการใช้ภาษาและค่านิยมของวัฒนธรรมนั้น เช่น บางวัฒนธรรมมองเรื่องเพศออกไปในแง่ลบ ประเด็นทางเรื่องเพศเป็นสิ่งต้องห้าม เรื่องเพศจะไม่สามารถเผยแพร่ได้ทางสื่อมวลชน และในบางวัฒนธรรมการสื่อสารเรื่องเพศจะแสดงออกโดยใช้เฉพาะภาษาท่าทางเท่านั้น

2. ปัจจัยด้านสังคม บทบาททางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารเรื่องเพศ เช่น บทบาทความเป็นชาย(Masculine) และบทบาทความเป็นหญิง(Femine) ซึ่งบทบาททางเพศจะมีความสัมพันธ์กับเรื่องเพศในประเด็นของเพศสภาพ(Gender) เช่น ผู้ชายสามารถพูดถึงเรื่องเพศในที่สาธารณะได้ในขณะที่การกล่าวถึงเรื่องเพศในที่สาธารณะของผู้หญิงเป็นสิ่งต้องห้าม

3. ปัจจัยด้านจิตวิทยา การแสดงลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกถึงความเด็ดเดี่ยว การคล้อยตาม การเข้มงวดหรือยืดหยุ่น การรับรู้ความรู้สึกได้ง่ายหรือรับรู้ต่อความรู้สึกได้ยาก ลักษณะดังกล่าวอาจส่งผลถึงการสื่อสารเรื่องเพศ เช่น คนที่มีลักษณะที่มีความเข้มงวดสูง ไม่ยืดหยุ่น จะส่งผลให้คุณภาพการสื่อสารลดลง หรือคนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง ก็จะมีการเปิดใจรับสิ่งอื่น ๆ สูง

ส่วนนางลักษณะ เอ็มประดิษฐ์ (2540) อธิบายว่าการสื่อสารเรื่องเพศในคู่สมรสหมายถึงความสามารถในการสื่อสารกันเรื่องเพศหรือสามารถพูดคุยกันได้ในเรื่องกิจกรรมทางเพศระหว่างสามีภรรยา เป็นปัจจัยที่ทำให้คู่สมรสปรับตัวได้ดีในเรื่องเพศ แต่สาเหตุหนึ่งของการไม่คุยเรื่องเพศระหว่างกัน เกิดจากการมีทัศนคติและความเชื่อว่าเรื่องเพศเป็นของต่ำ ซึ่งการไม่พูดคุยเรื่องเพศจะทำให้แต่ละฝ่ายไม่ทราบความต้องการหรือความปรารถนาของอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งอาจนำมาสู่ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีระหว่างสามีภรรยาได้ คืออาจทำให้คู่สมรสรู้สึกไม่ไว้วางใจหรือไม่จริงใจต่อกัน และส่งผลให้ไม่กล้าพูดคุยในเรื่องต่างๆอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมาด้วยเช่นกัน ซึ่งสัมพันธ์กับ Yaffee and Fenwick(1998b อ้างถึงใน สุรางค์รัตน์ คงศรี, 2547) ที่อธิบายว่า ปัจจุบันพบว่าคนส่วนใหญ่ไม่กล้าพูดคุยเรื่องเพศกับคู่รักของตน เนื่องจากกลัวว่าการพูดคุยเรื่องเพศจะส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของคู่รัก อีกทั้งยังก่อให้เกิดความรู้สึกอึดอัดใจและความละอาย ซึ่งปัญหาในการสื่อสารเรื่องเพศส่วนหนึ่งเกิดจากความแตกต่างระหว่างชายหญิงในเรื่องของความคิดและการแสดงออกซึ่งถือเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งต่อการสื่อสารเรื่องเพศของคู่รัก และสัมพันธ์กับที่สุวิทนา อารีพรพร (2550) ที่กล่าวไว้ว่า การพูดคุยกันอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับความรู้สึกของตนต่อการปฏิบัติทางเพศของอีกฝ่าย

หนึ่ง หรือการขอร้องให้อีกฝ่ายปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ให้ความสุขแก่ตนนั้นไม่ใช่สิ่งที่กระทำกันง่าย ๆ แม้จะเป็นคนที่มีการศึกษาดีหรืออยู่ในสังคมซึ่งยอมรับและสนับสนุนในเรื่องเพศ ทั้งนี้เพราะคู่สมรสต่างเกรงใจซึ่งกันและกัน กลัวว่าการกระทำดังกล่าวจะทำให้อีกฝ่ายเสียหน้า หรือเป็นการเรียกร้องอีกฝ่ายมากเกินไป หรือรู้สึกอายที่จะพูดกันตรงๆ ซึ่งสุรางค์รัตน์ คงศรี (2547) ได้สรุปสาเหตุที่ทำให้คูรักรักไม่มีการสื่อสารเรื่องเพศร่วมกันไว้ดังนี้

1. คูรักรักไม่จำเป็นต้องพูดคุยเรื่องเพศต่อกัน เนื่องจากเรื่องเพศจะดำเนินไปได้เองตามธรรมชาติของชีวิตคู่
2. คูรักรักมีความมั่นใจว่าสามารถปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องเพศได้ดีและทำให้คู่ของตนมีความพึงพอใจได้
3. คูรักรักเชื่อว่าหากมีการพูดคุยกันจะต้องเกิดความขัดแย้งขึ้น สัมพันธภาพจะเปลี่ยนไปในทางที่ไม่ดี ดังนั้นการหลีกเลี่ยงที่จะไม่คุยกันจึงเป็นสิ่งที่ดีกว่า จึงทำให้ไม่สามารถกล่าวถึงความรู้สึก ความต้องการหรือจินตนาการทางเพศของตนได้
4. คูรักรักขาดรูปแบบที่จะเป็นตัวอย่างในการสื่อสารเรื่องเพศต่อกัน โดยที่ขณะอยู่ในช่วงวัยเด็กหรือวัยรุ่นไม่ได้พูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ หรือเป็นเพียงผู้ฟังฝ่ายเดียว เพราะหากเด็กหรือวัยรุ่นร่วมสนทนาเรื่องเพศด้วยก็就会被ห้าม ทำให้เด็กรับรู้ว่าการสื่อสารเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม
5. การพูดคุยเรื่องเพศทำให้ถูกประเมินว่ามีความฝักใฝ่หรือหมกหมุ่น ไร้ศีลธรรม กลัวคู่ของตนคิดว่าเป็นคนมีความต้องการทางเพศสูง กลัวคูรักรังเกียจหรือคิดว่าคู่อื่น ๆ เขาไม่ปฏิบัติกัน
6. คูรักรักคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนที่สอบถามเรื่องเพศกับคูรักรัก เช่น ผู้ชายหลายคนไม่เคยถามภรรยาว่าบรรลุลูกสุดยอดหรือไม่ และผู้หญิงหลายคนก็ไม่กล้าถามสามีว่ามีความสุขหรือไม่

จากความหมายของการสื่อสารเรื่องเพศดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การสื่อสารเรื่องเพศหมายถึง การสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างคู่สมรสเกี่ยวกับการแสดงความรู้สึกต่อกันในเรื่องเพศ แสดงความรู้สึกต่อกันในเรื่องของความต้องการทางเพศ และความปรารถนาซึ่งกันและกัน โดยการเปิดเผยตนระหว่างกันในเรื่องเพศที่ตนชอบและไม่ชอบ รวมถึงการสื่อสารพูดคุยได้ตอบออกความคิดเห็นกันระหว่างคู่สมรสในเรื่องเพศต่างๆ ไปด้วย

2.2 การสื่อสารเรื่องเพศกับการเปิดเผยตนเอง

โดยทั่วไปบุคคลมักจะเลือกมอบความไว้วางใจให้กับบุคคลที่คิดว่าจะมีปฏิกิริยาได้ตอบมาในทางที่ตนเองคาดหวัง ซึ่งในการที่จะคาดการณ์ได้นั้นจะต้องอาศัยความคุ้นเคย ความใกล้ชิด ผูกพัน เมื่อใดที่ตนเองพบว่าบุคคลใดมีความคิด ค่านิยม ตลอดจนมีปฏิกิริยาต่อเหตุการณ์ต่างๆ เหมือนกับตนแล้ว เมื่อนั้นบุคคลก็จะทราบว่าจะควรไว้วางใจใครได้บ้าง และเมื่อมีความไว้วางใจ การ

เปิดเผยเรื่องส่วนตัวก็จะเกิดขึ้น การเปิดเผยตน คือ การที่บุคคลเลิกปิดบังตัวเองจากผู้อื่น เป็นการเปิดเผยในเรื่องส่วนตัวที่บุคคลอื่นๆทั่วไปไม่มีโอกาสล่วงรู้ (อิรณันท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2533)

Laurenceau et al.(1998 อ้างถึงใน Brehm, 2002) อธิบายว่า การเปิดเผยตน(Self disclosure) เป็นกระบวนการเปิดเผยข้อมูลหรือเรื่องส่วนตัวให้ผู้อื่นรับรู้ ซึ่งการเปิดเผยตนเป็นอีกหนึ่งลักษณะที่ใช้ในการอธิบายความใกล้ชิดผูกพัน ซึ่งบุคคลสองคนจะไม่กล่าวว่ามี ความใกล้ชิดผูกพันกันหากไม่มีการเปิดเผยตนในเรื่องส่วนตัวระหว่างกัน ซึ่งการเปิดเผยตนเองจะเพิ่มขึ้นเมื่อบุคคลทั้งสองรู้จักกันมากขึ้น โดยที่ความสัมพันธ์ของบุคคลทั้งสองจะค่อยๆพัฒนาขึ้นเป็นความใกล้ชิดผูกพันที่มากขึ้นจากการเปิดเผยตนระหว่างกัน (Bersheid & Reis, 1998; Prager, 1995 อ้างถึงใน Feldman, 2001)

บุญศรี ไพรัตน์ (ไม่ระบุปีที่พิมพ์) ได้ให้ความหมายของการเปิดเผยตนว่า เป็นกระบวนการทางพฤติกรรมที่บุคคลทำตนให้ผู้อื่นรู้จักโดยการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวให้ผู้อื่นทราบทางคำพูด และอธิบายว่าการเปิดเผยตนเป็นกระบวนการทางพฤติกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่นักจิตวิทยาเชื่อว่ามีผลสำคัญต่อการปรับตัวทางจิตวิทยาและต่อหน้าที่ รวมถึงการตีความความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลด้วย ซึ่งบทบาทของการเปิดเผยตนในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้น ได้รับการตรวจสอบอย่างกว้างขวางภายในบริบทของทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมและทฤษฎีการเจาะลึกทางสังคม(Social Penetration Theory) โดยที่ความสัมพันธ์จะดำเนินไปจากด้านที่ห่างไกลหรือห่างเหินกันไปสู่ด้านที่ใกล้ชิดกันของการแลกเปลี่ยน โดยผ่านการเปิดเผยทางคำพูด การทำกิจกรรมร่วมกัน และการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด

ดังนั้นบุคคลเมื่อมีการเปิดเผยตนขึ้นระหว่างกัน ความใกล้ชิดผูกพันและความเป็นกันเองก็จะมีเพิ่มมากขึ้น การสื่อสารที่ผิดพลาดหรือความไม่เข้าใจกันก็จะน้อยลง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากทั้งในด้านการสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ ซึ่ง Joseph Luft and Harry Ingham(อ้างถึงในอิรณันท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2533) ได้เสนอแนวทางในการศึกษาพฤติกรรมการเปิดเผยตนเองที่เรียกว่า ทฤษฎีหน้าต่างโจฮารี(The Johari Window)โดยกำหนดแบบจำลองไว้ว่าในบุคคลคนหนึ่งจะประกอบด้วยส่วนต่างๆ 4 ส่วนดังนี้

อาณาเขตของตนเอง

	ตนเองรู้	ตนเองไม่รู้
ผู้อื่นรู้	1. ส่วนเปิดเผย ตนเองรู้ และผู้อื่นรู้	2. ส่วนบอด ตนเองไม่รู้ แต่ผู้อื่นรู้
ผู้อื่นไม่รู้	3. ส่วนซ่อนเร้น ตนเองปิดบัง ไม่ให้ผู้อื่นรู้	4. ส่วนลึกลับ ตนเองและ ผู้อื่นไม่รู้

ภาพที่ 1.2 แผนภาพทฤษฎีหน้าต่างใจฮารี

1. ส่วนเปิดเผย เป็นส่วนที่บุคคลจะเปิดเผยตัวตนมากที่สุด เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลต่างๆที่บุคคลสื่อสารให้ผู้อื่นรับรู้ นั่นคือบุคคลจะรู้ว่าตนเองกำลังทำอะไรอยู่ มีจุดมุ่งหมายใด และในขณะเดียวกันผู้อื่นก็ทราบถึงการกระทำและจุดมุ่งหมายของเราอย่างถูกต้องตรงกันด้วยเช่นกัน
2. ส่วนบอด เป็นส่วนที่มีการเปิดเผยโดยไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งเป็นข้อมูลหรือเรื่องราวที่บุคคลไม่รู้เกี่ยวกับตนเองที่ผู้อื่นรู้ เช่น การแสดงออกนั้นบุคคลไม่รู้ตัวว่าได้แสดงอะไรออกไป เหตุใดจึงแสดงออกเช่นนั้น ในขณะที่ผู้อื่นสามารถมองเห็นและเข้าใจอย่างชัดเจน
3. ส่วนซ่อนเร้น เป็นส่วนที่บุคคลซ่อนตนเองจากผู้อื่น บางครั้งบุคคลมีบางสิ่งบางอย่างที่เราทราบเกี่ยวกับตนเอง แต่ไม่ปรารถนาให้ผู้อื่นได้รับรู้ บุคคลจึงมักปกปิดหรือปิดบังเรื่องเหล่านี้ไว้โดยทั่วไปแล้วสิ่งที่บุคคลปิดบังหรือซ่อนไว้มักเป็นสิ่งที่บุคคลคิดว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น บางคนจึงมีสิ่งปิดบังซ่อนเร้นที่ไม่เคยเปิดเผยให้ใครทราบเลย ในขณะที่บางคนจะปกปิดบางสิ่งกับบางคนเท่านั้น
4. ส่วนลึกลับ เป็นส่วนของการปกปิดที่ตนเองและผู้อื่นไม่ทราบไม่เข้าใจ ซึ่งบริเวณนี้จะไม่มีการเปิดเผยเกิดขึ้น ซึ่งสัมพันธ์กับที่ Tubbs (2003) อธิบายไว้ว่า ส่วนนี้เป็นส่วนที่เราไม่รู้เกี่ยวกับตนเองอย่างแท้จริง เป็นส่วนที่ไม่เคยถูกค้นพบเลยแม้แต่ตนเองและผู้อื่น

บริเวณแห่งการเปิดเผยและการปกปิดนี้จะไม่ถาวร สามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอโดยเฉพาะอาณาเขตของตนเองในความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดสนิทสนม นั่นคือเมื่อเรามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดสนิทสนมกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง บริเวณของส่วนเปิดเผยจะกว้างมาก เพราะในความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดนั้นเรามักจะเปิดเผยตัวเราได้มากโดยเฉพาะในส่วนเปิดเผยและส่วนซ่อนเร้น ดังรูป 1.3

1. ส่วนเปิดเผย	2. ส่วนบอด
3. ส่วนซ่อนเร้น	4. ส่วนลึกลับ

ภาพที่ 1.3 แสดงอาณาเขตของตนเองในความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดสนิทสนม

MacNeil and Byers (1997 อ้างถึงใน Byers, 2001) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดผูกพันที่วัดจากการเปิดเผยตนเองนั้นมีความสำคัญต่อความพึงพอใจทางเพศของผู้หญิง และการเปิดเผยตนเองของผู้รักเกี่ยวกับความชอบและไม่ชอบในทางเพศ และการเปิดเผยตนเองในเรื่องต่างๆไป จะส่งผลต่อการเกิดความพึงพอใจทางเพศด้วย ซึ่งสัมพันธ์กับที่ Cupach และ Metts (1991 อ้างถึงใน Macneil & Byers, 2009) ที่สร้างทฤษฎีขึ้นมาว่า การสื่อสารเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจทางเพศ 2 ทาง ทางแรกคือ การเปิดเผยทางเพศที่บุคคลชอบและไม่ชอบนั้นมีความหมายเพื่อให้คู่สัมพันธ์ทราบและปฏิบัติทางเพศในสิ่งที่ตนเองชอบและต้องการมากขึ้น และปฏิบัติน้อยลงในสิ่งที่ตนเองไม่ชอบหรือไม่ต้องการ ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจทางเพศที่สูงขึ้น ส่วนทางที่สองคือ การเปิดเผยทางเพศในสิ่งที่บุคคลชอบมาก จะนำมาซึ่งความใกล้ชิดผูกพัน และในความรู้สึกใกล้ชิดผูกพันก็จะนำมาซึ่งความพึงพอใจทางเพศด้วย

การสื่อสารเรื่องเพศระหว่างคูรักจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาและดำรงไว้ซึ่งความพึงพอใจในความสัมพันธ์ทางเพศ (Macneil & Byers, 2005) และหากมีการเปิดเผยตนระหว่างกันมากเพียงใดก็จะยิ่งทำให้เกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์มากเพียงนั้น และหากมีความใกล้ชิดผูกพันสูงก็จะเกิดความพึงพอใจทางเพศสูงด้วยเช่นกัน (Banmen & Vogel, 1995; Cupach & Comstock,

1990; Lawrence & Byers, 1995; Meeks, Henrick, & Hendrick, 1998 อ้างถึงใน Macneil & Byers, 2005)

ดังนั้นการสื่อสารถึงความรู้สึกทางเพศของตน การแสดงออกทางเพศที่พึงพอใจระหว่างสามี ภรรยา รวมถึงการยอมรับวิธีให้ความสุขแก่อีกฝ่าย จึงเป็นพื้นฐานสำคัญของความสุขในชีวิตทางเพศ และความสัมพันธ์ทางเพศหรือความพึงพอใจทางเพศที่เกิดขึ้นอย่างสมดุลจะนำความพึงพอใจมาสู่ ทั้งสามีและภรรยา ดังนั้นการเปิดเผยความรู้สึกทางเพศของตนเองจึงเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ สำคัญสำหรับการสื่อสารเรื่องเพศของคู่สมรสที่เป็นปัจจัยสำคัญช่วยให้ชีวิตสมรสราบรื่นและมี ความสุข

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารเรื่องเพศ

จากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศ พบว่างานที่ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศและ การเปิดเผยตนทางเพศที่มีดังนี้

การศึกษา MacNeil and Byers (2005) ศึกษาเส้นทางอิทธิพลระหว่างการเปิดเผยตนเอง ทางเพศ(Sexual self-disclosure) กับความพึงพอใจทางเพศ(Sexual satisfaction) ของคู่รักต่างเพศ ที่อยู่ในความสัมพันธ์แบบนัดเที่ยวที่คบกันมาในระยะเวลา 3 เดือนถึง 3 ปี ทั้งหมด 74 คู่ ซึ่งผล การศึกษาพบว่าการเปิดเผยตนเองทางเพศของผู้หญิงสามารถทำนายความพึงพอใจทางเพศได้อย่าง มีนัยสำคัญ นั่นคือ ผู้หญิงที่มีการเปิดเผยตนทางเพศสูงจะเกิดความพึงพอใจทางเพศสูงด้วย และ ความใกล้ชิดผูกพันเป็นตัวกลางที่มีอิทธิพลบางส่วนต่อการทำนายความพึงพอใจทางเพศจากการ เปิดเผยตนทางเพศ สำหรับผู้ชายพบว่าการเปิดเผยตนเองในเรื่องทั่วไปที่ไม่ใช่ทางเพศมี ความสัมพันธ์กับความใกล้ชิดผูกพัน และยิ่งมีความใกล้ชิดผูกพันสูงก็จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ ทางเพศสูงด้วย และในปี 2009 MacNeil and Byers ได้ทำการศึกษาดังกล่าวอีกครั้งเกี่ยวกับ บทบาทของการเปิดเผยตนเองทางเพศกับความพึงพอใจทางเพศ แต่ศึกษาในกลุ่มเจ้าหน้าที่และ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยแคนาดาที่มีคู่รักโดยมีความสัมพันธ์กันแบบ Romantic relationship ด้วยกันมาในระยะเวลาานาน จำนวน 104 คู่ ซึ่งระยะเวลาที่คบกันเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 14.5 ปี โดยมี สมมติฐานเช่นเดิม ซึ่งผลการศึกษาพบว่าผู้หญิงที่มีความใกล้ชิดผูกพันสูงจะมีความพึงพอใจทาง เพศสูงด้วย และพบว่าในเพศหญิงการเปิดเผยตนเองในเรื่องทั่วไปที่ไม่ใช่เรื่องเพศมีความสัมพันธ์ ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับความใกล้ชิดผูกพัน และพบว่าความใกล้ชิดผูกพันเป็นตัวกลางที่มี อิทธิพลต่อการทำนายความพึงพอใจทางเพศจากการเปิดเผยตนเองในเรื่องทั่วไปของผู้หญิง สำหรับ ผู้ชายผลการศึกษาพบว่า ผู้ชายที่มีความใกล้ชิดผูกพันสูงจะมีความพึงพอใจทางเพศสูงด้วย ซึ่งจาก การศึกษาดังกล่าวสรุปได้ว่า การเปิดเผยตนเกี่ยวกับเรื่องทางเพศที่ตนเองชอบและไม่ชอบจะส่งผล ต่อความพึงพอใจทางเพศที่เพิ่มขึ้น และความใกล้ชิดผูกพันเป็นตัวกลางที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์

ระหว่างการเปิดเผยตนทางเพศและการเปิดเผยตนในเรื่องทั่วไปกับความพึงพอใจทางเพศทั้งชายและหญิง ดังรูป

ภาพที่ 1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนทางเพศกับความพึงพอใจทางเพศตามแนวคิดของ MacNeil & Byers (2005, 2009)

ส่วนการศึกษาที่ใกล้เคียงกับการสื่อสารเรื่องเพศนั้นคือ การสื่อสารในเรื่องทั่วไปที่มีผลต่อความพึงพอใจทางเพศ ดังเช่นการศึกษาของ Benmen และ Vogel (1981 อ้างถึงใน Larson et al., 1998) พบว่า การสื่อสารในคู่สมรสและการสื่อสารเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ โดยอธิบายว่าคู่สมรสที่มีการปรับตัวได้ดีจะสามารถพัฒนาการสื่อสารในทุกๆด้านอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้คู่สมรสสามารถแก้ปัญหาซึ่งกันและกันได้ซึ่งรวมถึงการพูดคุยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศด้วย ต่อมา Markman et al. (1988 อ้างถึงใน Larson et al., 1998) ได้ทำการศึกษาแบบระยะยาวกับคู่รักก่อนแต่งงานเป็นระยะเวลา 3 ปีนับจากการทำประเมินแบบสอบถามครั้งแรก ซึ่งผลการศึกษาพบว่าคู่รักที่ให้ความร่วมมือในการเข้าโปรแกรมการเตรียมตัวก่อนการสมรส (Premarital intervention program) มีการสื่อสารระหว่างกันอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งนำไปสู่ความพึงพอใจทางเพศที่สูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับระดับความพึงพอใจทางเพศก่อนเข้าโปรแกรม และยังพบว่าคู่รักกลุ่มที่เข้าโปรแกรมการเตรียมตัวก่อนสมรสมีระดับความพึงพอใจทางเพศสูงกว่ากลุ่มควบคุมอีกด้วย ซึ่งสัมพันธ์กับการศึกษาของ Larson et al. (1998) ที่พบว่าปัจจัยที่สามารถทำนายความพึงพอใจทางเพศของภรรยาอย่างมีนัยสำคัญได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง การสื่อสารอย่างเปิดเผยของภรรยา และการสื่อสารที่มีความรู้สึกร่วมจากสามี (empathic communication) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ Greene และ Faulkner (2005) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเพศสภาพ และเจตคติต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ที่มีผลต่อคุณภาพในการสื่อสารเรื่องเพศของคู่รักต่างเพศ

ซึ่งผลการศึกษาล้วนพบว่ามีผู้รักที่มีการแสดงออกทางเพศและการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างกันจะมีความใกล้ชิดผูกพันสูง และจากผลการศึกษายังพบอีกว่าบุคคลที่เห็นความสำคัญของการเปิดเผยตนทางเพศจะมีผลทำให้การสื่อสารเรื่องเพศกับผู้รักมีประสิทธิภาพมากกว่า

จากงานวิจัยที่ศึกษาทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่าการสื่อสารเรื่องเพศและการเปิดเผยตนทางเพศมีอิทธิพลตรงทางบวกต่อความพึงพอใจทางเพศและมีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจทางเพศผ่านความใกล้ชิดผูกพัน โดยในการศึกษาการสื่อสารเรื่องเพศนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาจากองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ ด้านการสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป และด้านการเปิดเผยตนในเรื่องเพศ

3. การสนับสนุนทางอารมณ์

3.1 ความหมายของการสนับสนุนทางอารมณ์

นักวิจัยส่วนใหญ่ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางอารมณ์ว่าเป็นการแสดงออกถึงความรักความห่วงใย ความสนใจเอาใจใส่ โดยเฉพาะในเวลาที่เกิดความเครียดหรือเกิดปัญหาต่างๆ ที่ทำให้รู้สึกเศร้าเสียใจ (Albrecht & Adelman, 1987; Cutrona & Russell, 1990; House, 1981 อ้างถึงใน Greene & Burleson, 2003) ดังเช่น Cobb (1979 อ้างถึงใน Greene & Burleson, 2003) ได้ให้ความหมายของคำว่า การสนับสนุนทางสังคมในความหมายที่กว้างมากซึ่งรวมถึงการสนับสนุนทางอารมณ์ด้วย โดยอธิบายว่าเป็นการทำให้บุคคลเชื่อและรับรู้ว่าตนยังเป็นที่รัก ได้รับความเป็นห่วงเป็นใยเอาใจใส่และรู้สึกว่ายังมีบุคคลที่รักเราอยู่ ซึ่งสัมพันธ์กับ Cutrona and Russell (1990 อ้างถึงใน Greene & Burleson, 2003) ที่ให้ความหมายใกล้เคียงกันว่า เป็นการดูแลเพื่อให้เกิดความรู้สึกสบายใจ มั่นคงปลอดภัยในเวลาที่มีปัญหา เพื่อให้บุคคลนั้นรู้สึกว่าตนเองได้รับการดูแลเอาใจใส่ และความรักความห่วงใยจากผู้อื่น ซึ่งคล้ายคลึงกับที่ Dehle, Larsen, and Landers (2001 อ้างถึงใน Barry, Bunde, Brock, & Lawrence, 2009) ที่ให้ความหมายว่าเป็นพฤติกรรมการสนับสนุนด้านต่างๆ จากคู่สัมพันธ์เมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเกิดความเครียด หรือเกิดความขัดแย้งมา ส่วน Greene and Burleson (2003) อธิบายว่า การสนับสนุนทางอารมณ์เป็นเส้นทางการแสดงพฤติกรรมสื่อสารของบุคคลหนึ่งที่พยายามช่วยเหลือบุคคลอื่นแก้ปัญหาทางด้านอารมณ์อย่างมีประสิทธิภาพ

สวนไชยยันต์ สุขบาล (2538) ได้ให้ความหมายของคำว่า การสนับสนุนทางอารมณ์ไว้ว่า หมายถึงพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้อีกฝ่ายมีความสบายใจ อุ่นใจ ทำให้รับรู้ว่ามีผู้แสดงบทบาทดังกล่าวมีความรักความห่วงใยต่อตน

Vangelisti (2004) ให้ความหมายของการสนับสนุนทางอารมณ์ว่าหมายถึง การสื่อสารทางคำพูด ท่าทาง หรือพฤติกรรมที่ตอบสนองความต้องการของบุคคลอื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจ เพื่อให้

ผู้อื่นเกิดความสุขใจสบายใจ โดยการให้กำลังใจ หรือให้คุณค่า ทำให้บุคคลมั่นใจต่อสิ่งต่างๆ เพื่อลดความวิตกกังวล รวมถึงการสนับสนุนและช่วยเหลือในการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพจากข้อมูลหรือการช่วยเหลือที่สัมผัสได้ และผลลัพธ์หรือประโยชน์ที่ได้จากการสนับสนุนทางอารมณ์จากคู่สมรสจะช่วยป้องกันความเครียดที่นำไปสู่การบั่นทอนความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส อีกทั้งการสนับสนุนของคู่สมรสจะช่วยป้องกันความห่างเหิน และความขัดแย้งในความสัมพันธ์ที่จะนำไปสู่สถานการณ์ด้านลบที่เรื้อรังในชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ Overall, Fletcher, and Simpson (2010) ที่แบ่งพฤติกรรมกรรมการสนับสนุนทางอารมณ์ออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการแสดงความรักความห่วงใย ด้านการให้กำลังใจ และด้านความเข้าอกเข้าใจ

ส่วน Heller and Rook (1997 อ้างถึงใน Fekete et al., 2007) ได้อธิบายความหมายของคำว่าการสนับสนุนทางอารมณ์ว่า เป็นการที่บุคคลพยายามป้องกันหรือบรรเทาบุคคลอื่นไม่ให้เกิดอารมณ์ในด้านลบ และ Stephens and Clark (1997 อ้างถึงใน Fekete et al., 2007) กล่าวว่าเมื่อไรที่มีการสนับสนุนทางอารมณ์เกิดขึ้น บุคคลจะแสดงความเข้าอกเข้าใจ ความเอาใจใส่ และความเป็นห่วงดูแลออกมา และจากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าบุคคลที่ได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์ในระดับสูง บุคคลนั้นจะมีสุขภาวะจิตที่ดีกว่า (DeLongis, Capreol, Holtzman, O'Brien, & Campbell, 2004; Uchino, 2006 อ้างถึงใน Fekete et al., 2007)

สำหรับในชีวิตสมรส พฤติกรรมที่คู่สมรสแสดงออกเพื่อสื่อถึงความรักความห่วงใยที่มีต่อกันนั้นเป็นการปฏิบัติซึ่งกันและกันในด้านต่างๆ ดังนี้คือ การแสดงความรักใคร่ผูกพัน การเป็นฝ่ายเริ่มต้นชักชวนพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ การแสดงความห่วงใยในทุกข์สุข การรับรู้ได้อย่างรวดเร็วในความไม่สบายใจของคู่สมรสอีกฝ่าย การไม่ทอดทิ้งในยามที่อีกฝ่ายมีปัญหาหรือป่วยไข้ การสนับสนุนให้คำแนะนำในเรื่องต่างๆเท่าที่จะทำได้ การให้ความช่วยเหลือโดยที่อีกฝ่ายไม่ได้ร้องขอ การทำให้อีกฝ่ายผ่อนคลายจากความไม่สบายใจ เบื่อหน่าย หรือซึมเศร้า การกระตุ้นให้อีกฝ่ายมีความมั่นใจ การแสดงความชื่นชมยินดีเมื่ออีกฝ่ายประสบความสำเร็จในสิ่งต่างๆ การเคารพเชื่อถือในความคิดเห็นของอีกฝ่าย การพูดคุยด้วยอย่างจริงใจเปิดเผย การให้ความไว้วางใจต่ออีกฝ่าย การแสดงออกให้อีกฝ่ายรับรู้ว่าจะใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันตลอดไปโดยไม่หย่าร้าง และการเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ต้องเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอและจริงใจ (ไชยยันต์ สุขบาล, 2538)

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นนั้น ทำให้เห็นถึงลักษณะสำคัญของการสนับสนุนทางอารมณ์ที่มีลักษณะคล้ายๆกัน แต่อย่างไรก็ตามแนวคิดและความหมายเกี่ยวกับการสนับสนุนทางอารมณ์ยังกว้างมาก เช่น เป็นการแสดงออกถึงความรักความห่วงใย ความเอาใจใส่ และความรักแล้ว ยังหมายถึงการช่วยเหลือผู้อื่นที่กำลังเศร้าเสียใจด้วยการรับฟังปัญหา และแสดงความเข้าใจในความรู้สึกของบุคคลนั้น หรือการแสดงออกเกี่ยวกับการให้กำลังใจ ให้ความสำคัญ และเห็นคุณค่า

รวมทั้งการทำให้มั่นใจและเชื่อใจว่าจะเกิดสิ่งที่ดีตามมา ซึ่งล้วนแต่อยู่ในลักษณะของการสนับสนุนทางอารมณ์ทั้งสิ้น

จากความหมายของการสนับสนุนทางอารมณ์ที่กว้างมากนี้ ทำให้มีนักวิจัยหลายคนนำความหมายดังกล่าวไปใช้เป็นคำจำกัดความในการวิจัยแตกต่างกันไปด้วยเช่นกัน เช่น การได้รับการสนับสนุน (received support) การตอบสนองของคู่สัมพันธ์ (responsiveness) หรือการสนับสนุนจากคู่สมรส (spousal support, marital support) เป็นต้น

ดังนั้นจากความหมายของการสนับสนุนทางอารมณ์ข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายของการสนับสนุนทางอารมณ์ไว้ดังนี้ การสนับสนุนทางอารมณ์ หมายถึง การแสดงออกถึงความรัก ความห่วงใย ความเข้าใจ เข้าใจ เอาใจใส่ดูแลและให้กำลังใจแก่บุคคลที่รัก เพื่อให้บุคคลอันเป็นที่รัก เกิดความรู้สึกสบายใจ อบอุ่นและมั่นคงปลอดภัยในเวลาที่เราเสียใจ หรือกำลังเผชิญปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิต

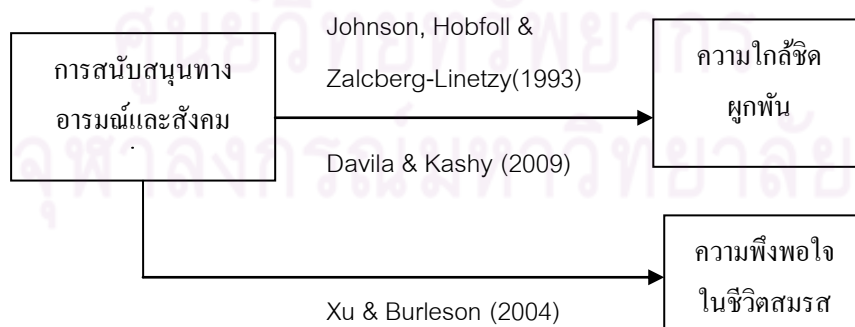
3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Greene and Burleson (2003) อธิบายว่า การสนับสนุนทางอารมณ์เป็นการสนับสนุนเพียงลักษณะเดียวที่บุคคลทั่วไปต้องการ และมีให้แกกันในชีวิตประจำวัน และการสนับสนุนทางอารมณ์เป็นเพียงตัวเดียวที่จากงานวิจัยต่างๆระบุว่ามีความสำคัญและส่งผลต่อสุขภาพกาย สสภาพจิตใจ และความสัมพันธ์ นั่นคือการได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์จะนำมาซึ่งการปรับสภาพจิตใจได้ดีขึ้น ทำให้เห็นคุณค่าในตนเอง รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และเกิดความพึงพอใจในทุกๆด้านของชีวิต

การศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนทางอารมณ์ในประเทศส่วนใหญ่จะศึกษาในเทอมของการสนับสนุนทางสังคม และมีการสนับสนุนทางอารมณ์เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการศึกษา สำหรับตัวแปรด้านการสนับสนุนทางอารมณ์โดยตรงส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาในกลุ่มผู้ป่วยหรือบุคคลที่กำลังเผชิญปัญหาวิกฤตในชีวิต นอกจากนี้ การศึกษาโดยตรงส่วนใหญ่จะเน้นจะเป็นการศึกษาในภาพรวม และใช้คำว่า การสนับสนุนจากคู่สมรส (spousal support, marital support, spousal responsiveness) แต่มีความหมายที่คล้ายกันกับการสนับสนุนทางอารมณ์ ดังเช่นการศึกษาของ Xu and Burleson (2004) ที่ศึกษารูปแบบการสนับสนุนจากคู่สมรสที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจในชีวิต สมรสในกลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้ว 2 กลุ่ม คือ ชาวอเมริกันจำนวน 100 คน และชาวจีนจำนวน 102 คน ทำแบบทดสอบประเมินความพึงพอใจในชีวิตสมรส และลักษณะการสนับสนุนจากคู่สมรส 5 ลักษณะคือ การสนับสนุนจากคู่สมรสทางด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลทั่วไป ด้านการเห็นคุณค่า ด้านเครือข่ายความสัมพันธ์ และด้านสิ่งของ สินค้า หรือบริการที่จับต้องได้ ผลการศึกษาพบว่าการสนับสนุนทางด้านอารมณ์ การเห็นคุณค่าและข้อมูลทั่วไป มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจ

ในชีวิตสมรสอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าการสนับสนุนทางอารมณ์จากคู่สมรสมีความสัมพันธ์สูงสุดกับความพึงพอใจในชีวิตสมรส และไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศและวัฒนธรรม

ส่วนผลของความพึงพอใจจากการได้รับการสนับสนุนจากคู่สมรสนั้นเห็นได้จากการศึกษาของ Johnson, Hobfoll, and Zalcberg-Linetzy (1993) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางด้านการสนับสนุนทางสังคม พฤติกรรมการสนับสนุน และความพึงพอใจจากการได้รับการสนับสนุนจากคู่สมรส ในคู่สมรสชาวอิสราเอล จำนวน 41 คู่ โดยมีสมมติฐานว่าความรู้ด้านการสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมการสนับสนุนมีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดผูกพันระหว่างคู่สมรส ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การที่คู่สมรสมีความรู้ทางด้านการสนับสนุนทางสังคมมีอิทธิพลโดยตรงกับความใกล้ชิดผูกพัน นั่นคือ บุคคลที่มีความรู้ทางด้านการสนับสนุนทางสังคมสูง จะมีพฤติกรรมการสนับสนุนสูงด้วย ซึ่งมีผลทำให้คู่สมรสเกิดความใกล้ชิดผูกพันสูงจากการที่บุคคลมีพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมสูง ซึ่งสัมพันธ์กับการศึกษาของ Davila and Kashy (2009) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับความผูกพันทางอารมณ์ที่มั่นคงปลอดภัยกับคู่อีกต่างเพศที่มีสัมพันธ์ภาพแบบนัดเที่ยวจำนวน 114 คู่ ผลการศึกษาพบว่าความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยหรือความรู้สึกสบายใจในความใกล้ชิดผูกพันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการสนับสนุนทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญ นั่นคือ เมื่อบุคคลรับรู้ว่าคุณสมรสสามารถเป็นฐานความมั่นคงปลอดภัยให้แก่ตนเองได้ บุคคลจะรู้สึกผูกพันทางอารมณ์ที่มั่นคง ปลอดภัยสูงขึ้น และบุคคลจะรู้สึกสบายใจกับความใกล้ชิดผูกพันเมื่อตนเองได้รับการสนับสนุนทางสังคม จากงานวิจัยต่างๆข้างต้นสามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางอารมณ์กับความใกล้ชิดผูกพันได้ดังรูป

ภาพที่ 1.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางอารมณ์และสังคมและความใกล้ชิดผูกพัน

ดังนั้นการได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์นอกจากจะทำให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึกดีขึ้นแล้ว ยังนำมาซึ่งความใกล้ชิดผูกพันกันระหว่างคู่รัก ความพึงพอใจในชีวิตสมรส จากการศึกษาทบทวนงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจในชีวิตสมรส โดยในการศึกษาการสนับสนุนทางอารมณ์นี้ ผู้วิจัยวัดจากองค์ประกอบตามที่ Overall, et. al. (2010) ได้แบ่งพฤติกรรมกรรมการสนับสนุนทางอารมณ์ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแสดงความรักความห่วงใย ด้านการให้กำลังใจ และด้านความเข้าใจ

4. ความใกล้ชิดผูกพัน

4.1 ความหมายของความใกล้ชิดผูกพัน

Sternberg (1998 อ้างถึงใน Tubbs, 2003) ได้ให้ความหมายของความใกล้ชิดผูกพัน (intimacy)ว่า เป็นความรู้สึกใกล้ชิดระหว่างกัน (closeness) เป็นความผูกพันซึ่งกันและกัน (bondeness) และเป็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกัน (connectedness) ในความสัมพันธ์แบบความรัก ส่วน Cox (2006) ให้ความหมายของความใกล้ชิดผูกพันไว้ว่า เป็นความใกล้ชิดทางอารมณ์ สติปัญญาและทางร่างกายที่บุคคลทั้งสองมีต่อกัน ส่วน Schaefer and Olson (1981) ให้ความหมายของความใกล้ชิดผูกพันว่าเป็นกระบวนการและประสบการณ์ที่เป็นผลจากการเปิดเผย ตนและประสบการณ์ในเรื่องต่างๆกับคู่สัมพันธ์ ซึ่งความใกล้ชิดผูกพันประกอบไปด้วย 5 ด้าน คือ

4.1.1 ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ เป็นประสบการณ์ และความรู้สึกใกล้ชิดผูกพันกันระหว่างบุคคลหรือคู่สมรส

4.1.2 ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด เป็นประสบการณ์การแบ่งปันความคิดเห็นระหว่างกัน

4.1.3 ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ เป็นประสบการณ์ในการแบ่งปันการแสดงอารมณ์ ความปรารถนาและกิจกรรมทางเพศระหว่างกัน

4.1.4 ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางสังคม เป็นการแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน หรือมีเครือข่ายทางสังคมเหมือนกัน

4.1.5 ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางงานอดิเรก เป็นการแบ่งปันประสบการณ์ในการทำงานอดิเรก หรือออกไปเล่นกีฬาพร้อมกัน

ส่วนอุมาพร ตรังคสมบัติ (2546) ได้อธิบายความหมายของความใกล้ชิดผูกพันว่า เป็นคำที่มีความหมายกว้าง เพราะรวมถึงความรู้สึกใกล้ชิด เชื่อมโยงผูกพันและห่วงใยในสวัสดิภาพของอีกฝ่ายหนึ่ง ต้องการให้อีกฝ่ายหนึ่งมีความสุข มีความเข้าใจกัน แบ่งปันซึ่งกันและกัน พุดคุยกันอย่างใกล้ชิด ให้การประคับประคองทางอารมณ์แก่กัน เห็นคุณค่าของกัน และไว้วางใจซึ่งกันและกัน

(Sternberg, 1986) ความใกล้ชิดผูกพันเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตสมรส เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้คู่สมรสอดทนฝ่าฟันอุปสรรคในชีวิตคู่ไปได้ ความใกล้ชิดผูกพันมีองค์ประกอบดังนี้

- *ความผูกพัน* ซึ่งรวมถึงความห่วงใยเอาใจใส่อีกฝ่ายหนึ่งด้วย คู่สมรสต้องเอาใจใส่ในสวัสดิภาพ ความเป็นอยู่และความรู้สึกของกันและกัน รวมทั้งให้การดูแลซึ่งกันและกันอย่างเสมอต้นเสมอปลาย อีกทั้งยังต้องเป็นที่พึ่งพิงของกันและกันได้ในยามลำบาก

- *การใช้เวลาร่วมกัน* การใช้เวลาดูแลกันตามลำพังเป็นสิ่งที่จะทำให้ความใกล้ชิดผูกพันระหว่างคู่สมรสเพิ่มพูนขึ้น ในช่วงแรกของการสมรสความใกล้ชิดผูกพันจะอยู่ในระดับสูง เพราะทั้งคู่มีโอกาสใช้เวลาร่วมกันได้มาก แต่เมื่อมีลูกความใกล้ชิดผูกพันจะลดลงเพราะมีภาระในการเลี้ยงลูก จนอาจทำให้เกิดความรู้สึกห่างเหินกันขึ้นมา

- *การเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของอีกฝ่ายหนึ่ง* ความเข้าใจในความรู้สึกนึกคิดของกันและกันจะช่วยให้ความสัมพันธ์ดำเนินไปอย่างแน่นแฟ้น การเข้าใจว่าอีกฝ่ายหนึ่งคิดและรู้สึกอย่างไร จะทำให้คู่สมรสยกโทษและอภัยให้กันและกันได้ และร่วมมือกันแก้ปัญหาแทนที่จะโกรธหรือทะเลาะกัน ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและการเปิดเผยความรู้สึกนึกคิดต่อกันโดยอิสระ

- *การร่วมรับรู้ในความสุข* คู่สมรสต้องสามารถให้ความสุขกับอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควร การมีความสุขสนุกร่วมกัน แบ่งปันความสุขและความรู้สึกดี ๆ ให้กันเป็นสิ่งจำเป็น คู่สมรสหลายคู่มีความสุขมีเฉพาะในระยะแรกของการแต่งงานเท่านั้น ในระยะต่อมา ภาระที่ต้องดูแลลูก ร่วมกับการงานอาชีพที่เพิ่มมากขึ้น ชีวิตมีแต่งาน ความรับผิดชอบ ความเหน็ดเหนื่อยและความซ้ำซากจำเจ สิ่งเหล่านี้ทำให้ความสุขในชีวิตคู่มืดไปและทำให้เกิดความขัดแย้งมากขึ้น

- *การร่วมรับรู้ในความทุกข์* ความรู้สึกเชิงลบหลายอย่าง ทั้งความรู้สึกโกรธ ความเศร้าเสียใจ ความขมขื่น เจ็บปวด รู้สึกว่าตนถูกทำร้าย รู้สึกผิด ฯลฯ เกิดขึ้นได้เสมอในชีวิตคู่ไม่ว่าจะเป็นจากคู่สมรสด้วยกันเองหรือจากบุคคลภายนอก การร่วมรับรู้ในความรู้สึกเชิงลบของอีกฝ่ายหนึ่งจะทำให้ความสัมพันธ์ดำเนินไปด้วยดี มีความรักใคร่ผูกพันกันและเข้าอกเข้าใจกันมากขึ้น

นอกจากนี้ยังอธิบายถึงความใกล้ชิดผูกพันว่าจะเป็นไปได้ดีด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้

- *ความใกล้และความห่างที่เหมาะสม* ถึงแม้ว่าความใกล้ชิดทางกายภาพ (physical closeness) จะเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความใกล้ชิดผูกพัน แต่คู่สมรส

ควรจะมีคุณสมบัติระหว่างความใกล้ชิดและความห่างด้วย นั่นคือมีความใกล้ชิดและความห่างที่เหมาะสม ใกล้กันพอที่จะรู้สึกถึงความรักใคร่ผูกพันและการประคับประคองจากอีกฝ่ายหนึ่ง และห่างกันพอที่แต่ละฝ่ายจะมีความเป็นตัวของตัวเอง

- *ความสมดุลในอำนาจ* เป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างความใกล้ชิดผูกพัน อำนาจที่เท่าเทียมกันจะช่วยให้เกิดความใกล้ชิดผูกพันอย่างแท้จริง แต่เนื่องจากผู้ชายมักเคยชินกับสถานการณ์ที่มีอำนาจมากกว่าผู้หญิง ดังนั้นสามีหลายคนจึงไม่อาจมีความใกล้ชิดผูกพันที่แท้จริงกับภรรยาได้

- *การสื่อสารและการแก้ไขความขัดแย้ง* สิ่งที่จะช่วยให้เกิดความใกล้ชิดผูกพันได้ดีคือ การสื่อสารที่ดีมีประสิทธิภาพและการแก้ปัญหาหรือความขัดแย้งอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถทั้งสองประการนี้จะทำให้ไม่มีกำแพงกั้นกลางระหว่างคู่สมรส

4.2 แนวคิดเกี่ยวกับความใกล้ชิดผูกพัน (The interpersonal process model of intimacy)

Reis and Shaver (1988 อ้างถึงใน Laurenceau, Barrett & Pietromonaco 1998) ได้

อธิบายแนวคิดกระบวนการเกี่ยวกับความใกล้ชิดผูกพันไว้ว่า ความใกล้ชิดผูกพันเกิดจากผลของกระบวนการที่เริ่มจากการที่บุคคลหนึ่งมีการสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเองโดยที่เปิดเผยให้ผู้อื่นรับรู้ ซึ่งข้อมูลที่เปิดเผยนั้นเป็นทั้งข้อเท็จจริงต่างๆไป ความคิด อารมณ์และความรู้สึก รวมทั้งพฤติกรรมท่าทางที่ไม่ใช้คำพูดของตนเองให้บุคคลอื่นทราบ ขณะที่กระบวนการของความใกล้ชิดสนิทสนมกำลังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง บุคคลที่ได้รับข้อมูลส่วนตัวของอีกฝ่ายหนึ่งที่มีการเปิดเผยตนไปแล้วก็จะตอบสนองด้วยการเปิดเผยตนเองด้วยเช่นกัน เมื่อบุคคลสองคนต่างเปิดเผยตนให้อีกฝ่ายรับรู้ ในขั้นตอนของกระบวนการนี้ ลักษณะของบุคคล และความแตกต่างของแต่ละบุคคล เช่นทัศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการ หรือเป้าหมายต่างมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการตีความของบุคคลทั้งสองฝ่าย และขณะที่แต่ละบุคคลตีความหมายเกี่ยวกับประสบการณ์ในการมีปฏิสัมพันธ์กัน การรับรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของบุคคลก็จะค่อยๆ พัฒนาขึ้นกลายเป็นความใกล้ชิดผูกพันและกลายเป็นความสัมพันธ์ที่มีความหมาย

นักวิจัยหลายคนให้คำจำกัดความของความใกล้ชิดผูกพันว่า เป็นความรู้สึกใกล้ชิดที่เกิดขึ้นและพัฒนาจากการเปิดเผยตนระหว่างกัน (Perlman & Fehr, 1987) โดยที่การเปิดเผยตนหมายถึงการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวทางคำพูด ไม่ว่าจะ เป็นความคิดหรือความรู้สึกที่มีต่อผู้อื่น ซึ่งงานวิจัยในเรื่องนี้ส่วนใหญ่จะใช้ระดับความลึกของการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวเป็นตัวชี้วัดความ

ใกล้ชิดผูกพัน (Altman & Taylor, 1973; Derlega et al., 1993; Jourard, 1971 อ้างถึงใน Laurenceau, Barrett & Pietromonaco, 1998)

Cupach และ Metts (1991 อ้างถึงใน Macneil & Byers, 2009) อธิบายว่า ความใกล้ชิดผูกพันเป็นตัวกลางที่เชื่อมระหว่างการเปิดเผยตนเองกับความพึงพอใจทางเพศ ซึ่งนักวิจัยหลายคนได้นำความใกล้ชิดผูกพันที่มีความสัมพันธ์เชื่อมกลางระหว่างความพึงพอใจทางเพศกับการเปิดเผยตนมาเป็นคำจำกัดความในการวิจัยแตกต่างกันไป เช่น หมายถึงการเปิดเผยตนซึ่งกันและกัน (mutual self-disclosure) ความเข้าใจกันและกันของคู่สัมพันธ์ (mutual understanding) ความใกล้ชิดทางอารมณ์ (emotional closeness) หรือ ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (relationship satisfaction) ซึ่งความหมายของคำดังกล่าวล้วนอธิบายถึงลักษณะของความใกล้ชิดผูกพันทั้งสิ้น (Clark & Reis, 1988; Perlman & Fehr, 1987 อ้างถึงใน Macneil & Byers, 2009) จากคำจำกัดความเกี่ยวกับความใกล้ชิดผูกพันที่หลากหลายข้างต้น ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงใช้คำว่าความใกล้ชิดผูกพันแทนคำต่างๆดังกล่าวข้างต้น

ดังนั้นการเปิดเผยตนและการตอบสนองของระหว่างกันจะนำมาซึ่งความรู้สึกถึงระดับความใกล้ชิดผูกพันในความสัมพันธ์นั้นๆ และความรู้สึกใกล้ชิดผูกพันระหว่างคู่สมรส จะนำมาซึ่งความพึงพอใจในด้านต่างๆ รวมถึงความพึงพอใจทางเพศ และความพึงพอใจในชีวิตสมรสด้วย (Lin, 1992 อ้างถึงใน Laurenceau, Barrett & Pietromonaco, 1998) ซึ่งสัมพันธ์กับ Brehm (1992 อ้างถึงใน Greeff, & Malherbe, 2001) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจในคู่สมรสและชีวิตสมรสจะสอดคล้องและสัมพันธ์กันสูงกับกิจกรรมทางเพศที่บุคคลปรารถนาและได้รับ

จากแนวคิดและความหมายของความใกล้ชิดผูกพันดังกล่าวข้างต้น ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของความใกล้ชิดผูกพันตามแนวคิดของ Schaefer and Olson (1981) คือ หมายถึง ความรู้สึกใกล้ชิด เชื่อมโยงผูกพันและห่วงใยในสวัสดิภาพของอีกฝ่ายหนึ่ง ต้องการให้อีกฝ่ายหนึ่งมีความสุข มีความเข้าใจกัน แบ่งปัน และไว้วางใจซึ่งกันและกัน

4.2.1 ความใกล้ชิดผูกพันกับการสนับสนุนทางอารมณ์

ความใกล้ชิดผูกพันเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลหนึ่งแสดงอารมณ์ ความคิด และความรู้สึกต่ออีกฝ่าย โดยความใกล้ชิดผูกพันจะพัฒนาขึ้นเมื่อคู่สัมพันธ์หรือคู่สมรสตอบสนองหรือสนับสนุนด้วยการสื่อสาร พูดคุยแสดง ความเข้าใจ ความรักความห่วงใย และเห็นคุณค่า เพื่อให้อีกฝ่ายได้รับรู้และรู้สึก โดยความใกล้ชิดผูกพันในกระบวนการของการแสดงออกทางอารมณ์โดยใช้คำพูด และไม่ใช้คำพูดนั้น Gottman and DeClair (2001 อ้างถึงใน Segrin & Flora,

2005) อธิบายว่า ความใกล้ชิดผูกพันขึ้นอยู่กับ การตอบสนองของคู่สัมพันธ์ที่แสดง ถึงการยอมรับการแสดงออกเกี่ยวกับการเปิดเผยอารมณ์ของคู่สัมพันธ์ นั่นคือ หาก การแสดงออกทางอารมณ์ ทั้งใช้คำพูดและท่าทางได้รับการยอมรับจากคู่สัมพันธ์ ซึ่งการยอมรับจากคู่สัมพันธ์ดังกล่าวอาจจะแสดงออกด้วยการสนับสนุน การแสดง ความรู้สึกในด้านบวก หรือการแสดงความเห็นด้วย เป็นต้น การตอบสนองของคู่ สัมพันธ์ดังกล่าวจะทำให้บุคคลรู้สึกใกล้ชิดผูกพันกับคู่สัมพันธ์มากยิ่งขึ้น โดย กระบวนการตอบสนอง สนับสนุนจากคู่สัมพันธ์หรือคู่สมรสเหล่านี้ ดูเหมือนจะเป็น เรื่องเล็กน้อย และเป็นเรื่องปกติสำหรับการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างบุคคล แต่ก็ เป็นหัวใจสำคัญของการเกิดความใกล้ชิดผูกพันด้วยเช่นกัน

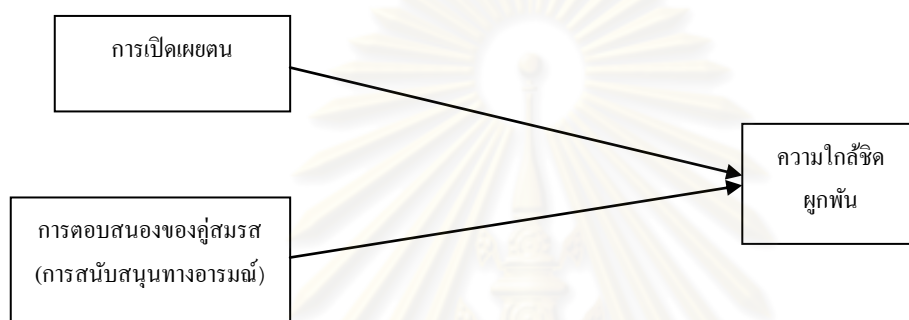
4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง พบว่าการศึกษาในเรื่องของความใกล้ชิด ผูกพันส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเพื่อทดสอบโครงสร้างแนวคิดเกี่ยวกับความใกล้ชิดผูกพันที่ Reis และ Shaver ได้เสนอไว้ในปี 1988 ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

จากแนวคิดเกี่ยวกับความใกล้ชิดผูกพันที่ Shaver and Reis (1988 อ้างถึงใน Laureceau, Barrett & Pietromonaco, 1998) ได้เสนอไว้ว่าความใกล้ชิดผูกพันนั้นได้รับอิทธิพลจาก 2 ปัจจัย คือ การเปิดเผยตน และการตอบสนองของคู่สัมพันธ์ การเปิดเผยตนเองในเรื่องความคิด ความรู้สึก อารมณ์จะนำมาซึ่งความใกล้ชิดผูกพันมากกว่าการเปิดเผยตนเองในเรื่องข้อเท็จจริงทั่วไป เนื่องจากการเปิดเผยตนเองในเรื่องความรู้สึก ความคิด อารมณ์ เป็นการเปิดทางให้คู่สัมพันธ์ได้มีโอกาส สนับสนุนอารมณ์ที่แท้จริงของผู้ที่เปิดเผย ทำให้ผู้เปิดเผยรับรู้สิ่งที่คู่สัมพันธ์ตอบสนองอย่างแท้จริง ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าว Laureceau, Barrett & Pietromonaco (1998) จึงทำการศึกษาเพื่อทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเอง การสนับสนุนของคู่สมรส และความใกล้ชิดผูกพัน โดยแบ่ง การศึกษาออกเป็น 2 การศึกษา การศึกษาที่ 1 เป็นการศึกษาเพื่อทดสอบโครงสร้างของแนวคิด ความใกล้ชิดผูกพัน (The interpersonal process model of intimacy) ของ Reis และ Shaver โดย ผลการศึกษาพบว่าการเปิดเผยตนเองและการเปิดเผยตนเองของคู่สัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับความใกล้ชิดผูกพัน และสามารถทำนายความใกล้ชิดผูกพันได้อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนใน การศึกษาที่ 2 เป็นการศึกษาทดสอบลักษณะการเปิดเผยตนเอง 2 ลักษณะ คือ การเปิดเผยตนเองด้าน ข้อมูลทั่วไป กับการเปิดเผยตนเองในด้านอารมณ์ ความรู้สึก ว่าลักษณะใดมีความสัมพันธ์กับความ ใกล้ชิดผูกพัน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า เป็นไปตามแนวคิดของ Reis และ Shaver นั่นคือ การเปิดเผย ตนเองทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก มีความสัมพันธ์กับความใกล้ชิดผูกพัน และสามารถทำนายความ

ใกล้ชิดผูกพันได้มากกว่าการเปิดเผยตนเองในข้อมูลทั่วไป จากผลการศึกษาดังกล่าวยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Laureceau, Barrett, and Rovine (2005) ที่ได้ทำการศึกษาอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง การตอบสนองที่มีความเห็นอกเห็นใจ (Empathic respond) และความใกล้ชิดผูกพันในคู่สมรสจำนวน 96 คู่ ผลการศึกษาพบว่า ในทั้งสามีและภรรยา การเปิดเผยตนเอง และการเปิดเผยตนเองของคู่สมรสมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกใกล้ชิดผูกพัน และเป็นตัวทำนายความใกล้ชิดผูกพันได้อย่างมีนัยสำคัญ สำหรับการตอบสนองของคู่สัมพันธ์พบว่า การแสดงออกของคู่สมรสในเรื่องความเห็นอกเห็นใจ และความเข้าใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใกล้ชิดผูกพัน และเป็นตัวทำนายความใกล้ชิดผูกพันในผู้หญิงได้มากกว่าผู้ชาย ซึ่งจากการผลการศึกษาดังกล่าวยังมีการศึกษาหนึ่งที่สนับสนุนผลการศึกษาข้างต้น นั่นคือการศึกษาของ Mane, Ostroff, Rini, Fox, Goldstein, and Grana (2004) ที่ทำการศึกษาทดสอบโครงสร้างแนวคิดความใกล้ชิดผูกพันของ Reis และ Shaver เช่นเดียวกัน แต่ศึกษาในผู้หญิงที่ป่วยเป็นมะเร็งจำนวน 98 คนกับคู่สมรส โดยให้ทั้งคู่เข้าร่วมออกความคิดเห็น และประเมินเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง การเปิดเผยตนเองของคู่สมรส การรับรู้ถึงพฤติกรรมการสนับสนุนของคู่สมรส และความรู้สึกใกล้ชิดผูกพัน ผลการศึกษาพบว่า ในคู่สมรสของผู้ป่วยมะเร็งเต้านมพบว่า การเปิดเผยตนเอง และการรับรู้ถึงการเปิดเผยตนเองของคู่สมรส มีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดผูกพันของคู่สมรสผู้ป่วย สำหรับผู้ป่วยมะเร็งเต้านม พบว่าการเปิดเผยตนเองไม่สามารถทำนายความรู้สึกใกล้ชิดผูกพันได้ ทั้งที่มีการรับรู้ถึงการสนับสนุนของคู่สมรสก็ตาม แต่พบว่าการเปิดเผยตนเองของคู่สมรสผู้ป่วย มีอิทธิพลทางบวกทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความรู้สึกใกล้ชิดผูกพันของผู้ป่วย ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้แสดงให้เห็นว่า การเปิดเผยตนเองระหว่างกัน การสนับสนุนจากคู่สมรสที่มีความเห็นอกเห็นใจ จะนำมาซึ่งความใกล้ชิดผูกพัน ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวยังสัมพันธ์กับการศึกษาของ Lippert and Prager (2001) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการเปิดเผยตนเองของผู้พูด ความเข้าใจอกเข้าใจของผู้ฟัง และความใกล้ชิดผูกพันในกลุ่มคู่อีกต่างเพศที่อยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานจำนวน 113 คู่ ผลการศึกษาพบว่าการเปิดเผยตนเองในเรื่องส่วนตัวและอารมณ์เป็นตัวทำนายความใกล้ชิดผูกพันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ นั่นคือ เมื่อบุคคลมีการเปิดเผยตนเองในเรื่องส่วนตัวและอารมณ์สูงจะมีผลทำให้บุคคลรู้สึกเกิดความใกล้ชิดผูกพันสูงขึ้นด้วย และบุคคลที่รับรู้ว่าคุณสัมพันธ์มีความเข้าใจตนเอง จะเกิดความใกล้ชิดผูกพันกับคู่สัมพันธ์สูงขึ้นด้วย ผลการศึกษาดังกล่าวยังสัมพันธ์กับการศึกษาของ Mitchell, Castellani, Herrington, Joseph, Doss, and Snyder (2008) ที่ศึกษาคู่อีกจำนวน 102 คู่ จากการให้คู่อีกออกความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ทำให้ความสัมพันธ์แย่งห่างจากผู้อื่นและคู่สัมพันธ์ พร้อมกับประเมินการเปิดเผยตนเอง การตอบสนองอย่างเห็นอกเห็นใจ และระดับความใกล้ชิดผูกพัน ผลการศึกษาพบว่าการเปิดเผยตนเองและการตอบสนองที่มีความเห็นอกเห็นใจมีความสัมพันธ์กับความใกล้ชิดผูกพันหลังจากที่มีการปฏิสัมพันธ์พูดคุยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ และ

พบว่า การเปิดเผยตนเองและการตอบสนองที่มีความเห็นอกเห็นใจของตนเองเป็นตัวทำนายความใกล้ชิดผูกพันของผู้ชาย ขณะที่ การเปิดเผยตนเองของคู่สัมพันธ์และการตอบสนองที่มีความเห็นอกเห็นใจของคู่สัมพันธ์จะนำมาซึ่งความใกล้ชิดผูกพันสำหรับผู้หญิง ดังนั้น จากผลการศึกษานี้ทำให้เข้าใจว่าการเปิดเผยตนเอง และการตอบสนองที่เห็นอกเห็นใจกลายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำนายความรู้สึกใกล้ชิดผูกพัน และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปเส้นทางเชิงสาเหตุของความใกล้ชิดผูกพันได้ดังรูป 1.6

ภาพที่ 1.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความใกล้ชิดผูกพันกับการเปิดเผยตนเองและการตอบสนองคู่สัมพันธ์ (Laureceau, Barrett & Pietromonaco (1998, 2005); Lippert & Prager (2001); Mane, et al (2004) & Castellani, et al (2008))

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ Haning, O'Keefe, Randall, Kommor, Baker, and Wilson (2007) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความใกล้ชิดผูกพันกับความพึงพอใจทางเพศ โดยศึกษาปัจจัยทางด้านความใกล้ชิดผูกพัน การบรรลุจุดสุดยอดทางเพศและความขัดแย้งที่ทำนายความพึงพอใจทางเพศของชายและหญิงที่รักต่างเพศจำนวน 596 คน ผลการศึกษพบว่าความใกล้ชิดผูกพันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจทางเพศระหว่างคู่สัมพันธ์ทั้งในเรื่องทั่วไปและเรื่องเพศ รวมทั้งความชื่นชอบต่อการบรรลุจุดสุดยอดทางเพศด้วย และพบว่าความพึงพอใจทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับความขัดแย้งในความสัมพันธ์ ซึ่งสัมพันธ์กับที่ Reichman (1989 อ้างถึงใน Greeff, & Malherbe, 2001) อธิบายว่า ความรู้สึกใกล้ชิดผูกพันในหญิงและชายทำหน้าที่ต่างกัน สำหรับผู้หญิงความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดผูกพันจะนำมาซึ่งความสุขและความพึงพอใจในด้านต่างๆ ของความสัมพันธ์ แต่สำหรับผู้ชายจะใช้ผลของความใกล้ชิดผูกพันมาเป็นประโยชน์ในด้านอื่นๆ และความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ระหว่างหญิงและชายก็แตกต่างกัน ผู้ชายจะใช้เพศสัมพันธ์เพื่อเพิ่มระดับความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ ขณะที่ฝ่ายหญิงจะต้องการความใกล้ชิดผูกพันทาง

อารมณ์ก่อนถึงจะนำไปสู่ความพึงพอใจทางเพศ (Greeff, & Malherbe, 2001) ซึ่งสัมพันธ์กับงานวิจัยของ จูฟาลักซ์ อภัยรัตน์, 2549 ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจทางเพศของผู้หญิงอันที่สมรสแล้ว ผลการศึกษาส่วนหนึ่งพบว่าปัจจัยที่มีสามารถทำนายความพึงพอใจทางเพศได้อย่างมีนัยสำคัญของผู้หญิงอันที่สมรสแล้วคือ ความใกล้ชิดผูกพันกับคู่สมรส

จากผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่าการเปิดเผยตนเองทางด้านอารมณ์เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก การสนับสนุนทางอารมณ์ด้วยความเห็นอกเห็นใจ เข้าใจและดูแลซึ่งกันและกันมีอิทธิพลทางบวกต่อความใกล้ชิดผูกพัน และความใกล้ชิดผูกพันมีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจทางเพศ โดยในการศึกษาความใกล้ชิดผูกพันนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาจากองค์ประกอบ 3 ด้านคือ ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ และความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด

5. ความพึงพอใจทางเพศ

สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร (2541) อธิบายความหมายของความพึงพอใจทางเพศว่า เป็นความพอใจพอใจหลงใหลในสิ่งที่เกิดขึ้นจากความสนใจในรูปร ส กลิ่น เสียงและสัมผัสของเพศตรงข้าม ซึ่งส่วนมากมักจะตรงกับเกณฑ์ในใจของตน ความพึงพอใจดังกล่าวจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ง่ายและเกิดขึ้นได้บ่อยครั้ง รวมทั้งการศึกษาและทำความเข้าใจในเรื่องความรู้สึกทางเพศเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิตคู่ เพราะเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่จำเป็นและขาดไม่ได้ในชีวิตสมรส เนื่องจากทุกคนมีความต้องการทางเพศและต้องการการได้รับการสนองตอบจากคู่สมรสเสมอ ดังนั้นความสัมพันธ์ทางเพศที่ทั้งสองฝ่ายพึงพอใจ จะเป็นทางหนึ่งที่จะสามารถช่วยทำให้ชีวิตสมรสสมบูรณ์แบบและมีความสุขอย่างแท้จริง

ในปัจจุบันทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจทางเพศยังไม่มีการศึกษาที่ชัดเจน มีเพียงแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจทางเพศ (The interpersonal exchange model of sexual satisfaction) ที่ Lawrence และ Byers สร้างขึ้นโดยนำกรอบแนวคิดของทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม(Social exchange theory)มาใช้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจทางเพศ(Yucel, D. and Gassanov, M.A., 2009) ส่วนแนวคิดทฤษฎีที่ใช้อธิบายเกี่ยวกับความพึงพอใจทั่วไปคือทฤษฎีความเสมอภาค (Equality theory) ซึ่งจะขอกกล่าวเพียงแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานมาอธิบายแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจทางเพศดังนี้

5.1 ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social exchange theory)

ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมมีพื้นฐานมาจากแนวคิดเชิงเศรษฐศาสตร์ เพราะเห็นว่าพฤติกรรมสามารถนำมาแลกเปลี่ยนกันได้เช่นเดียวกับสินค้าหรือบริการอื่นๆ เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายต้องการสร้างสัมพันธภาพระหว่างกัน คู่แลกเปลี่ยนก็ต้องสามารถประเมินค่าของสัมพันธภาพที่ตนเองได้รับว่าคุ้มค่าเป็นที่พอใจหรือไม่ โดยคำนวณเปรียบเทียบระหว่างต้นทุนที่เสียไปกับผลตอบแทนที่ได้รับ ซึ่งแต่ละบุคคลจะเลือกทำในสิ่งที่รู้สึกว่าจะตนเองไม่ขาดทุน การคำนวณเปรียบเทียบต้นทุนกับผลตอบแทนขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของแต่ละคน(สุรพล พยอมแย้ม, 2548)

Sprecher (1998 อ้างถึงใน สุรางค์รัตน์ คงศรี) อธิบายว่า ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์หรือสัมพันธภาพระหว่างบุคคลทั้งสองฝ่ายที่มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร(Resorce) ซึ่งกันและกัน ซึ่งทรัพยากรดังกล่าวเป็นได้ทั้งรูปธรรมและนามธรรม โดยจะมีการเปรียบเทียบทรัพยากรที่ใช้ไป(Input) กับทรัพยากรที่ได้รับเป็นผลตอบแทน(Outcome) ในรูปของ 2 ลักษณะต่อไปนี้

- รางวัล (Reward) หมายถึงสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนที่มีผลทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ มีความสุขใจที่ได้รับแลกเปลี่ยน หรือเป็นสิ่งที่ได้ที่บุคคลต้องการและสามารถสนุกกับสิ่งนั้น เช่น ความรัก ความเสน่หา ความมั่นคง ความปลอดภัย เงิน ของขวัญ หรือความใกล้ชิดผูกพัน(Devito, J.A., 2007) เป็นต้น
- การสูญเสีย (Costs) หมายถึงสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนที่นำมาซึ่งการสูญเสียหรือถูกลงโทษ(Punishment) รวมถึงการสูญเสียสัมพันธภาพที่ดี เช่น การไม่ได้รับความไว้วางใจ การถูกปฏิเสธ และเป็นสิ่งทั่วไปที่เราพยายามหลีกเลี่ยงหรือเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา(Devito, J.A., 2007) เป็นต้น

5.2 แนวคิดทฤษฎีความเสมอภาค

ทฤษฎีความเสมอภาคเป็นทฤษฎีที่มีแนวคิดมาจากทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม โดยมีแนวคิดว่าคุณคนจะพัฒนาความสัมพันธ์หรือคงไว้ซึ่งสัมพันธภาพก็ต่อเมื่อรางวัลและการสูญเสียของคุณคนนั้นมีความเท่าเทียมกันหรือเสมอภาคกันกับคู่สัมพันธ์(Walster, Walster, & Berscheid, 1978; Messick & Cook, 1983 อ้างถึงใน Devito, 2007)

ความเสมอภาคกับความพึงพอใจในสัมพันธภาพ Devito (2007) ได้อธิบายว่า หากบุคคลและคู่สัมพันธ์ได้รับรางวัลหรือเกิดการสูญเสียในระดับที่เท่ากัน บุคคลนั้นจะรู้สึกเกิดความพึงพอใจ

แต่ถ้าหากบุคคลได้รับการสูญเสียมากกว่าคู่สัมพันธ์บุคคลนั้นก็จะเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจเนื่องจากขาดความเสมอภาคกันกับคู่สัมพันธ์ ดังนั้นความเสมอภาคกันในสัมพันธ์ภาพจึงเป็นเหตุผลสำคัญต่อความพึงพอใจในความสัมพันธ์(Larsen, 2004 อ้างถึงใน Devito, 2007)

5.3 แนวคิดความพึงพอใจทางเพศตามโมเดลของ Lawrance และ Byers (*The interpersonal exchange model of sexual satisfaction*)

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจทางเพศ(*The interpersonal exchange model of sexual satisfaction*)ที่ Lawrance และ Byers ได้เสนอขึ้น เป็นแนวคิดที่ใช้อธิบายลักษณะของการเกิดความพึงพอใจทางเพศของบุคคลโดยประเมินจากรางวัล(Reward) และการสูญเสีย(Costs)

Byers (2001) อธิบายว่า แนวคิดความพึงพอใจทางเพศเป็นการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศโดยตรง และผลที่ได้ตามมาคือความพึงพอใจทางเพศ ซึ่งความพึงพอใจทางเพศเกิดขึ้นได้จากอิทธิพลหรือผลจากปัจจัย 4 อย่างคือ

1. ความสมดุลระหว่างรางวัลและการสูญเสียในความสัมพันธ์ทางเพศ
2. รางวัลและการสูญเสียที่ได้จากความสัมพันธ์ทางเพศเมื่อเปรียบเทียบกับระดับการเปรียบเทียบของรางวัลและการสูญเสียที่บุคคลคาดหวังไว้
3. การรับรู้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการได้รางวัลและการสูญเสียระหว่างคูรััก
4. ความพึงพอใจในสัมพันธ์ภาพ

Byers (2001) ได้อธิบายว่า รางวัล (Reward) ในความสัมพันธ์ทางเพศที่แลกเปลี่ยนกันระหว่างคูรััก จะทำให้แต่ละบุคคลรู้สึกเกิดความสุข ความพึงพอใจ และความปลื้มปิติต่อสิ่งที่บุคคลปรารถนา ส่วนการสูญเสีย (Cost) ในความสัมพันธ์ทางเพศที่แลกเปลี่ยนกันระหว่างคูรััก หมายถึง การที่บุคคลได้รับสิ่งตอบแทนที่เป็นผลในด้านลบ เช่น ความเจ็บปวด ความอับอาย หรือความวิตกกังวล เป็นต้น

ดังนั้นจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจทางเพศ จะเห็นได้ว่าความเสมอภาคเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการคงไว้ซึ่งสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลซึ่งรวมถึงสัมพันธ์ภาพทางเพศด้วย หากคูรัักที่มีความเสมอภาคและมีความสมดุลในความสัมพันธ์ทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศก็จะเกิดขึ้นและมีผลให้เกิดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ด้านอื่นๆตามมาด้วย

ชีวิตสมรสที่สามีภรรยาพึงปฏิบัติต่อกัน รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้อยู่เสมอไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดก็ตาม

พันธุ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์ (2545) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการมีความพึงพอใจทางเพศไว้ดังนี้

1. การตั้งครุฑ พบว่าคู่สมรสที่มีความสุขสมทางเพศสัมพันธ์นั้น มีโอกาสที่ฝ่ายหญิงจะเกิดการตั้งครุฑสูงเป็น 3 เท่าของคู่สมรสที่ไม่มีความสุขสมทางเพศสัมพันธ์

2. คลายความเครียด การมีความสุขสมทางเพศจะทำให้กล้ามเนื้อคลายตัว ช่วยให้นอนหลับฝันดี หน้าตาผ่องใส เพราะเมื่อหลับสนิทกระบวนการสร้างฮอร์โมนเพศจะทำงานเป็นปกติ ทำให้ผิวพรรณเปล่งปลั่งสดใส

3. ระบบไหลเวียนโลหิตดี ผั่งเส้นเลือดมีความยืดหยุ่นดี ทำให้อวัยวะต่างๆในร่างกายได้รับปริมาณออกซิเจนอย่างเพียงพอ มีเลือดไปเลี้ยงสมองดีขึ้น อวัยวะต่างๆไม่เสื่อมก่อนวัยอันควร

4. ระบบต่างๆของร่างกายทำงานเป็นปกติ โดยเฉพาะระบบภูมิคุ้มกันซึ่งมีหน้าที่ป้องกันอันตรายจากโรคภัยภายนอก และทำลายเซลล์เนื้อเยื่อที่ก่อตัวขึ้น ซึ่งเป็นการลดโอกาสในการเป็นโรคต่างๆรวมทั้งโรคมะเร็ง

5. การหลั่งสารแห่งความสุขที่เรียกว่าเอ็นโดฟินออกมาหลังจากมีความสุขสมทางเพศ ซึ่งสารดังกล่าวนอกจากจะทำให้ผ่อนคลายความเครียดแล้ว ยังช่วยลดอาการปวดเช่น ปวดไมเกรน ปวดกล้ามเนื้อ และปวดประจำเดือน

6. ช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นและทัศนคติที่ดีต่อตนเอง มองโลกในแง่ดี

7. เป็นรากฐานของการใช้ชีวิตคู่ เปรียบเสมือนสายใยผูกพันความรัก ระหว่างคู่รัก ทำให้ชีวิตคู่ดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีความสุขสมหวังและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ส่วนสุวัทนา อารีพรรค (2550) ได้สรุปปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความพึงพอใจทางเพศไว้

ดังนี้

- *ความสุภาพอ่อนโยน* เจตคติทางเพศของผู้หญิงที่มีต่อผู้ชาย พบว่าสิ่งหนึ่งที่ผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่ชอบคือการร่วมเพศที่ไม่สุภาพ นับตั้งแต่คำพูดที่ไม่นุ่มนวล และการกระทำซึ่งหยาบและรุนแรง โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้หญิง นอกจากนี้ยังมีภรรยาหลายคู่ที่อยู่กันมานานๆอาจแสดงกิริยาว่าจากที่ไม่สุภาพหรือไม่ให้เกียรติซึ่งกันและกันในชีวิตประจำวัน โดยลืมนึกไปว่าสิ่งเหล่านี้จะบั่นทอนความรู้สึกชื่นชมที่เคยมีต่อกัน โดยเฉพาะสามีที่กระทำต่อภรรยา ดังนั้นเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ความรู้สึกถึงเกียรติต่อคำพูดหรือกิริยาที่หยาบคายดังกล่าวที่ฝ่ายหญิงเก็บกดเอาไว้ จะเป็นอุปสรรคต่อการตอบสนองทางเพศและความสุขในการมีเพศสัมพันธ์

- *การประเล้าประโลม* การประเล้าประโลมก่อนการร่วมเพศมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับความสุขทางเพศ จึงควรถือเป็นหน้าที่ของคู่สมรสทั้งสองฝ่ายที่จะต้องปฏิบัติต่อกัน โดยเฉพาะฝ่ายสามี เพราะตามปกติความรู้สึกทางเพศของผู้ชายจะเกิดขึ้นรวดเร็วและทันทีทันใด ซึ่งตรงข้ามกับผู้หญิงที่ความรู้สึกทางเพศจะเกิดขึ้นช้ากว่า ดังนั้นโอกาสที่ผู้หญิงจะมีพึงพอใจทางเพศจากการร่วมเพศจึงขึ้นกับระยะเวลาที่ใช้ในการประเล้าประโลม ในระยะแรกๆของการแต่งงานผู้ชายส่วนใหญ่ก็มักจะประเล้าประโลมฝ่ายหญิงก่อนการร่วมเพศ แต่เมื่ออยู่กันนานๆก็เลิกกระทำเพราะคิดว่าเสียเวลาหรือไม่เห็นความสำคัญ ซึ่งความไม่เข้าใจในเรื่องนี้เป็นเหตุให้ฝ่ายภรรยาไม่ได้รับความพึงพอใจทางเพศเท่าที่ควร

- *บรรยากาศ* บรรยากาศที่ช่วยกระตุ้นอารมณ์เพศหมายถึงรวมถึงบุคคลและสิ่งแวดล้อมด้วย สำหรับบุคคลได้แก่ ลักษณะรูปร่าง เครื่องแต่งกาย กลิ่นและความสะอาด ตลอดจนความสุภาพอ่อนโยน ส่วนสิ่งแวดล้อมหมายถึงบรรยากาศที่สบายผ่อนคลายและเป็นส่วนตัว

- *ความกลัว ความรู้สึกผิดและการตั้งความหวังไว้สูงต่อการร่วมเพศ* ความรู้สึกขัดแย้งในจิตใจสำนึกเกี่ยวกับการร่วมเพศ และเจตคติที่ไม่ดีต่อเรื่องเพศ อาจทำให้ทั้งหญิงและชายเกิดความกลัวหรือรู้สึกผิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ เช่นกลัวว่าอวัยวะเพศจะเป็นอันตราย หรือรู้สึกว่าการร่วมเพศเป็นความเลว ความชั่วหรือบาป นอกจากนี้ผู้หญิงบางคนหวังว่าตนจะต้องได้รับความสุขสุดยอดทุกครั้ง ทำให้ไม่สามารถปล่อยอารมณ์ตามสบายขณะร่วมเพศได้ และผู้ชายบางคนก็กลัวว่าความสามารถทางเพศของตนจะไม่ใช่ที่ประทับใจฝ่ายหญิง หรือไม่สามารถทำให้ฝ่ายหญิงมีความพึงพอใจทางเพศได้

การปล่อยอารมณ์ตามสบายขณะร่วมเพศจะทำให้ร่างกายมีการตื่นตัวทางเพศดี สามารถร่วมเพศได้อย่างราบรื่นและมีความสุข เช่น ฝ่ายหญิงจะมีน้ำหล่อลื่นช่องคลอดเพียงพอ ทำให้ช่องคลอดไม่ฝืด และมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการประเล้าประโลมของฝ่ายชายได้อย่างเข้ายวนใจ ฝ่ายชายก็จะมีองคชาติที่แข็งตัวดีและแข็งได้นานพอที่จะให้ความสุขทางเพศแก่ตนและฝ่ายหญิง นอกจากนี้ในขณะที่มีอารมณ์ผ่อนคลายทั้งคู่ก็จะสามารถติดตามความรู้สึกตื่นเต้นของตนในขณะร่วมเพศ หรือมีอิสระเต็มที่ ที่จะแสดงความรักและความยินดีที่มีต่อกัน อันเป็นสิ่งเร้าอารมณ์เพศของคนทั้งคู่ ทำให้กิจกรรมทางเพศเกิดความพึงพอใจได้ง่ายขึ้น

- *การพูดคุยถึงความรู้สึกของแต่ละฝ่าย* การพูดคุยกันอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับความรู้สึกของตนต่อการปฏิบัติทางเพศของอีกฝ่าย หรือการขอร้องให้อีก

ฝ่ายปฏิบัติในสิ่งที่ให้ความสุขแก่ตนนั้นไม่ใช่สิ่งที่กระทำง่าย ๆ ทั้งนี้เพราะทั้งคู่ต่างเกรงใจซึ่งกันและกัน กล่าวว่าการกระทำดังกล่าวจะทำให้อีกฝ่ายเสียหน้า เป็นการเรียกร้องอีกฝ่ายจนเกินไป หรือรู้สึกอายที่จะพูดกันตรง ๆ แต่ในความเป็นจริงแล้วการบอกความรู้สึกหรือความต้องการทางเพศของตนอาจไม่ต้องใช้วิธีพูดกันตรง ๆ เสมอไป บางครั้งเพียงส่งสัญญาณทางสายตา การกระทำ หรือการพูดเล่น ๆ ที่ทั้งคู่เข้าใจความหมายกันดี ดังนั้นการสื่อสารถึงความรู้สึกทางเพศของตน และการยอมรับวิธีที่ให้ความสุขแก่ฝ่ายจึงเป็นพื้นฐานสำคัญของความพึงพอใจทางเพศ

นอกจากนี้ความพึงพอใจทางเพศระหว่างหญิงและชายก็แตกต่างกันด้วย สุวัทธนา อารีพรอด (2528) อธิบายว่าผู้ชายจะเกิดความพึงพอใจทางเพศจากการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายกว่าผู้หญิง ขณะที่ความพึงพอใจทางเพศของผู้หญิงเป็นเรื่องที่ซับซ้อน แต่สามารถอธิบายได้ว่าความพึงพอใจทางเพศของผู้หญิงนั้นเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้หญิงแต่ละคน โดยผู้หญิงแต่ละคนจะต้องการการกระตุ้นทางเพศที่ต่างกัน ระยะเวลาในการกระตุ้นทางเพศเพื่อให้ถึงจุดสุดยอดก็ต่างกัน รวมถึงสภาวะทางอารมณ์และจิตใจก็มีผลต่อความสุขความพึงพอใจทางเพศ และความสุขความพึงพอใจจากการมีเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงไม่ได้เกิดจากการบรรลุความสุขสุดยอดทางกายเหมือนผู้ชายเสมอไป เพราะความสุขที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสในผู้หญิงบางคนเนื่องจากเธอมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นที่ต้องการของสามี ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวทำให้ผู้หญิงมีความพึงพอใจทางเพศที่แตกต่างไปจากผู้ชาย

จากแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจทางเพศดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปความหมายของความพึงพอใจทางเพศ หมายถึงความรู้สึกพอใจกับการได้รับความสุขเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและเพศสัมพันธ์จากคู่สมรส

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจทางเพศ

การศึกษางานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจทางเพศ การศึกษาส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจทางเพศ ดังเช่น การศึกษาของ Havio and Kontula (1997) ซึ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจทางเพศในบุคคลทั่วไปอายุระหว่าง 18-74 ปี จำนวน 2,250 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานทางสังคม ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ ความกล้าแสดงออก การเลือกใช้ความสัมพันธ์ การฝึกปฏิบัติทางเพศ การบรรลุจุดสุดยอด และความพึงพอใจที่ได้รับจากการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีอายุน้อย การไม่ได้รับการถูกควบคุมในเรื่องเพศ การไม่เคร่งครัดศาสนาในวัยเด็ก การเริ่มต้นเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ การศึกษาสูง มีความกล้า

แสดงออกในเรื่องเพศ การพิจารณาว่าเรื่องเพศเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของชีวิต การแสดงความรักต่อกัน การใช้อุปกรณ์ช่วยในเรื่องเพศ ความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ ความสามารถในการใช้เทคนิคทำทางที่หลากหลายทางเพศ และความถี่ของการบรรลุจุดสุดยอดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขทางเพศสัมพันธ์ และเมื่อนำมาวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลพบว่า การให้ความสำคัญกับเพศสัมพันธ์ในชีวิต ความรัก และการใช้อุปกรณ์ช่วยในเรื่องเพศมีอิทธิพลโดยตรงต่อความพึงพอใจทางเพศด้านร่างกายในผู้ชาย แต่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจทางเพศด้านร่างกายของผู้หญิง และพบว่าสำหรับผู้หญิง การที่อายุน้อยและการเริ่มต้นเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจทางเพศด้านความสนุกสนาน และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับความพึงพอใจทางเพศระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงพบว่าผู้หญิงมีความพึงพอใจทางเพศน้อยกว่าผู้ชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมีลักษณะของแนวคิดอนุรักษ์นิยมในเรื่องเพศ การเริ่มเรียนรู้การมีเพศสัมพันธ์ที่ช้าในชีวิต การไม่เห็นความสำคัญของเรื่องเพศ ไม่มีความกล้าแสดงออกในเรื่องเพศ และมีความจำกัดในการใช้เทคนิคในเรื่องเพศ ทำให้ผู้หญิงเกิดความพึงพอใจทางเพศน้อยกว่าผู้ชาย ซึ่งการศึกษานี้ยังสัมพันธ์กับการศึกษาของ Laumann et al. (2006 อ้างถึงใน Rosen & Bachmann, 2008) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติทางเพศและพฤติกรรมทางเพศของชายและหญิงทั่วโลกจำนวน 27,500 คน อายุระหว่าง 40-80 ปี ใน 29 ประเทศ จากผลการศึกษาได้แบ่งกลุ่มประเทศออกเป็นสามกลุ่มตามระดับความพึงพอใจทางเพศที่ประเมินจาก 4 ลักษณะคือ ความสุขทางด้านร่างกาย ความสุขทางด้านอารมณ์ ความพึงพอใจในสมรรถภาพทางเพศ และการให้ความสำคัญต่อเรื่องเพศ สำหรับในกลุ่มที่ 1 ที่ประกอบไปด้วยประเทศในแถบยุโรปตะวันตก แคนาดา และออสเตรเลีย พบว่าทั้งผู้ชายและผู้หญิงในประเทศเหล่านี้มีความพึงพอใจทางเพศใน 4 ลักษณะดังกล่าวสูงสุด สองในสามของผู้หญิงในกลุ่มประเทศนี้มีความสุขและความพึงพอใจทางเพศในด้านอารมณ์และความสัมพันธ์ 80% มีความพึงพอใจในระดับสมรรถภาพทางเพศของตนเอง และครึ่งหนึ่งของผู้ชาย และหนึ่งในสามของผู้หญิงในกลุ่มประเทศนี้ให้เรื่องเพศเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากต่อความพึงพอใจทั้งหมดในชีวิต ส่วนในกลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยประเทศอียิปต์ โมร็อกโก อิตาลี เกาหลี และมาเลเซีย ในกลุ่มนี้พบว่ามีระดับความพึงพอใจทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับความสุขความพึงพอใจทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสมรรถภาพทางเพศต่ำกว่ากลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญ และสำหรับกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ประกอบไปด้วยประเทศจีน อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น และประเทศไทย พบว่ากลุ่มประเทศเหล่านี้ทั้งชายและหญิงมีความพึงพอใจทางเพศในด้านร่างกายและอารมณ์ต่ำที่สุด และให้ความสำคัญกับเรื่องเพศน้อยที่สุดในทุกด้านของชีวิต ซึ่งจากผลการศึกษาที่แบ่งออกตามกลุ่มประเทศทั้งสามกลุ่มนี้ สามารถสรุปได้ว่าสุขภาพทางเพศที่ดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาพกายที่ดี สุภาพจิตที่ดี ระดับของกิจกรรมทางเพศ และความสัมพันธ์ที่ดี และจากการศึกษายังพบอีกว่าผู้ชายมีระดับความพึงพอใจทางเพศสูงกว่าผู้หญิง และพบความแตกต่างระหว่างชายหญิงในกลุ่มที่

2 และกลุ่มที่ 3 (ในวัฒนธรรมที่ชายเป็นใหญ่) มากกว่ากลุ่มที่ 1 (ที่มีวัฒนธรรมในเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศ) และยังพบอีกว่าความพึงพอใจทางเพศทางด้านร่างกายและอารมณ์เป็นตัวทำนายที่สำคัญในการทำนายความสุขของชายและเป็นตัวทำนายที่สำคัญมากของผู้หญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Blanchflower and Oswald (2004 อ้างถึงใน Rosen & Bachmann, 2008) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ ความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ ความพึงพอใจทางเพศ และความสุขของชาวอเมริกันชายหญิงจำนวน 16,000 คนในช่วงระหว่างปี 1988-2002 ซึ่งให้ผลการศึกษาเหมือนกันว่า ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กันสูงกับความสุขความพึงพอใจทางเพศ และพบว่า การเพิ่มความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์จากเดือนละครั้งเป็นอาทิตย์ละครั้งจะทำให้เกิดความสุขความพึงพอใจเพิ่มมากขึ้น และส่วนหนึ่งของการศึกษาพบว่า กิจกรรมทางเพศมีอิทธิพลอย่างมากต่อความสุขความพอใจในบุคคลที่มีการศึกษาสูงเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลที่มีการศึกษาน้อยกว่า และความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์กับความพึงพอใจทางเพศมีผลต่อคุณภาพชีวิตทั้งหมดของบุคคลที่มีอายุน้อยกว่า นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ Byer and Macneil (2006) ได้ทำการศึกษาเพื่อทดสอบความสมบูรณ์ของแนวคิดความพึงพอใจทางเพศ (The interpersonal exchange model of sexual satisfaction) ในชายหญิงรักต่างเพศที่คบกันมาในระยะเวลาอันยาวนานและไม่ได้ระบุถึงการสมรส โดยทำการศึกษา 2 การศึกษา การศึกษาที่ 1 เป็นศึกษาความสัมพันธ์ของภูมิหลังการแลกเปลี่ยนทางเพศกับความพึงพอใจทางเพศ โดยมีสมมติฐานว่า การเปลี่ยนแปลงทางด้านรางวัล และการสูญเสียในเรื่องเพศ จะทำให้ระดับความพึงพอใจทางเพศเปลี่ยนแปลงไปด้วย ส่วนการศึกษาที่ 2 เป็นการศึกษาการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางเพศกับความพึงพอใจทางเพศ โดยมีสมมติฐานว่า ความพึงพอใจทางเพศและการแลกเปลี่ยนทางเพศของคู่สัมพันธ์จะสัมพันธ์กับความพึงพอใจทางเพศและการแลกเปลี่ยนทางเพศของบุคคลที่เป็นคู่สัมพันธ์นั้น นั่นคือรางวัลและการสูญเสียทางเพศที่ได้รับจากคู่สัมพันธ์ จะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจมากกว่ารางวัลและการสูญเสียทางเพศของตนเอง ซึ่งจากผลการศึกษาทั้งสองการศึกษาพบว่าความพึงพอใจทางเพศมีอิทธิพลต่อภูมิหลังการได้รับรางวัลและการสูญเสียมากกว่าการได้รับรางวัลและการสูญเสียในช่วงระยะเวลาขณะนั้น และการลดลงของความพึงพอใจทางเพศมีความสัมพันธ์กับการได้รับความชอบที่น้อยมากจากการแลกเปลี่ยนทางเพศ

ส่วนการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจทางเพศในกลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้วได้แก่การศึกษาของ Byer and Demmons (1999 อ้างถึงใน Ji & Norling, 2004) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับความพึงพอใจทางเพศในรูปแบบของ รางวัล การสูญเสีย และการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างคูรััก ผลการศึกษาพบว่า การสื่อสารเรื่องเพศอย่างเปิดเผยระหว่างคูรัักมีผลทำให้ได้รับรางวัลมากกว่าการสูญเสีย เมื่อคูรัักมีการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างกันในเรื่องเพศที่ตนชอบและไม่ชอบ การเพิ่มของรางวัลและการลดลงของการ

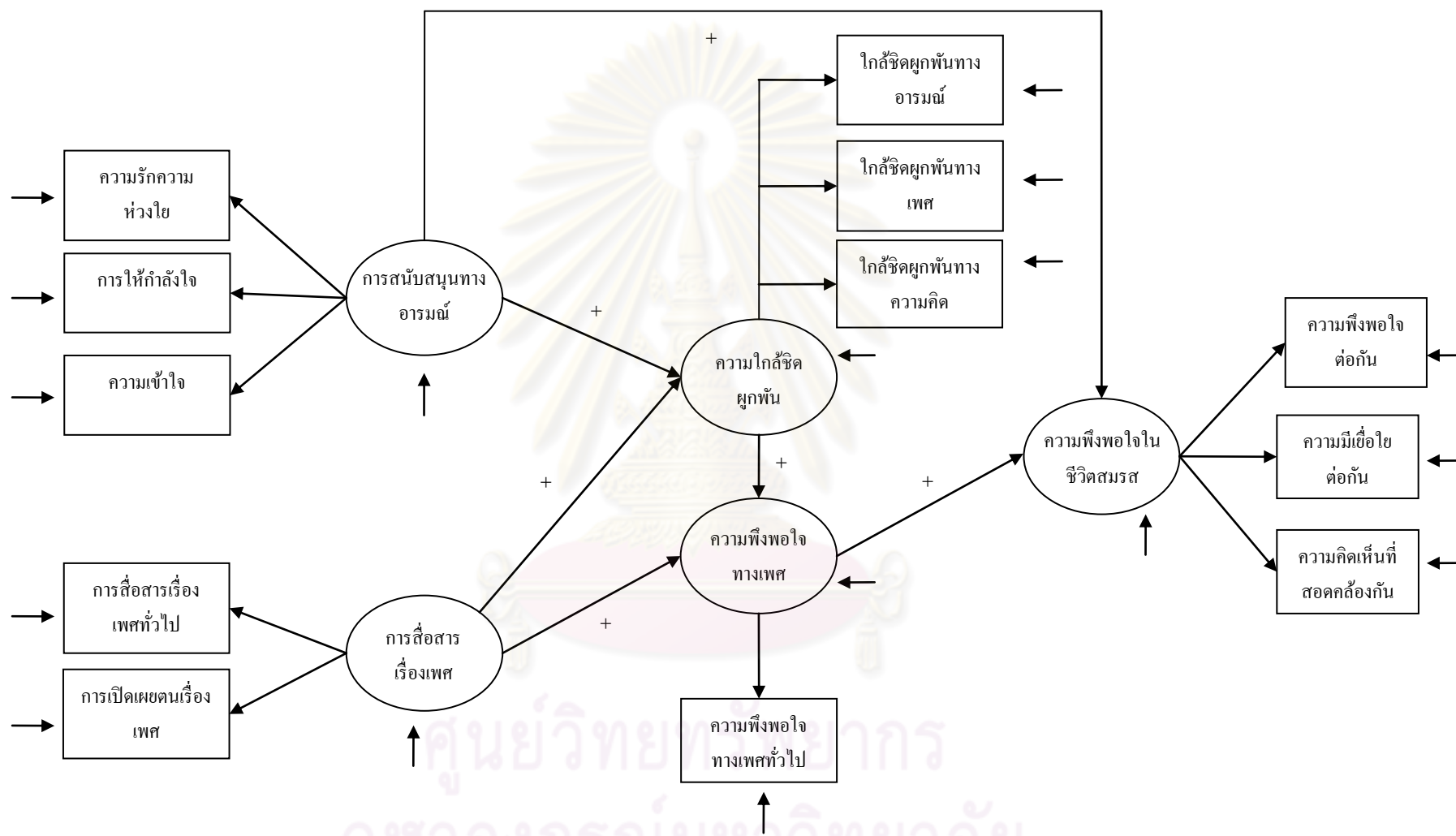
สูญเสียจะทำให้เกิดความพึงพอใจทางเพศที่มากขึ้น และยังพบว่าคูรักรที่มีความพึงพอใจใน
 ความสัมพันธ์สูงก็จะมี ความพึงพอใจทางเพศสูงขึ้นด้วย ซึ่งผลการศึกษานี้ยังสัมพันธ์กับการศึกษา
 ของ Litzinger and Gordon (2005) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจทางเพศ
 และการสื่อสารเพื่อทำนายความพึงพอใจในชีวิตสมรสจากคู่สมรสจำนวน 387 คู่ ผลการศึกษพบว่า
 การสื่อสาร และความพึงพอใจทางเพศเป็นอิสระจากกันในการทำนายความพึงพอใจในชีวิตสมรส
 และพบว่าเมื่ออิทธิพลระหว่างการสื่อสารเรื่องเพศกับการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญ นั่นคือคู่สมรสที่มี
 ทักษะการสื่อสารที่ดี จะพบว่าความพึงพอใจทางเพศไม่สามารถทำนายความพึงพอใจในชีวิตสมรส
 ได้ ขณะที่คู่สมรสที่มีปัญหาในด้านการสื่อสารระหว่างกัน แต่มีความพึงพอใจทางเพศในระดับสูง จะ
 มีความพึงพอใจในชีวิตสมรสมากกว่าคู่สมรสที่มีความพึงพอใจทางเพศในระดับที่ต่ำกว่า ซึ่งความพึง
 พอใจทางเพศนี้อาจเป็นตัวกลางช่วยผ่อนคลายการสื่อสารที่มีปัญหาในความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส
 ทำให้เกิดความพึงพอใจในชีวิตสมรสที่สูงขึ้น ซึ่งผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ
 Morokoff and Gilliland (1993 อ้างถึงใน Litzinger & Gordon 2005) ที่ศึกษาพบว่าความพึงพอใจ
 ทางเพศ การรับรู้ถึงความพึงพอใจทางเพศของคู่สมรส และความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์มี
 ความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในชีวิตสมรส และจากหลายงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าคูรักรจะ
 ให้ความพึงพอใจทางเพศเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับความสุขในชีวิตสมรสด้วย
 (Fields, 1983; Henderson-King & Veroff, 1994; Kumar, 1986; Trudel, 2002 อ้างถึงใน
 Litzinger & Gordon, 2005) และยังสัมพันธ์กับการศึกษาของ Yucel and Gassanov (2009) ที่
 ศึกษาปัจจัยทางด้านการนอกใจ การบริโภคสื่อลามก ความพึงพอใจในชีวิตสมรส ความถี่ของการมี
 เพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานกับความพึงพอใจทาง
 เพศในคู่สมรสจำนวน 433 คู่ เพื่อทำนายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคคลและคู่สมรส ผลการศึกษพบว่า
 มีเพียงความพึงพอใจในชีวิตสมรส และความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ที่แสดงในลักษณะเป็นรางวัล
 และทำให้เกิดความพึงพอใจทางเพศเพิ่มขึ้น นั่นคือบุคคลและคู่สมรสที่มีความพึงพอใจในชีวิตสมรส
 มีความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์สูงจะมีความพึงพอใจทางเพศสูงด้วย และการนอกใจของคู่สมรสกับ
 การบริโภคสื่อลามกเป็นผลเสียต่อความพึงพอใจทางเพศ นั่นคือระดับความพึงพอใจทางเพศของ
 บุคคลจะต่ำลงเมื่อคู่สมรสมีการนอกใจ หรือคู่สมรสคนใดคนหนึ่งมีการบริโภคสื่อลามก นอกจากนี้ยัง
 มีปัจจัยอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจทางเพศในกลุ่มคู่สมรสอีก ดังเช่นการศึกษาของ Ji and
 Norling (2004) ที่ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยทางด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว สถานะภาพทาง
 เศรษฐกิจ ลักษณะงานบ้านที่รับผิดชอบ ลักษณะข้อมูลทางด้านประชากร กับความพึงพอใจทางเพศ
 ของคู่สมรสชาวจีนที่อาศัยอยู่ในเมืองเซี่ยงไฮ้และเทียนจินจำนวน 2,096 คน จากการศึกษาพบว่า ใน
 ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของครอบครัวกับบุตร และความพึง
 พอใจในความสัมพันธ์ทั่วไปในระดับสูง จะทำให้ความพึงพอใจทางเพศของคู่สมรสทั้งหญิงและชาย

สูงด้วย ในด้านสถานะทางเศรษฐกิจพบว่าความพึงพอใจในสถานะทางเศรษฐกิจที่สูงจะส่งผลต่อความพึงพอใจทางเพศที่สูงขึ้นด้วย และในด้านลักษณะงานบ้านที่ต้องดูแลพบว่า การดูแลเรื่องการทำอาหารในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจทางเพศ ขณะที่ความพึงพอใจต่อการรับผิดชอบครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจทางเพศ ส่วนข้อมูลประชากรในด้านอายุ การนับถือศาสนา จำนวนบุตร การศึกษา อาชีพ และภาวะสุขภาพพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญ

จากแนวคิดและการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลถึงความพึงพอใจในชีวิตสมรสที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาในงานวิจัยนี้ สรุปได้ว่าการสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลตรงทางบวกต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสและความใกล้ชิดผูกพัน การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป และการเปิดเผยตนมีอิทธิพลตรงทางบวกต่อความพึงพอใจทางเพศและความใกล้ชิดผูกพัน มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสผ่านความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศ ส่วนความพึงพอใจทางเพศมีอิทธิพลตรงทางบวกต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง ซึ่งสามารถสรุปกรอบแนวคิดงานวิจัยได้ดังภาพที่ 1.7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 1.7 โมเดลสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง: อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารเรื่องเพศ ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความตรง (Validation) ของโมเดลสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิงที่แต่งงานแล้วกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. เพื่อศึกษารูปแบบอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว

สมมติฐานการวิจัย

1. โมเดลพัฒนาขึ้นมีความตรง
2. การสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลตรงต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส
3. การสนับสนุนทางอารมณ์และการสื่อสารเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส โดยมีความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศเป็นตัวแปรส่งผ่าน
4. การสื่อสารเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส โดยมีความพึงพอใจทางเพศเป็นตัวแปรส่งผ่าน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
ประชากรที่ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้หญิงไทยทั่วไปที่สมรสแล้ว
กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้หญิงไทยทั่วไปที่สมรสแล้วจำนวน 495 คน ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ Hair et al. (2006) โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา คือ ใช้ผู้ตอบ 10-20 คน ต่อพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่า 1 ตัว เนื่องจากโมเดลการวิจัยนี้มีพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่า 33 ตัว ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยใช้อัตราส่วน 1 ต่อ 15 (แต่เนื่องจากผู้วิจัยแจกแบบสอบถามทั้งหมด 600 ชุด และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนจากกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 566 ชุด ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้จึงมีจำนวน 566 คน)

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. การสนับสนุนทางอารมณ์ ได้แก่
 - 1.1 ความรักความห่วงใย
 - 1.2 การให้กำลังใจ
 - 1.3 ความเข้าใจ
2. การสื่อสารเรื่องเพศ ได้แก่
 - 2.1 การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป
 - 2.2 การเปิดเผยตนเรื่องเพศ

3. ความใกล้ชิดผูกพัน ได้แก่
 - 3.1 ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์
 - 3.2 ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ
 - 3.3 ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด
4. ความพึงพอใจทางเพศ

ตัวแปรตาม ความพึงพอใจในชีวิตสมรส ได้แก่

- ความพึงพอใจต่อกัน
- ความมีเอื้ออภัยต่อกัน
- ความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความหมายของการสนับสนุนทางอารมณ์

การสนับสนุนทางอารมณ์ หมายถึง การแสดงออกทางคำพูด ท่าทาง หรือพฤติกรรมที่ตอบสนองความต้องการของบุคคลอื่นด้วยความรักความห่วงใย และความเข้าใจ เพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสุขใจ สบายใจ มั่นคงปลอดภัยในเวลาที่เราเศร้าเสียใจ หรือลดความวิตกกังวลในเวลาที่มีปัญหา โดยพฤติกรรมการสนับสนุนทางอารมณ์ประกอบไปด้วย

1.1 การแสดงความรักความห่วงใย หมายถึง การแสดงออกถึงความรัก ความห่วงใย การดูแลเอาใจใส่ คอยรับฟังและอยู่เคียงข้างเสมอของสามี เมื่อภรรยาเกิดปัญหา หรืออยู่ในสถานการณ์ที่เศร้าเสียใจ

1.2 การให้กำลังใจ หมายถึง พฤติกรรมสนับสนุน การให้กำลังใจจากสามี เมื่อภรรยาเกิดปัญหา หรือรู้สึกท้อแท้ใจในเรื่องต่างๆ

1.3 การเข้าใจ หมายถึง การแสดงความรู้สึกเข้าใจของสามีต่อความคิด ความรู้สึกของภรรยา เพื่อให้ภรรยารับรู้และเข้าใจว่ายังมีคนที่รัก ห่วงใย และ เข้าใจ ในปัญหาหรือเหตุการณ์ที่เผชิญอยู่

แบบวัดการสนับสนุนทางอารมณ์เป็นแบบวัดประเมินตนเองโดยวัดจากการรับรู้การสนับสนุนทางอารมณ์ของสามีจากภรรยา มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่าแบบ 5 ช่วงคะแนน คือ จริงที่สุด จริงส่วนมาก จริงบ้าง จริงน้อยมาก และไม่จริงเลย คะแนนต่ำหมายถึง ภรรยามีการรับรู้ถึงการได้รับความรักความห่วงใย การ

เข้าใจ และการให้กำลังใจจากสามีต่ำ คะแนนสูง หมายถึง ภรรยามีการรับรู้ถึงการได้รับความรักความห่วงใย การเข้าใจ และการให้กำลังใจจากสามีสูง

2. ความหมายการสื่อสารเรื่องเพศ

การสื่อสารเรื่องเพศ หมายถึง การแสดงความรู้สึกต่อกันในเรื่องเพศ ในที่นี้คือการพูดคุยอย่างเปิดเผยต่อกันในเรื่องเพศทุกๆเรื่อง เพื่อให้อีกฝ่ายได้รับรู้ เข้าใจความต้องการและความรู้สึกทางเพศของตนเอง รวมถึงการพูดคุยร่วมกันปรึกษาแก้ไขปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างกัน ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามแนวคิดของ Cupach & Metts (1991) ซึ่งประกอบด้วย

2.1 การสื่อสารเรื่องเพศระหว่างกัน หมายถึง การที่คู่สามีภรรยาสนใจที่จะสื่อสารเรื่องเพศต่อกัน มีความรู้สึกที่ดีต่อการสื่อสารเรื่องเพศ ทั้งในเรื่องเพศทั่วไป และเรื่องเพศสัมพันธ์ของกันและกัน

2.2 การเปิดเผยตนเองทางเพศ หมายถึง การที่คู่สามีภรรยาสื่อสารพูดคุยกันอย่างเปิดเผยในเรื่องเพศสัมพันธ์ เพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งรับรู้ถึงอารมณ์ ความรู้สึกทางเพศของกันและกันทั้งในเรื่องที่ตนชอบและไม่ชอบ รวมถึงการพูดคุยปรึกษาปัญหาทางเพศสัมพันธ์เพื่อหาทางแก้ไขหรือพัฒนาให้ดีขึ้น

แบบวัดการสื่อสารเรื่องเพศเป็นแบบวัดประเมินตนเอง มีลักษณะเป็นมาตรวัดประมาณค่าแบบ 5 ช่วงคะแนน คือ จริงที่สุด จริงส่วนมาก จริงบ้าง จริงน้อยมาก และไม่จริงเลย คะแนนต่ำ หมายถึง คู่สามีภรรยาไม่มีการสื่อสารเรื่องเพศ และเปิดเผยตนเองทางเพศระหว่างกันต่ำ คะแนนสูง หมายถึง คู่สามีภรรยาไม่มีการสื่อสารเรื่องเพศ และเปิดเผยตนเองทางเพศระหว่างกันสูง

3. ความหมายความใกล้ชิดผูกพัน

ความใกล้ชิดผูกพัน หมายถึง ความรู้สึกใกล้ชิด เชื่อมโยงผูกพัน มีความเข้าใจกัน แบ่งปัน และไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีความห่วงใยในสวัสดิภาพของอีกฝ่ายหนึ่ง ต้องการให้อีกฝ่ายหนึ่งมีความสุข ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำความหมายและแนวคิดของความใกล้ชิดผูกพันของ Shaefer & Olson(1981) มาใช้ ซึ่งประกอบด้วย

3.1 ความใกล้ชิดผูกพันชิดทางอารมณ์ หมายถึง อาการที่บุคคลมีอารมณ์รู้สึกใกล้ชิด ผูกพัน คิดถึง ห่วงใย และเข้าใจกัน มีการแบ่งปันอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อกันให้ต่างฝ่ายได้รับรู้

3.2 ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ หมายถึง อาการที่บุคคลรู้สึกใกล้ชิด ผูกพัน อบอุ่นวิไลหากันและเข้าใจความต้องการทางร่างกายของกันและกัน ซึ่งใน

ที่นี้หมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ การสัมผัสและการกอดกันเพื่อให้อีกฝ่ายรู้สึกใกล้ชิด ผ่อนคลาย และอบอุ่น

3.3 ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด หมายถึง การที่ภรรยารู้สึกว่าตนและสามีมีความคิดและความเห็นที่ตรงกัน เข้าใจความคิดของกันและกัน สามารถพูดคุยปรึกษาแก้ไขปัญหาร่วมกันได้ทุกเรื่อง

แบบวัดการสื่อสารเรื่องเพศเป็นแบบวัดประเมินตนเอง มีลักษณะเป็นมาตรวัดประมาณค่าแบบ 5 ช่วงคะแนน คือ จริงที่สุด จริงส่วนมาก จริงบ้าง จริงน้อยมาก และไม่จริงเลย คะแนนต่ำ หมายถึง ภรรยาที่มีความใกล้ชิดผูกพันกับสามีต่ำ คะแนนสูง หมายถึง ภรรยาที่มีความใกล้ชิดกับสามีสูง

4. ความหมายความพึงพอใจทางเพศ

ความพึงพอใจต่อทางเพศ หมายถึง ความรู้สึกพอใจกับการได้รับความสุขเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและเพศสัมพันธ์ของภรรยาที่มีต่อสามี ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาความหมายตามแนวคิดของ Gerrard & Denney (1987)

แบบวัดความพึงพอใจทางเพศเป็นแบบวัดประเมินตนเอง มีลักษณะเป็นมาตรวัดประมาณค่าแบบ 5 ช่วงคะแนน คือ จริงที่สุด จริงส่วนมาก จริงบ้าง จริงน้อยมาก และไม่จริงเลยเห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยที่สุด คะแนนต่ำ หมายถึง ภรรยาที่มีความพึงพอใจทางเพศต่ำ คะแนนสูง หมายถึง ภรรยาที่มีความพึงพอใจในทางเพศสูง

5. ความหมายความพึงพอใจในชีวิตสมรส

ความพึงพอใจในชีวิตสมรส หมายถึง อารมณ์ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสว่าน่าพอใจมากน้อยเพียงใด ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาความหมายความพึงพอใจในชีวิตสมรสตามแนวคิดของ Graham & Spanier(1976) ซึ่งประกอบด้วย

5.1 ความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน หมายถึง อารมณ์ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อคู่สมรสเกี่ยวกับความเห็นพ้องต้องกัน และมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทางเดียวกันในเรื่องต่างๆ ส่งผลให้คู่สมรสสามารถดำเนินชีวิตสมรสต่อไปได้อย่างราบรื่น

5.2 ความพึงพอใจในกันและกัน หมายถึง อาการที่บุคคลมีความรู้สึกความคิด และอารมณ์ในแง่บวกต่อคู่สมรสและชีวิตสมรส ไม่มีการทะเลาะเบาะแว้ง หงุดหงิดใส่กันในเรื่องเล็กน้อย

5.3 ความมีเยื่อใยต่อกัน หมายถึง การที่บุคคลทั้งสองใช้เวลาในการกระทำสิ่งต่างๆร่วมกัน ในที่นี้คือมีอารมณ์ร่วมกัน พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน หรือออกไปทำกิจกรรมนอกบ้านด้วยกัน ซึ่งระดับความถี่ของการทำสิ่งต่างๆด้วยกัน จะแสดงให้เห็นว่าคู่สมรสคู่นั้นมีความรักใคร่ปรองดอง มีเยื่อใยต่อกันมากน้อยเพียงใด ในการอยู่ร่วมกันในชีวิตสมรส

แบบวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรสมีลักษณะเป็นมาตรวัดประมาณค่าแบบ 5 ช่วงคะแนน คือ เป็นประจำ บ่อยๆ บางครั้ง น้อยมาก และไม่เคยเลย คะแนนต่ำ หมายถึง คู่สมรสมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน มีความพึงพอใจในกันและกัน และมีเยื่อใยต่อกันต่ำ ซึ่งจะแสดงถึงความพึงพอใจในชีวิตสมรสต่ำ คะแนนสูง หมายถึง คู่สมรสมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน มีความพึงพอใจในกันและกัน และมีความมีเยื่อใยต่อกันสูง ซึ่งจะแสดงถึงความพึงพอใจในชีวิตสมรสสูง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้าง ความพึงพอใจในชีวิตสมรสระหว่างคู่สามีภรรยา
2. เป็นแนวทางในการวางแผน ให้คำปรึกษา และส่งเสริมการสนับสนุนของคู่สมรส และการสื่อสารกันอย่างเปิดเผยในเรื่องเพศ เพื่อช่วยเพิ่มความพึงพอใจและความสุขในชีวิตสมรส
3. ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาคุณภาพในชีวิตสมรสต่อไปในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาพัฒนาและตรวจสอบความตรง (validation) ของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรส: อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารเรื่องเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศ โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้หญิงไทยทั่วไปที่สมรสแล้ว

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้หญิงไทยทั่วไปที่สมรสแล้ว จำนวน 566 คน ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ Hair (2006) โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา คือ ใช้ผู้ตอบประมาณ 10-20 คน ต่อพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่า 1 ตัว และในโมเดลการวิจัยนี้มีพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่า 33 ตัว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
2. มาตรวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรส
3. มาตรวัดความพึงพอใจทางเพศ
4. มาตรวัดความใกล้ชิดผูกพัน
5. มาตรวัดการสื่อสารเรื่องเพศ
6. มาตรวัดการสนับสนุนทางอารมณ์

การพัฒนาเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

เป็นเครื่องมือที่ใช้รายงานข้อมูลทั่วไปที่ตรงกับความเป็นจริงของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นให้ครอบคลุมกับเนื้อหาและปัจจัยที่ต้องการศึกษา โดยสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง คือ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพ

2. มาตรวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรส

การพัฒนามาตรวัดนี้พัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย มีทั้งหมด 21 ข้อ เป็นข้อกระทงด้านบวก 10 ข้อ ด้านลบ 11 ข้อ โดยมาตรวัดนี้มี 3 องค์ประกอบ คือ ความพึงพอใจต่อกัน ความมีเสียใจต่อกันและความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน แต่ละองค์ประกอบมีข้อกระทง 7 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแต่ละองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .850-.928 และค่าสัมประสิทธิ์ทั้งหมดเท่ากับ .951 โดยมีขั้นตอนในการพัฒนามาตรวัดดังนี้

2.1 ขั้นตอนการพัฒนาแบบวัด

2.1.1 ผู้วิจัยพัฒนามาตรวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรสโดยแปล

ความหมายของข้อคำถามจากแบบวัด RDAS(The Revise Dyadic Adjustment Scale) ของ Busby และคณะ(1995) โดยนำมาใช้ทั้งหมด 3 องค์ประกอบ และเขียนเพิ่มเติมข้อคำถามขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย มีทั้งหมด 33 ข้อ ประกอบด้วยด้านความพึงพอใจต่อกัน 13 ข้อ ด้านความมีเสียใจต่อกัน 8 ข้อ และด้านความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน 12 ข้อ

2.1.2 ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาจิตวิทยา พัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงและความเหมาะสมของเนื้อหา หลังจากนั้นจึงปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.1.3 นำมาตรวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรสไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว ที่ทำงานอยู่ในสถานพยาบาลแห่งหนึ่งจำนวน 53 คน และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ

(Corrected item total correlation : CITC) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และค่า α โดยทำการวิเคราะห์แยกกันในแต่ละองค์ประกอบ โดยเทียบกับค่า r วิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 [$r(50) = .279, \alpha = .05$ (หนึ่งหาง)] (ไม่มี df ที่ระดับ 51 จึงใช้ค่าของ df ที่ 50 แทน) ข้อกระทงใดที่มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ในมาตรวัดขององค์ประกอบแต่ละด้านต่ำกว่า r วิกฤตจะถูกคัดออก ผลการวิเคราะห์ค่า CITC พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 30 ข้อ แต่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการดัดแปลงให้มาตรวัดนี้อยู่ในรูปแบบที่ย่อ (Short Version) จึงได้คัดข้อกระทงจากเนื้อหาในมาตรวัดที่มีค่า CITC สูงสุดจำนวน 7 ข้อมาใช้ และ

คัดข้อกระทงที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนออกในองค์ประกอบแต่ละด้าน จนเหลือข้อกระทงที่นำไปใช้ทั้งหมดจำนวน 21 ข้อ ดังนี้

1. ด้านความพึงพอใจต่อกันจำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8
2. ด้านความมีเอื้อยต่อกันจำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20
3. ด้านความคิดเห็นที่สอดคล้องกันจำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28

จากนั้นนำข้อกระทงที่ได้ดังกล่าวข้างต้น มาวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาด้านความพึงพอใจต่อกัน .928 ด้านความมีเอื้อยต่อกัน .900 และด้านความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน .850 มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับเท่ากับ .951(ตาราง ข1 ภาคผนวก ข)

2.2 เกณฑ์การให้คะแนน

เนื่องจากมาตรวัดดังกล่าวมีทั้งข้อกระทงทางบวกและข้อกระทงทางลบ ดังนั้นการให้คะแนนจะคำนวณแต่ละข้อตามตาราง ดังนี้

คำตอบ	ไม่เคยเลย	น้อยมาก	บางครั้ง	บ่อย ๆ	เป็นประจำ
คะแนนข้อกระทงด้านบวก	1	2	3	4	5
คะแนนข้อกระทงด้านลบ	5	4	3	2	1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. มาตรการวัดความพึงพอใจทางเพศ

การพัฒนามาตรวัดนี้พัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย มีทั้งหมด 7 ข้อ เป็นข้อกระทงด้านบวกทั้งหมด มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .936 มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน ได้แก่ ไม่จริงเลย จริงน้อยมาก จริงบ้าง จริงส่วนมากและจริงที่สุดโดยมีขั้นตอนในการพัฒนามาตรวัดดังนี้

3.1 ขั้นตอนการพัฒนาแบบวัด

3.1.1 ผู้วิจัยพัฒนามาตรวัดความพึงพอใจทางเพศโดยแปลความหมายของข้อคำถามจากแบบวัด Pinney Sexual Satisfaction Inventory ของ Pinney, Gerrard, & Denney (1987) และเขียนเพิ่มเติมข้อคำถามขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย มีทั้งหมด 17 ข้อ

3.1.2 ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาจิตวิทยา พัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงและความเหมาะสมของเนื้อหา หลังจากนั้นจึงปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.1.3 นำมาตรวัดความพึงพอใจทางเพศไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว ที่ทำงานอยู่ในสถานพยาบาลแห่งหนึ่งจำนวน 53 คน และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (Corrected item total correlation : CITC) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และค่า α วิเคราะห์โดยเทียบกับค่า r วิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 [$r(50) = .279$, $\alpha = .05$ (หนึ่งหาง)] (ไม่มี df ที่ระดับ 51 จึงใช้ค่าของ df ที่ 50 แทน) ข้อกระทงใดที่มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ในมาตรวัดต่ำกว่า r วิกฤตจะถูกคัดออก ผลการวิเคราะห์ค่า CITC พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 16 ข้อ แต่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการดัดแปลงให้มาตรวัดนี้อยู่ในรูปแบบที่ย่อ (Short Version) จึงได้คัดข้อกระทงจากเนื้อหาในมาตรวัดที่มีค่า CITC สูงสุดจำนวน 7 ข้อมาใช้ และคัดข้อกระทงที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนออก จนเหลือข้อกระทงที่นำไปใช้ทั้งหมดจำนวน 7 ข้อ ดังนี้ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 7, 9 จากนั้นนำข้อกระทงที่ได้ดังกล่าวข้างต้น มาวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .936 มีค่าแอลฟารวมทั้งฉบับ .936 (ตาราง ข2 ภาคผนวก ข)

3.2 เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบ	ไม่เคยเลย	น้อยมาก	บางครั้ง	บ่อย ๆ	เป็นประจำ
คะแนน	1	2	3	4	5

4. มาตรฐานวัดความใกล้ชิดผูกพัน

การพัฒนามาตรานี้พัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย มีทั้งหมด 21 ข้อ เป็นข้อทรงทางด้านบวก 16 ข้อ ด้านลบ 5 ข้อ โดยมาตรานี้มี 3 องค์ประกอบ คือ ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศและความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด แต่ละองค์ประกอบมีข้อทรง 7 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแต่ละองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .867-.924 และค่าสัมประสิทธิ์ทั้งหมดเท่ากับ .956 มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน ได้แก่ ไม่จริงเลย จริงน้อยมาก จริงบ้าง จริงส่วนมาก และ จริงที่สุดโดยมีขั้นตอนในการพัฒนามาตรานี้ดังนี้

4.1 ขั้นตอนการพัฒนาแบบวัด

4.1.1 ผู้วิจัยพัฒนามาตรวัดความใกล้ชิดผูกพันโดยแปลความหมายของข้อคำถามจากแบบวัด PAIR(Personal Assessment of Intimacy in Relationship) ของ Shaefer & Olson(1981) นำมาปรับปรุงและดัดแปลงให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย มีทั้งหมด 32 ข้อ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ 7 ข้อ ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ 14 ข้อ และความใกล้ชิดทางความคิด 11 ข้อ

4.1.2 ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาจิตวิทยา พัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงและความเหมาะสมของเนื้อหา หลังจากนั้นจึงปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

4.1.3 นำมาตรวัดความใกล้ชิดผูกพันไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว ที่ทำงานอยู่ในสถานพยาบาลแห่งหนึ่งจำนวน 53 คน และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (Corrected item total correlation : CITC) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และค่า α

โดยทำการวิเคราะห์แยกกันในแต่ละองค์ประกอบ โดยเทียบกับค่า r วิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 [$r(50) = .279$, $\alpha = .05$ (หนึ่งหาง)] (ไม่มี df ที่ระดับ 51 จึงใช้ค่าของ df ที่ 50 แทน) ข้อกระทงใดที่มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ในมาตรวัดขององค์ประกอบแต่ละด้านต่ำกว่า r วิกฤตจะถูกคัดออก ผลการวิเคราะห์ค่า CITC พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 30 ข้อ แต่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการดัดแปลงให้มาตรวัดนี้อยู่ในรูปแบบที่ย่อ (Short Version) จึงได้คัดข้อกระทงจากเนื้อหาในมาตรวัดที่มีค่า CITC ที่สูงสุดจำนวน 7 ข้อมาใช้ และคัดข้อกระทงที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนออกในองค์ประกอบแต่ละด้าน จนเหลือข้อกระทงที่นำไปใช้ทั้งหมดจำนวน 21 ข้อ ดังนี้

1. ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, และ ข้อ 7
2. ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 8, 9, 10, 12, 13, 14, และ ข้อ 15
3. ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 22, 23, 24, 25, 26, 27, และ ข้อ 29

จากนั้นนำข้อกระทงที่ได้ดังกล่าวข้างต้น มาวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในตามมาตรวัดแต่ละองค์ประกอบ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาด้านความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ .924 ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ .919 และความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด .867 มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับ .956 (ตาราง ข3 ภาคผนวก ข)

4.2 เกณฑ์การให้คะแนน

เนื่องจากมาตรวัดดังกล่าวมีทั้งข้อกระทงทางบวกและข้อกระทงทางลบ ดังนั้นการให้คะแนนจะคำนวณแต่ละข้อตามตาราง ดังนี้

คำตอบ	ไม่จริงเลย	จริงน้อยมาก	จริงบ้าง	จริงส่วนมาก	จริงที่สุด
คะแนนข้อกระทงด้านบวก	1	2	3	4	5
คะแนนข้อกระทงด้านลบ	5	4	3	2	1

5. มาตรการวัดการสื่อสารเรื่องเพศ

การพัฒนามาตรวัดพัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย มีทั้งหมด 14 ข้อ เป็นข้อกระทงด้านบวก 9 ข้อ ด้านลบ 5 ข้อ โดยมาตรวัดนี้มี 2 องค์ประกอบ คือ การสื่อสารเรื่องเพศระหว่างกันและการเปิดเผยตนเรื่องเพศ แต่ละองค์ประกอบมีข้อกระทง 7 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแต่ละองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .907-.919 และค่าสัมประสิทธิ์ทั้งหมดเท่ากับ .941 มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน ได้แก่ ไม่จริงเลย จริงน้อยมาก จริงบ้าง จริงส่วนมาก จริงที่สุด โดยมีขั้นตอนในการพัฒนามาตรวัดดังนี้

5.1 ขั้นตอนการพัฒนาแบบวัด

5.1.1 ผู้วิจัยปรับปรุงมาตรวัดการสื่อสารเรื่องเพศ จากแบบวัด Rating Your Sexual Communication ของ Turner & Robinson (1993) และมาตรวัดการสื่อสารเรื่องเพศของ สุรางค์รัตน์ คงศรี (2547) และสร้างข้อกระทงเพิ่มเติม ภายใต้การแนะนำและตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา มีทั้งหมด 30 ข้อ

5.1.2 ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาจิตวิทยา พัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงและความเหมาะสมของเนื้อหา หลังจากนั้นจึงปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

5.1.3 นำมาตรวัดความพึงพอใจทางเพศไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว ที่ทำงานอยู่ในสถานพยาบาลแห่งหนึ่งจำนวน 53 คน และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (Corrected item total correlation : CITC) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และค่า α โดยทำการวิเคราะห์แยกกันในแต่ละองค์ประกอบ โดยเทียบกับค่า r วิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 [$r(50) = .279$, $\alpha = .05$ (หนึ่งหาง)] (ไม่มี df ที่ระดับ 51 จึงใช้ค่าของ df ที่ 50 แทน) ข้อกระทงใดที่มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ในมาตรวัดขององค์ประกอบแต่ละด้านต่ำกว่า r วิกฤตจะถูกคัดออก ผลการวิเคราะห์ค่า CITC พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 29 ข้อ แต่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการดัดแปลงให้มาตรวัดนี้อยู่ในรูปแบบที่ย่อ (Short Version) จึงได้คัดข้อกระทงจากเนื้อหาในมาตรวัดที่มีค่า CITC สูงสุดจำนวน 7 ข้อมาใช้ และ

คัดข้อกระทงที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนออกในองค์ประกอบแต่ละด้าน จนเหลือข้อกระทงที่นำไปใช้ทั้งหมดจำนวน 14 ข้อ ดังนี้

1. ด้านการสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7
2. ด้านการเปิดเผยตนเรื่องเพศ 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 13, 14, 17, 18, 19, 20,

22

จากนั้นนำข้อกระทงที่ได้ดังกล่าวข้างต้น มาวิเคราะห์ความเที่ยงแบบ สอดคล้องภายใน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาด้านการสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป .907 และด้านการเปิดเผยตนเรื่องเพศ .919 มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับ .941(ตาราง ข4 ภาคผนวก ข)

5.2 เกณฑ์การให้คะแนน

เนื่องจากมาตรวัดดังกล่าวมีทั้งข้อกระทงทางบวกและข้อกระทงทางลบ ดังนั้นการให้คะแนน จะคำนวณแต่ละข้อตามตาราง ดังนี้

คำตอบ	ไม่จริงเลย	จริงน้อย มาก	จริงบ้าง	จริง ส่วนมาก	จริงที่สุด
คะแนนข้อกระทงด้านบวก	1	2	3	4	5
คะแนนข้อกระทงด้านลบ	5	4	3	2	1

6. มาตรการสนับสนุนทางอารมณ์

การพัฒนามาตรนี้พัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย มีทั้งหมด 21ข้อ เป็นข้อกระทงด้านบวก 18 ข้อ ด้านลบ 3 ข้อ โดยมาตรวัดนี้มี 3 องค์ประกอบ คือ ความรักความห่วงใย การให้กำลังใจ และความเข้าใจ แต่ละองค์ประกอบมีข้อกระทง 7 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแต่ละองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .914-.950 และค่าสัมประสิทธิ์ทั้งฉบับเท่ากับ .966 มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน ได้แก่ ไม่จริงเลย จริงน้อยมาก จริงบ้าง จริงส่วนมาก จริงที่สุดโดยมีขั้นตอนในการพัฒนามาตรวัดดังนี้

6.1 ขั้นตอนการพัฒนาแบบวัด

6.1.1 ผู้วิจัยปรับปรุงมาตรวัดการสนับสนุนทางอารมณ์ จากแบบวัด The Social Support Behaviors Scale ของ Vaux, Riedel & Stewart(1987) และแบบวัด The support in Intimate Relationships Rating Scale ของ Barry, Bunde &

Lawrence(2009) และสร้างข้อกระทงเพิ่มเติม ภายใต้การแนะนำและตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา

6.1.2 ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาจิตวิทยา พัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงและความเหมาะสมของเนื้อหา หลังจากนั้นจึงปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

6.1.3 นำมาตรวจวัดการสนับสนุนทางอารมณ์ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว ที่ทำงานอยู่ในสถานพยาบาลแห่งหนึ่งจำนวน 53 คน และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ

(Corrected item total correlation : CITC) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และค่า α โดยทำการวิเคราะห์แยกกันในแต่ละองค์ประกอบ โดยเทียบกับค่า r วิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 [$r(50) = .279$, $\alpha = .05$ (หนึ่งหาง)] (ไม่มี df ที่ระดับ 51 จึงใช้ค่าของ df ที่ 50 แทน) ข้อกระทงใดที่มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมข้ออื่น ๆ ในมาตรวัดขององค์ประกอบแต่ละด้านต่ำกว่า r วิกฤตจะถูกคัดออก ผลการวิเคราะห์ค่า CITC พบว่าข้อกระทงทุกข้อผ่านเกณฑ์ทั้งหมด แต่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการดัดแปลงให้มาตรวัดนี้อยู่ในรูปแบบที่ย่อ (Short Version) จึงได้คัดข้อกระทงจากเนื้อหาในมาตรวัดที่มีค่า CITC สูงสุดจำนวน 7 ข้อมาใช้ และคัดข้อกระทงที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนออกในองค์ประกอบแต่ละด้าน จนเหลือข้อกระทงที่นำไปใช้ทั้งหมดจำนวน 21 ข้อ ตามองค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านความรักความห่วงใย จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8
2. ด้านการให้กำลังใจ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23
3. ด้านความเข้าใจ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34

จากนั้นนำข้อกระทงที่ได้ดังกล่าวข้างต้น มาวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาด้านความรักความห่วงใย .950 ด้านการให้กำลังใจ .914 และด้านความเข้าใจ .917 มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟารวมทั้งหมด .966(ตาราง ข5 ภาคผนวก ข)

6.2 เกณฑ์การให้คะแนน

เนื่องจากมาตรวัดดังกล่าวมีทั้งข้อกระทงทางบวกและข้อกระทงทางลบ ดังนั้นการให้คะแนนจะคำนวณแต่ละข้อตามตาราง ดังนี้

คำตอบ	ไม่จริงเลย	จริงน้อย มาก	จริงบ้าง	จริง ส่วนมาก	จริงที่สุด
คะแนนข้อกระทงด้านบวก	1	2	3	4	5
คะแนนข้อกระทงด้านลบ	5	4	3	2	1

การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝง

การตรวจสอบความตรงของตัวแปรแฝงในโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรส : อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารเรื่องเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศ ใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมลิสเรล เพื่อตรวจสอบตัวแปรแฝงว่าความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ หากผลการวิเคราะห์พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงว่าโมเดลการวัดมีความตรงเชิงโครงสร้าง และตัวแปรแฝงมีความเหมาะสมในการนำไปวิเคราะห์ ซึ่งผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝงทั้ง 4 ตัว มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของความพึงพอใจในชีวิตสมรส

ตัวแปรแฝงความพึงพอใจในชีวิตสมรส (Marrisat) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ได้แก่ 1) ความพึงพอใจต่อกัน(Dysat) 2) ความมีเยื่อใยต่อกัน(Cohe) 3) ความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (Consen) ผู้วิจัยทำการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้ง 3 ค่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 มีขนาดสูงเรียงตามลำดับ คือ 0.677, 0.736 และ 0.795 มีความแปรปรวนร่วมกันทั้ง 3 ค่าประมาณ 44.30% - 50.00% และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อกันกับความเห็นที่สอดคล้องกัน มีขนาดสูงที่สุด ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 50.00% และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อกันกับความมีเยื่อใย มีขนาดต่ำที่สุด ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 46.70% ดังตาราง 2.6

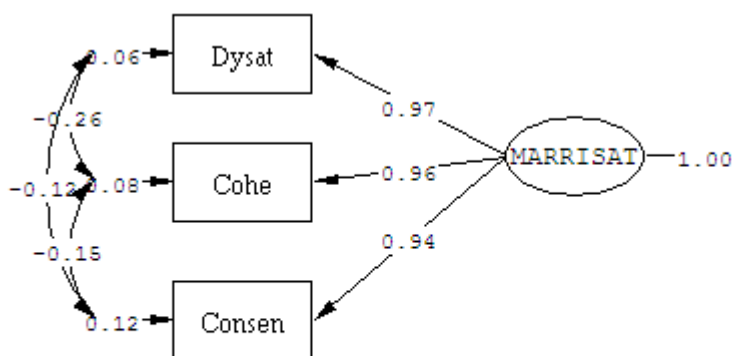
ตารางที่ 2.6 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงโครงสร้างของความพึงพอใจในชีวิตสมรส

ตัวแปร	1	2	3	M	SD
1. Dysat	1.000			3.822	0.855
2. Cohe	.677**	1.000		3.844	0.818
3. Consen	.795**	.736**	1.000	3.887	0.736

หมายเหตุ ** $p = .01$, Kmo's MSA = 0.726, Bartlett's Test = 91.407, $df = 3$, $p = 0.000$

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้นเป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ หรือไม่ พบว่ามีค่าเท่ากับ 91.407 ($p < .000$) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าดัชนีไกเซอร์-เมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy) เท่ากับ 0.726 ผลการวิเคราะห์นี้ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมาก และมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป

การวิเคราะห์ความตรงองค์ประกอบ พบว่า โมเดลองค์ประกอบของความพึงพอใจในชีวิตสมรสมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 2.79$; $df = 2$; $p = 0.248$; RMSEA = 0.087; GFI = 0.965; AGFI = 0.895) โดยด้านความพึงพอใจต่อกันมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.97 มีการแปรผันร่วมกับความพึงพอใจในชีวิตสมรสร้อยละ 94.1 ด้านความมีเยื่อใยต่อกันมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.96 มีการแปรผันร่วมกับความพึงพอใจในชีวิตสมรสร้อยละ 92.4 และด้านความคิดเห็นที่สอดคล้องกันมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.94 มีการแปรผันร่วมกับความพึงพอใจในชีวิตสมรสร้อยละ 88.3 ดังภาพ 2.1

Chi-Square=2.79, df=2, P-value=0.24839, RMSEA=0.087

ภาพที่ 2.1 โมเดลการวัดองค์ประกอบความพึงพอใจในชีวิตสมรส

โดยสรุป แบบวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรสที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีความตรง (validity) สูง จากการวิเคราะห์ความตรงองค์ประกอบ และประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ ความพึงพอใจต่อกัน ความมีเชื้อยต่อกัน และความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน สามารถอธิบายความพึงพอใจในชีวิตสมรส โดยรวมได้ 88.3% และมีความเที่ยงทั้งฉบับสูงในระดับ .951

2. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของความใกล้ชิดผูกพัน

ตัวแปรแฝงความใกล้ชิดผูกพัน (INTIMACY) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ได้แก่ 1) ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ (Emoin) 2) ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ (Sexin) 3) ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด (Thimkin) ผู้วิจัยทำการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้ง 3 ค่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 มีขนาดสูงเรียงตามลำดับ คือ 0.643, 0.810 และ 0.812 มีความแปรปรวนร่วมกันทั้ง 3 ค่าประมาณ 42.10% - 54.80% และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์กับความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ มีขนาดสูงที่สุด ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 54.80% และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความใกล้ชิดผูกพันทางเพศกับความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด มีขนาดต่ำที่สุด ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 42.10% ดังตาราง 2.7

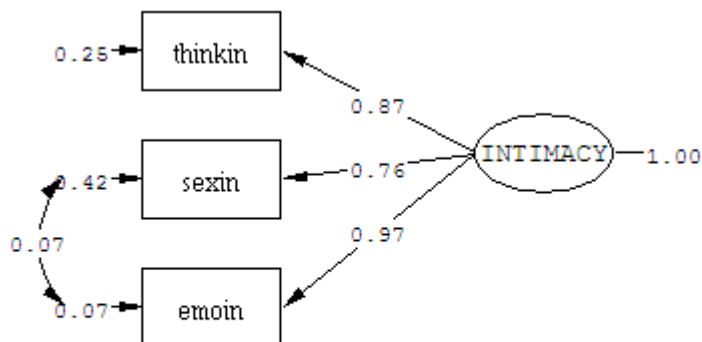
ตารางที่ 2.7 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงโครงสร้างของความใกล้ชิดผูกพัน

ตัวแปร	1	2	3	M	SD
1. Emoin	1.000			4.245	.796
2. Sexin	.812**	1.000		4.019	.848
3. Thinkin	.810**	.643**	1.000	3.752	.772

หมายเหตุ ** $p = .01$, Kmo's MSA = 0.675, Bartlett's Test = 107.514, $df = 3$, $p = 0.000$

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้นเป็นเมทริกซ์เอกลักษณะหรือไม่ พบว่ามีค่าเท่ากับ 107.514 ($p < .000$) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าดัชนีไกเซอร์-เมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy) เท่ากับ 0.675 ผลการวิเคราะห์นี้ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมาก และมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป

การวิเคราะห์ความตรงองค์ประกอบ พบว่า โมเดลองค์ประกอบของความใกล้ชิดผูกพันมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 3.14$; $df = 1$; $p = 0.076$; RMSEA = 0.203; GFI = 0.96; AGFI = 0.78) โดยด้านความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.97 มีการแปรผันร่วมกับความผูกพันใกล้ชิดร้อยละ 93 ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางเพศมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.76 มีการแปรผันร่วมกับความผูกพันใกล้ชิดร้อยละ 58 และด้านความใกล้ชิดผูกพันทางความคิดมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.87 มีการแปรผันร่วมกับความผูกพันใกล้ชิดร้อยละ 75 ดังภาพ 2.2

Chi-Square=3.14, df=1, P-value=0.07638, RMSEA=0.203

ภาพที่ 2.2 โมเดลการวัดองค์ประกอบความใกล้ชิดผูกพัน

โดยสรุป แบบวัดความใกล้ชิดผูกพันที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีความตรง (validity) สูงจากการวิเคราะห์ความตรงองค์ประกอบ และประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด และความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ สามารถอธิบายความใกล้ชิดผูกพันโดยรวมได้ 75% และมีความเที่ยงทั้งฉบับสูงในระดับ .956

3. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของการสนับสนุนทางอารมณ์

ตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางอารมณ์ (EMOSUP) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว ได้แก่ 1) ความรักความห่วงใย (Love) 2) การให้กำลังใจ (Enco) 3) ความเข้าใจ (Under) ผู้วิจัยทำการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้ง 3 ค่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 มีขนาดสูงเรียงตามลำดับ คือ 0.668, 0.673 และ 0.876 มีความแปรปรวนร่วมกันทั้ง 3 ค่าประมาณ 23.70% - 58.80% และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรักความห่วงใยกับการให้กำลังใจ มีขนาดสูงที่สุด ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 58.80% และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจกับการให้กำลังใจ มีขนาดต่ำที่สุด ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 23.70% ดังตาราง 2.8

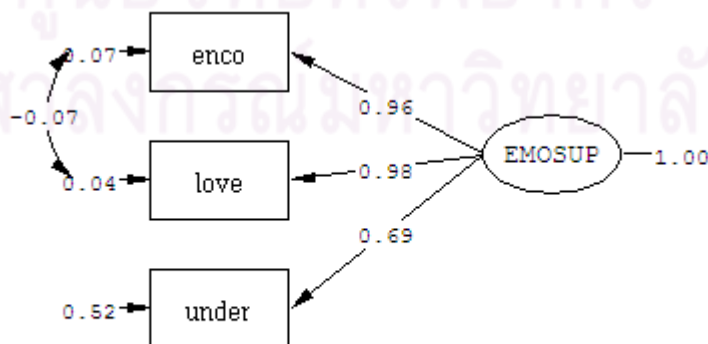
ตารางที่ 2.8 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงโครงสร้างของการสนับสนุนทางอารมณ์

ตัวแปร	1	2	3	M	SD
1. Love	1.000			3.973	.868
2. Enco	.876**	1.000		3.927	.773
3. Under	.673**	.668**	1.000	3.283	.460

หมายเหตุ ** $p = .01$, Kmo's MSA = 0.701, Bartlett's Test = 106.046, $df = 3$, $p = 0.000$

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้นเป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ หรือไม่ พบว่ามีค่าเท่ากับ 106.046 ($p < .000$) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าดัชนีไกเซอร์-เมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy) เท่ากับ 0.701 ผลการวิเคราะห์นี้ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมาก และมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป

การวิเคราะห์ความตรงองค์ประกอบ พบว่า โมเดลองค์ประกอบของการสนับสนุนทางอารมณ์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 2.65$; $df = 2$; $p = 0.266$; RMSEA = 0.079; GFI = 0.967; AGFI = 0.900) โดยด้านความรักความห่วงใยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.98 มีการแปรผันร่วมกับการสนับสนุนทางอารมณ์ร้อยละ 95.6 ด้านการให้กำลังใจมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.96 มีการแปรผันร่วมกับการสนับสนุนทางอารมณ์ร้อยละ 92.7 และด้านความเข้าใจมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.69 มีการแปรผันร่วมกับการสนับสนุนทางอารมณ์ร้อยละ 47.6 ดังภาพ 2.3

Chi-Square=2.65, $df=2$, P-value=0.26576, RMSEA=0.079

ภาพที่ 2.3 โมเดลการวัดองค์ประกอบการสนับสนุนทางอารมณ์

โดยสรุป แบบวัดการสนับสนุนทางอารมณ์ที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีความตรง (validity) สูง จาก การวิเคราะห์ความตรงองค์ประกอบ และประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ ความรักความห่วงใย การ ให้กำลังใจ และความเข้าใจ สามารถอธิบายการสนับสนุนทางอารมณ์โดยรวมได้ 47.6% และมีความเที่ยงทั้งฉบับสูงในระดับ .966

4. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของการสื่อสารเรื่องเพศ

ตัวแปรแฝงการสื่อสารเรื่องเพศ (SEXCOM) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัว ได้แก่ 1) การ สื่อสารเรื่องเพศทั่วไป (Sextalk) 2) การเปิดเผยตนเรื่องเพศ (Selfdis) ผู้วิจัยทำการตรวจสอบค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัว พบว่า การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไปกับการ เปิดเผยตนเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 มีขนาดสูง ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 78.50% ดังตาราง 2.9

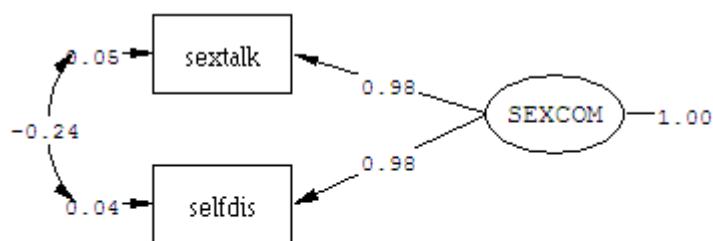
ตารางที่ 2.9 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงโครงสร้างของการสื่อสารทางเพศ

ตัวแปร	1	2	M	SD
1. Sextalk	1.000		3.278	1.017
2. Selfdis	.717 **	1.000	3.108	1.077

หมายเหตุ. ** $p = .01$, Kmo's MSA = 0.500, Bartlett's Test = 36.375, $df = 1$, $p = 0.000$

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้นเป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ หรือไม่ พบว่ามีค่าเท่ากับ 36.375 ($p < .000$) แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ และมีค่าดัชนีไคเซอร์-เมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy) เท่ากับ 0.500 ผลการวิเคราะห์นี้ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมาก และมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป

การวิเคราะห์ความตรงองค์ประกอบ พบว่า โมเดลองค์ประกอบของการสื่อสารเรื่องเพศมี ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 0.29$; $df = 1$; $p = 0.590$; RMSEA = 0.000; GFI = 0.99; AGFI = 0.98) โดยด้านการสื่อสารเรื่องเพศทั่วไปมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.98 มีการ แปรผันร่วมกับการสื่อสารเรื่องเพศร้อยละ 95 ด้านการเปิดเผยตนเรื่องเพศมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.98 มีการแปรผันร่วมกับการสื่อสารเรื่องเพศร้อยละ 96 ดังภาพ 2.4

Chi-Square=0.29, df=1, P-value=0.58962, RMSEA=0.000

ภาพที่ 2.3 โมเดลการวัดองค์ประกอบการสื่อสารเรื่องเพศ

โดยสรุป แบบวัดการสื่อสารเรื่องเพศที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีความตรง (validity) สูงจากการวิเคราะห์ความตรงองค์ประกอบ และประกอบด้วย 2 องค์ประกอบคือ การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป และการเปิดเผยตนเรื่องเพศ สามารถอธิบายการสื่อสารเรื่องเพศโดยรวมได้ 96% และมีความเที่ยงทั้งฉบับสูงในระดับ .941

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้มีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ครั้ง การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 1 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้หญิงที่สมรสแล้วที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้จำนวนผู้หญิงที่สมรสแล้วที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้จำนวน 53 คน เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของมาตรวัด และการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 2 มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 ชุด สามารถเก็บคืนได้ 580 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.67 ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะชุดที่สมบูรณ์จำนวน 566 ชุด มาวิเคราะห์ โดยชุดที่ไม่สมบูรณ์เป็นชุดที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไม่ครบทุกหน้า

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows และโปรแกรมลิสเรล โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลส่วนบุคคล และตัวแปรต่างๆที่ใช้ในการศึกษานี้ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows

2. วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 12 ตัว คือ การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป การเปิดเผยตนเรื่องเพศ ความรักความห่วงใย การให้กำลังใจ ความเข้าใจ ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด ความพึงพอใจทางเพศ ความพึงพอใจต่อกัน ความมีเอื้อเฟื้อต่อกัน และความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ของผู้หญิงที่แต่งงานแล้วโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows

3. วิเคราะห์ความตรงตามภาวะสันนิษฐาน (Construct validity) ของโมเดลการวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรส ความใกล้ชิดผูกพัน การสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารเรื่องเพศ

4. ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรมลิสเรล ประมาณค่าพารามิเตอร์โดยวิธีไลด์ลิสต์สูงสุด (Maximum likelihood estimation)(นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

โมเดลที่ใช้วิเคราะห์ คือ โมเดลตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยผลการวิเคราะห์จะนำเสนอในรูปแบบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ คือ ค่าสถิติ chi-square ดัชนี GFI (Goodness of fit index) ดัชนี AGFI (Adjusted goodness of fit index) ทั้งก่อนปรับและหลังปรับโมเดลแสดงอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ตรวจสอบความตรงของ โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง : อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารทางเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศ 2) เพื่อศึกษารูปแบบอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรแฝง

MARSA	หมายถึง	ตัวแปรแฝงความพึงพอใจในชีวิตสมรส
EMOSUP	หมายถึง	ตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางอารมณ์
SEXCOM	หมายถึง	ตัวแปรแฝงการสื่อสารเรื่องเพศ
INTIMA	หมายถึง	ตัวแปรแฝงความใกล้ชิดผูกพัน
SEXSA	หมายถึง	ตัวแปรแฝงความพึงพอใจทางเพศ

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรสังเกตได้

DYSAT	หมายถึง	ความพึงพอใจต่อกัน
COHE	หมายถึง	ความมีเอื้ออภัยต่อกัน
CONSEN	หมายถึง	ความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน
SEXSAT	หมายถึง	ความพึงพอใจทางเพศ
EMOIN	หมายถึง	ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์
SEXIN	หมายถึง	ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ
THINKIN	หมายถึง	ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด
LOVE	หมายถึง	ความรักความห่วงใย
ENCO	หมายถึง	การให้กำลังใจ

UNDER	หมายถึง	ความเข้าใจ
SEXTALK	หมายถึง	การพูดคุยเรื่องเพศทั่วไป
SELFDIS	หมายถึง	การเปิดเผยตนเรื่องเพศ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 566 คน เป็นผู้หญิงไทยที่สมรสแล้วทั้งหมด ($n = 566$) คิดเป็นร้อยละ 100 มีอายุเฉลี่ย 36 ปี 18 วัน ($SD = 7.546$) การศึกษาส่วนมากอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา 6 หรือปวช จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ระดับต่ำกว่ามัธยมปลาย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 17 ระดับอนุปริญญา หรือปวส จำนวน 74 คนคิดเป็นร้อยละ 13.1 ระดับปริญญาโท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และระดับปริญญาเอกจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ตามลำดับ ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทมากที่สุดจำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 48.59 รองลงมาคือ รับราชการจำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 35.86 และ แม่บ้านจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 15.55 ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุกลุ่มตัวอย่าง(ปี)		
20 - 24	30	5.3
25 - 29	94	16.6
30 - 34	118	20.9
35 - 39	127	22.4
40 - 44	106	18.7
45 - 50	91	16.1
รวม	566	100
2. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมปลาย	96	17.0
มัธยมปลาย หรือ ปวช	151	26.7
อนุปริญญา หรือ ปวส	74	13.0
ปริญญาตรี	214	37.8

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโท	30	5.3
ปริญญาเอก	1	0.2
รวม	566	100
3.อาชีพ		
รับราชการ	203	35.9
พนักงานบริษัท	275	48.6
แม่บ้าน	88	15.5
รวม	566	100

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ (ดังตารางที่ 3.2) พบว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรทั้ง 12 ตัว ค่าเฉลี่ยของความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์มีค่าสูงสุดคือ 4.00 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 รองลงมาคือ ความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ ความพึงพอใจต่อกัน ความรักความห่วงใย ความมีเยื่อใยต่อกัน ความพึงพอใจทางเพศ การให้กำลังใจ ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด การพูดคุยเรื่องเพศทั่วไป และความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83, 3.83, 3.77, 3.71, 3.70, 3.69, 3.65, 3.59, 3.32 และ 3.19 ตามลำดับ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69, 0.83, 0.76, 0.81, 0.81, 0.86, 0.78, 0.78 และ 0.46 ตามลำดับ และพบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การเปิดเผยตนเรื่องเพศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 12 ตัว พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 ทั้งหมดทุกตัว มีขนาดต่ำถึงสูง ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกันระหว่าง 11.23% - 56.96% โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความรักความห่วงใยกับการให้กำลังใจมีค่าสูงสุด ($r = 0.82, p < 0.01$) มีขนาดสูง ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 59.96% และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการเปิดเผยตนเรื่องเพศกับความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = 0.19, p < 0.01$) มีขนาดต่ำ ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 13.37%

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่อยู่ในกลุ่มตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความพึงพอใจในชีวิตสมรส มีพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .590 ถึง .762 มีขนาดปานกลางถึงสูง โดยตัวแปรความคิดเห็นที่สอดคล้องกันกับความพึงพอใจต่อกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = 0.762, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 39.56% และตัวแปรความพึงพอใจต่อกันกับความมีเยื่อใยต่อกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = 0.590, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 36.20%

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความใกล้ชิดผูกพัน มีพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .698 ถึง .736 มีขนาดสูง โดยตัวแปรความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์กับความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = 0.736, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 44.39% และตัวแปรความใกล้ชิดผูกพันทางเพศกับความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = 0.698, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 45.19%

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางอารมณ์ มีพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .653 ถึง .819 มีขนาดสูง โดยตัวแปรความรักความห่วงใยกับการให้กำลังใจ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = 0.819, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 56.96% และตัวแปรความรักความห่วงใยกับความเข้าใจ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = 0.653, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 24.31%

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการสื่อสารเรื่องเพศ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการพูดคุยเรื่องเพศทั่วไปกับการเปิดเผยตนเรื่องเพศ มีค่าเท่ากับ 0.589 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีขนาดปานกลาง ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 47.16%

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารเรื่องเพศ ความใกล้ชิดผูกพัน ความพึงพอใจทางเพศกับตัวแปรสังเกตได้ของความพึงพอใจในชีวิตสมรส พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการสนับสนุนทางอารมณ์กับความพึงพอใจในชีวิตสมรส มีพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .489 - .675 ขนาดปานกลางถึงสูง โดยตัวแปรสังเกตได้ความรักความห่วงใยกับความมีเยื่อใยต่อกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = 0.675, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 44.23% และตัวแปรสังเกตได้ความเข้าใจกับความพึงพอใจต่อกันและความมีเยื่อใยต่อกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = 0.489, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 17.03% และ 18.25% ตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรความใกล้ชิดผูกพันกับความพึงพอใจในชีวิตสมรส มีพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .511 - .694 ขนาดปานกลางถึงสูง โดยตัวแปรสังเกตได้ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิดกับความมีเชื้อยต่อกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = 0.694, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 44.13% และตัวแปรสังเกตได้ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศกับความพึงพอใจต่อกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = 0.511, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 31.95%

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการสื่อสารเรื่องเพศกับความพึงพอใจในชีวิตสมรส มีพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .191 - .403 ขนาดต่ำถึงปานกลาง โดยตัวแปรสังเกตได้การพูดคุยเรื่องเพศทั่วไปกับความมีเชื้อยต่อกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = 0.403, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 25.57% และตัวแปรสังเกตได้การเปิดเผยตนเรื่องเพศกับความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = 0.191, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 13.37%

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรความพึงพอใจทางเพศกับความพึงพอใจในชีวิตสมรส มีพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .429 - .619 ขนาดปานกลางถึงสูง โดยตัวแปรสังเกตได้ความพึงพอใจทางเพศกับความมีเชื้อยต่อกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r = 0.619, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 43.23% และตัวแปรสังเกตได้ความพึงพอใจทางเพศกับความพึงพอใจต่อกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = 0.429, p < 0.01$) ทิศทางบวก มีความแปรปรวนร่วมกัน 28.02%

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

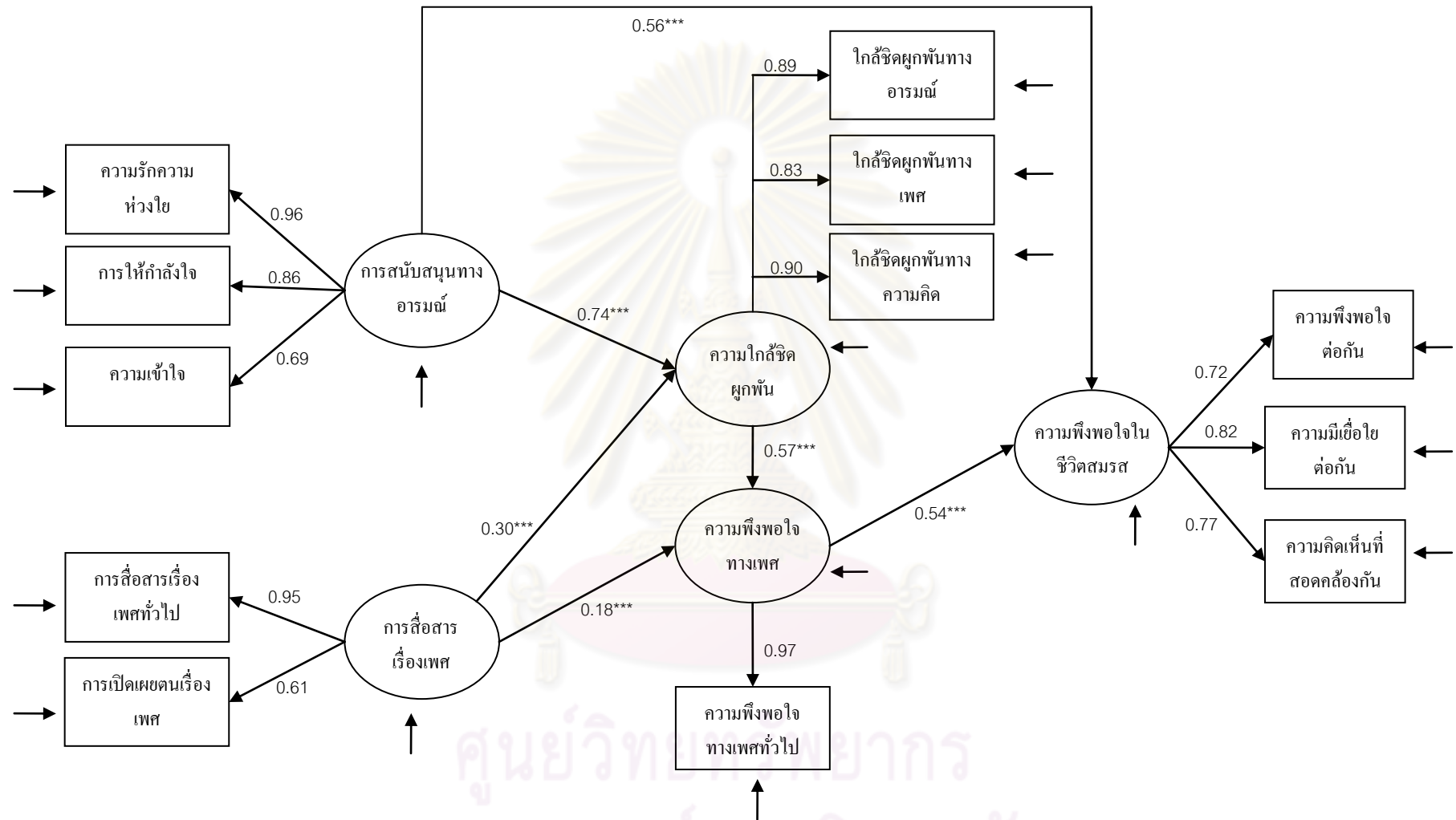
ตารางที่ 3.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากตัวแปรต่าง ๆ

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.LOVE	1.000											
2.ENCO	.819**	1.000										
3.UNDER	.653**	.701**	1.000									
4.EMOIN	.734**	.660**	.568**	1.000								
5.SEXIN	.636**	.631**	.477**	.722**	1.000							
6.THINKIN	.741**	.764**	.701**	.736**	.698**	1.000						
7.SEXTALK	.364**	.338**	.312**	.432**	.473**	.390**	1.000					
8.SELFDIS	.250**	.284**	.282**	.228**	.381**	.344**	.589**	1.000				
9.SEXSAT	.526**	.519**	.432**	.561**	.764**	.607**	.480**	.515**	1.000			
10.DYSAT	.605**	.532**	.489**	.651**	.511**	.656**	.358**	.202**	.429**	1.000		
11.COHE	.675**	.611**	.489**	.662**	.667**	.694**	.403**	.283**	.619**	.590**	1.000	
12.CONSEN	.630**	.557**	.457**	.638**	.565**	.658**	.343**	.191**	.484**	.762**	.630**	1.000
M	3.71	3.65	3.19	4.00	3.83	3.59	3.32	3.02	3.69	3.77	3.70	3.83
SD	0.81	0.86	0.46	0.77	0.83	0.78	0.78	1.02	0.86	0.76	0.81	0.69

หมายเหตุ ** $p < 0.01$

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง

ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง ซึ่งเป็นโมเดลที่มีอิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ไปความพึงพอใจในชีวิตสมรส อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ไปความพึงพอใจในชีวิตสมรสโดยมีความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศเป็นตัวแปรส่งผ่าน และอิทธิพลของการสื่อสารเรื่องเพศไปความพึงพอใจในชีวิตสมรสโดยมีความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศเป็นตัวแปรส่งผ่าน ตามที่เสนอไว้ในกรอบงานวิจัยพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 19.86, $df = 19$, $p = 0.403$

ภาพที่ 3.1 โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง: อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารทางเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศตามกรอบงานวิจัย

ค่า RMSEA เท่ากับ 0.009 ค่า RMR เท่ากับ 0.00895 ค่า GFI เท่ากับ 0.994 และค่า AGFI เท่ากับ 0.976

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ โดยพิจารณาแยกตามตัวแปรแฝงได้ผลตามตารางที่ 3.3 พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางอารมณ์ทั้ง 3 ตัว มีน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกตัว โดยความรักความห่วงใยมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ 0.771 รองลงมา คือ การให้กำลังใจ (0.741) และความเข้าใจ (0.316) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักในรูปคะแนนมาตรฐาน และในรูปคะแนนมาตรฐานสมบูรณ์ พบว่าได้ผลเป็นแบบเดียวกันคือ ความรักความห่วงใยมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมาคือ การให้กำลังใจ และความเข้าใจ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ใน Factor Score Regression สามารถสร้างตัวแปรการสนับสนุนทางอารมณ์ได้ดังสมการ

$$\text{EMOSUP} = 0.801(\text{LOVE}) + 0.202(\text{ENCO}) + 0.119(\text{UNDER})$$

ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการสื่อสารเรื่องเพศทั้ง 2 ตัว มีน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกตัว โดยการสื่อสารเรื่องเพศทั่วไปมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ 0.746 รองลงมาคือ การเปิดเผยตนเรื่องเพศ (0.623) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักในรูปคะแนนมาตรฐาน และในรูปคะแนนมาตรฐานสมบูรณ์ พบว่าได้ผลเป็นแบบเดียวกันคือ การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไปมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมาคือ การเปิดเผยตนเรื่องเพศ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ใน Factor Score Regression สามารถสร้างตัวแปรการสื่อสารเรื่องเพศได้ดังสมการ

$$\text{SEXCOM} = 1.124(\text{SEXTALK}) + 0.069(\text{SELFDIS})$$

ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความใกล้ชิดผูกพันทั้ง 3 ตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกตัว โดยความใกล้ชิดผูกพันทางความคิดมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ 0.709 รองลงมาคือ ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ (0.683) และความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ (0.682) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักในรูปคะแนนมาตรฐาน และในรูปคะแนนมาตรฐานสมบูรณ์ พบว่าได้ผลเป็นแบบเดียวกันคือ ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิดมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมาคือ ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ และความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ใน Factor Score Regression สามารถสร้างตัวแปรความใกล้ชิดผูกพันได้ดังสมการ

$$\text{INTIMA} = 0.404(\text{EMOIN}) + 0.237(\text{SEXIN}) + 0.686(\text{THINKIN})$$

ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความพึงพอใจทางเพศมีน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.836 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักในรูปคะแนนมาตรฐาน และในรูปคะแนนมาตรฐานสมบูรณ์ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.855 และ 0.993 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ใน Factor Score Regression สามารถสร้างตัวแปรความพึงพอใจทางเพศได้ดังสมการ

$$\text{SEXSA} = 1.664(\text{SEXSAT})$$

ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความพึงพอใจในชีวิตสมรสทั้ง 3 ตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกตัว โดยความมีเชื่อมโยงต่อกันมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ 0.667 รองลงมาคือ ความพึงพอใจต่อกัน (0.546) และความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (0.525) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักในรูปคะแนนมาตรฐานพบว่าผลเป็นแบบเดียวกันกับผลข้างต้น ส่วนในรูปคะแนนมาตรฐานสมบูรณ์ พบว่า ความมีเชื่อมโยงต่อกันมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด (0.821) รองลงมาคือ ความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (0.764) และความพึงพอใจต่อกัน (0.725) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ใน Factor Score Regression สามารถสร้างตัวแปรความพึงพอใจในชีวิตสมรสได้ดังสมการ

$$\text{MARSA} = 0.078(\text{DYSAT}) + 0.317(\text{COHE}) + 0.232(\text{CONSEN})$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.3 Factor Loading, Standardized Solution Matrix, Completely Standardized Solution Matrix และ Factor Score Regression ของตัวแปรสังเกตได้ตามกรอบงานวิจัย

ตัวแปร	Factor Loading			Std. Solution Matrix	Completely Std. Solution Matrix	Factor Score Regression				
	สปส.	SE	t			สปส.	สปส.	EMOSUP	SEXCOM	INTIMA
LY	สปส.	SE	t	สปส.	สปส.	EMOSUP	SEXCOM	INTIMA	SEXSA	MARSA
EMOIN	0.683	-	-	0.683	0.888	0.035	0.293	0.404	0.245	0.182
SEXIN	0.682	0.029	23.135***	0.682	0.825	0.228	-0.178	0.237	-0.926	0.075
THINKIN	0.709	0.028	25.687***	0.709	0.905	-0.028	0.713	0.686	0.396	0.232
SEXSAT	0.836	-	-	0.836	0.973	-0.102	-0.010	-0.096	1.664	0.016
DYSAT	0.546	-	-	0.546	0.724	0.010	-0.155	-0.117	-0.031	0.078
COHE	0.667	0.037	18.034***	0.667	0.823	0.052	0.095	0.020	0.219	0.317
CONSEN	0.525	0.022	22.375***	0.525	0.766	0.046	-0.058	0.056	0.072	0.232
LX	สปส.	SE	t	สปส.	สปส.	EMOSUP	SEXCOM	INTIMA	SEXSA	MARSA
LOVE	0.771	0.026	29.251***	0.771	0.953	0.801	-0.082	0.279	0.114	0.276
ENCO	0.741	0.030	25.030***	0.741	0.861	0.202	-0.167	-0.105	-0.003	0.019
UNDER	0.316	0.017	18.082***	0.316	0.687	0.119	-0.352	-0.273	-0.292	-0.100
SEXTALK	0.746	0.046	16.323***	0.746	0.953	0.000	1.124	0.228	0.304	0.089
SELDIS	0.623	0.047	13.282***	0.623	0.613	0.009	0.069	0.009	0.346	0.015

หมายเหตุ *** $p < 0.001$

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสตามตาราง 3.4 พบว่า การสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.558 มีขนาดอิทธิพลปานกลาง ทิศทางบวก และการสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสผ่านความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.228 มีขนาดอิทธิพลค่อนข้างต่ำ ทิศทางบวก การสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสเท่ากับ 0.785

การสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดผูกพันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลทางตรงต่อความใกล้ชิดผูกพัน มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.742 มีขนาดอิทธิพลสูง ทิศทางบวก และการสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลรวมต่อความใกล้ชิดผูกพันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.746 มีขนาดอิทธิพลสูง ทิศทางบวก

การสื่อสารเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการสื่อสารเรื่องเพศมีอิทธิพลทางตรงต่อความใกล้ชิดผูกพัน มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.299 มีขนาดอิทธิพลต่ำ ทิศทางบวก และการสื่อสารเรื่องเพศมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความพึงพอใจทางเพศ โดยการสื่อสารเรื่องเพศมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.198 มีขนาดอิทธิพลต่ำ ทิศทางบวก และการสื่อสารเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจทางเพศผ่านความใกล้ชิดผูกพันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการสื่อสารเรื่องเพศมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.237 มีขนาดอิทธิพลต่ำ ทิศทางบวก โดยการสื่อสารเรื่องเพศมีอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.435 ขนาดอิทธิพลปานกลาง ทิศทางบวก ความใกล้ชิดผูกพันมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจทางเพศ และมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสผ่านความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความใกล้ชิดผูกพันมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.568 ขนาดอิทธิพลปานกลาง ทิศทางบวก มีอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.568 ขนาดอิทธิพลปานกลาง ทิศทางบวก และความใกล้ชิดผูกพันมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสผ่านความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.307 ขนาดอิทธิพลต่ำ ทิศทางบวก มีอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.307 ขนาดอิทธิพลปานกลาง ทิศทางบวก

อิทธิพลทางตรงของความพึงพอใจทางเพศที่มีต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสแตกต่างจาก
ศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.540 แสดงว่าอิทธิพลทางตรงของความพึง
พอใจทางเพศที่มีต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส มีขนาดอิทธิพลปานกลาง ทิศทางบวก ดังนั้น
อิทธิพลทางตรงและอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.521

ดังนั้น จากผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสสามารถ
สรุปได้ว่าตัวแปรการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารทางเพศมีอิทธิพลตรง และอิทธิพลอ้อมต่อ
ความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง ซึ่งตัวแปรต่างๆสามารถอธิบายความพึงพอใจในชีวิตสมรสได้
ถึงร้อยละ 73.6

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.4 เมทริกซ์พหาวามิตอร์ของตัวแปรแฝง K และ E ของโมเดลตามกรอบงานวิจัย

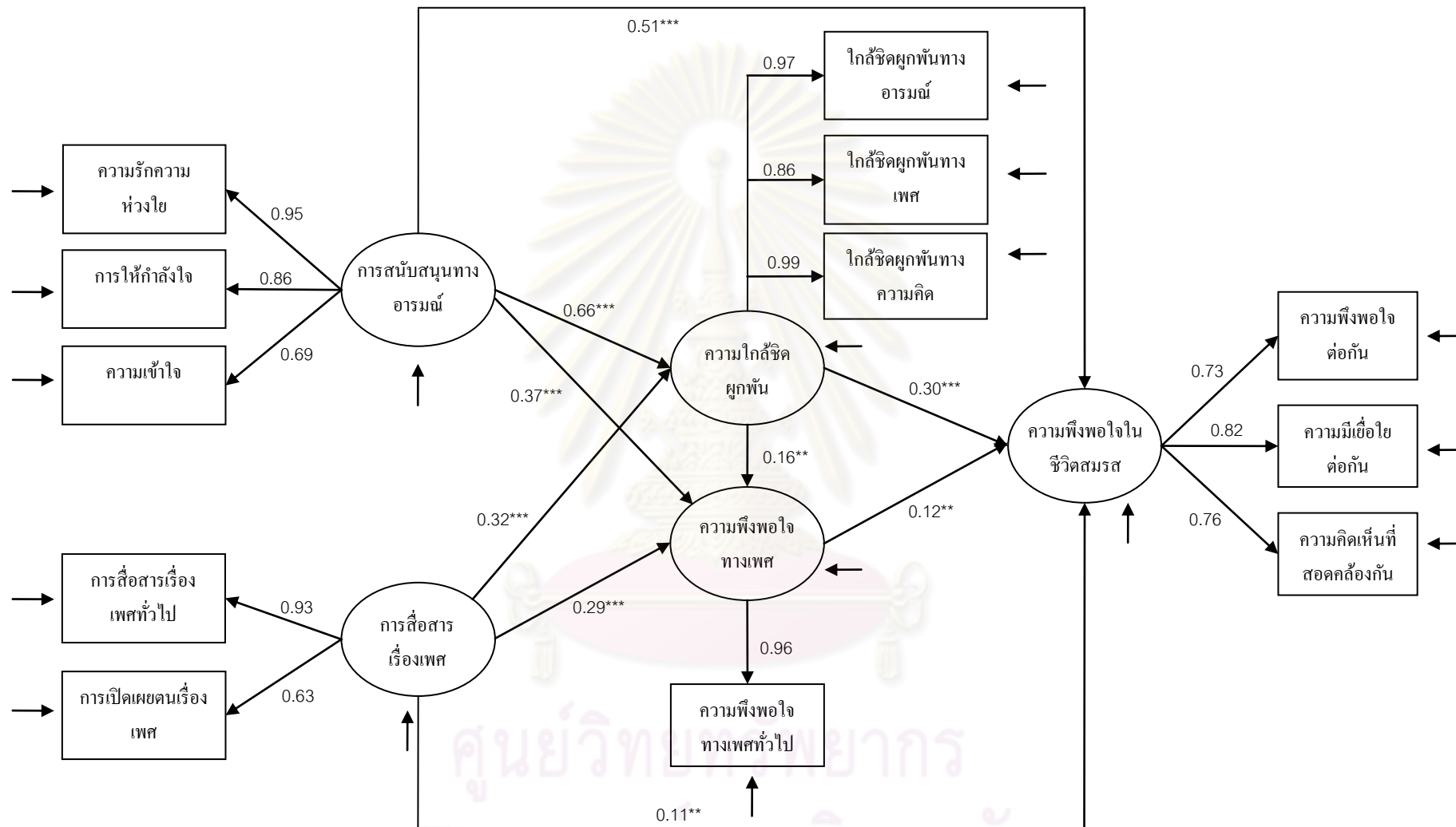
ตัวแปรผล	INTIMA			SEXSA			MARSA		
ตัวแปรสาเหตุ	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
EMOSUP	0.742***	-	0.742***	0.421***	0.421***	-	0.785***	0.228***	0.558***
	(0.041)	-	(0.041)	(0.039)	(0.039)	-	(0.052)	(0.049)	(0.070)
SEXCOM	0.299***	-	0.299***	0.346***	0.170***	0.176***	0.187***	0.187***	-
	(0.038)	-	(0.038)	(0.041)	(0.025)	(0.041)	(0.039)	(0.039)	-
INTIMA	-	-	-	0.568***	-	0.568***	0.307***	0.307***	-
	-	-	-	(0.047)	-	(0.047)	(0.065)	(0.065)	-
SEXSA	-	-	-	-	-	-	0.540***	-	0.540***
	-	-	-	-	-	-	(0.102)	-	(0.102)
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง									
ตัวแปรแฝง	INTIMA	SEXSA	MARSA	EMOSUP	SEXCOM				
INTIMA	1.000								
SEXSA	0.674	1.000							
MARSA	0.912	0.663	1.000						
EMOSUP	0.863	0.561	0.861	1.000					
SEXCOM	0.599	0.516	0.505	0.405	1.000				

หมายเหตุ *** p < .001

จากผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสตามกรอบงานวิจัยที่เสนอไปข้างต้น พบว่าโมเดลเชิงสาเหตุนี้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างสมบูรณ์ แต่เมื่อพิจารณาค่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงตามตาราง 3.4 พบว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความใกล้ชิดผูกพันกับความพึงพอใจในชีวิตสมรส การสื่อสารเรื่องเพศกับความพึงพอใจในชีวิตสมรส และการสนับสนุนทางอารมณ์กับความพึงพอใจทางเพศ มีค่าสหสัมพันธ์สูงและปานกลางซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.912 0.561 และ 0.505 ตามลำดับ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับค่าอิทธิพลรวมระหว่างตัวแปรแฝงดังกล่าวแต่ละคู่พบว่า มีค่าอิทธิพลรวมค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับขนาดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งค่าอิทธิพลที่หายไปค่อนข้างมาก ผู้วิจัยคาดว่าระหว่างตัวแปรแฝงทั้งสามคู่ดังกล่าวน่าจะมีอิทธิพลทางตรงต่อกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอโมเดลเชิงสาเหตุเพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบระหว่างสองโมเดลว่าโมเดลใดจะสมบูรณ์กว่ากัน โดยโมเดลที่เสนอขึ้นปรับโมเดลด้วยการเพิ่มเส้นอิทธิพลดังนี้

- เพิ่มเส้นอิทธิพลจากความใกล้ชิดผูกพันไปความพึงพอใจในชีวิตสมรส
- เพิ่มเส้นอิทธิพลจากการสื่อสารเรื่องเพศไปความพึงพอใจในชีวิตสมรส
- เพิ่มเส้นอิทธิพลจากการสนับสนุนทางอารมณ์ไปความพึงพอใจทางเพศ

ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง ซึ่งเป็นโมเดลทางเลือกที่เสนอเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มเส้นอิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ไปความพึงพอใจทางเพศ อิทธิพลของการสื่อสารทางเพศไปความพึงพอใจในชีวิตสมรส และความใกล้ชิดผูกพันไปความพึงพอใจในชีวิตสมรส พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 24.53, $df = 18$, $p = 0.138$ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.0253 ค่า RMR เท่ากับ 0.0126 ค่า GFI เท่ากับ 0.993 และค่า AGFI เท่ากับ 0.969

ภาพที่ 3.2 โมเดลทางเลือก โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง: อิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารทางเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพัน และ ความพึงพอใจทางเพศ

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ โดยพิจารณาแยกตามตัวแปรแฝงได้ผลตามตารางที่ 3.5 พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางอารมณ์ทั้ง 3 ตัว มีน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกตัว โดยความรักความห่วงใยมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ 0.771 รองลงมา คือ การให้กำลังใจ (0.740) และความเข้าใจ (0.317) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักในรูปคะแนนมาตรฐาน และในรูปคะแนนมาตรฐานสมบูรณ์ พบว่าได้ผลเป็นแบบเดียวกันคือ ความรักความห่วงใยมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมาคือ การให้กำลังใจ และความเข้าใจ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ใน Factor Score Regression สามารถสร้างตัวแปรการสนับสนุนทางอารมณ์ได้ดังสมการ

$$\text{EMOSUP} = 0.807(\text{LOVE}) + 0.216(\text{ENCO}) + 0.081(\text{UNDER})$$

ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการสื่อสารเรื่องเพศทั้ง 2 ตัว มีน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกตัว โดยการสื่อสารเรื่องเพศทั่วไปมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ 0.732 รองลงมาคือ การเปิดเผยตนเรื่องเพศ (0.644) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักในรูปคะแนนมาตรฐาน และในรูปคะแนนมาตรฐานสมบูรณ์ พบว่าได้ผลเป็นแบบเดียวกันคือ การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไปมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมาคือ การเปิดเผยตนเรื่องเพศ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ใน Factor Score Regression สามารถสร้างตัวแปรการสื่อสารเรื่องเพศได้ดังสมการ

$$\text{SEXCOM} = 1.032(\text{SEXTALK}) + 0.123(\text{SELFDIS})$$

ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความใกล้ชิดผูกพันทั้ง 3 ตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกตัว โดยความใกล้ชิดผูกพันทางความคิดมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ 0.777 รองลงมาคือ ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ (0.749) และความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ (0.709) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักในรูปคะแนนมาตรฐาน และในรูปคะแนนมาตรฐานสมบูรณ์ พบว่าได้ผลเป็นแบบเดียวกันคือ ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิดมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด รองลงมาคือ ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ และความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ใน Factor Score Regression สามารถสร้างตัวแปรความใกล้ชิดผูกพันได้ดังสมการ

$$\text{INTIMA} = 0.806(\text{EMOIN}) + 0.366(\text{SEXIN}) + 1.311(\text{THINKIN})$$

ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความพึงพอใจทางเพศมีน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.825 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักในรูปคะแนนมาตรฐาน และในรูปคะแนนมาตรฐานสมบูรณ์ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.825 และ 0.959 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ใน Factor Score Regression สามารถสร้างตัวแปรความพึงพอใจทางเพศได้ดังสมการ

$$\text{SEXSA} = 1.648(\text{SEXSAT})$$

ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความพึงพอใจในชีวิตสมรสทั้ง 3 ตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกตัว โดยความมีเชื่อมโยงต่อกันมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ 0.667 รองลงมาคือ ความพึงพอใจต่อกัน (0.553) และความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (0.525) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักในรูปคะแนนมาตรฐานพบว่าผลเป็นแบบเดียวกันกับผลข้างต้น ส่วนในรูปคะแนนมาตรฐานสมบูรณ์ พบว่า ความมีเชื่อมโยงต่อกันมีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด(0.821) รองลงมาคือ ความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (0.763) และความพึงพอใจต่อกัน(0.727) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ใน Factor Score Regression สามารถสร้างตัวแปรความพึงพอใจในชีวิตสมรสได้ดังสมการ

$$\text{MARSA} = 0.063(\text{DYSAT}) + 0.312(\text{COHE}) + 0.214(\text{CONSEN})$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.5 Factor Loading, Standardized Solution Matrix, Completely Standardized Solution Matrix และ Factor Score Regression ของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลทางเลือก

ตัวแปร	Factor Loading			Std. Solution Matrix	Completely Std. Solution Matrix	Factor Score Regression				
	สปส.	SE	t			สปส.	สปส.	EMOSUP	SEXCOM	INTIMA
LY	สปส.	SE	t	สปส.	สปส.	EMOSUP	SEXCOM	INTIMA	SEXSA	MARSA
EMOIN	0.749	-	-	0.749	0.972	0.106	0.396	0.806	0.247	0.247
SEXIN	0.709	0.035	20.163***	0.709	0.857	-0.044	-0.220	0.366	-1.018	-0.090
THINKIN	0.777	0.030	26.059***	0.777	0.992	-0.003	0.806	1.311	0.297	0.297
SEXSAT	0.825	-	-	0.825	0.959	0.099	-0.021	-0.341	1.648	0.063
DYSAT	0.553	-	-	0.553	0.727	0.011	-0.224	-0.299	0.040	0.063
COHE	0.667	0.037	18.176***	0.667	0.821	0.046	0.075	0.134	0.221	0.312
CONSEN	0.525	0.022	23.385***	0.525	0.763	0.051	-0.031	-0.064	0.019	0.214
LX	สปส.	SE	t	สปส.	สปส.	EMOSUP	SEXCOM	INTIMA	SEXSA	MARSA
LOVE	0.771	0.226	29.305***	0.771	0.953	0.807	-0.112	0.074	0.237	0.282
ENCO	0.740	0.303	24.836***	0.740	0.859	0.216	-0.125	-0.294	0.033	0.034
UNDER	0.317	0.017	18.109***	0.317	0.689	0.081	-0.556	-0.605	-0.224	-0.164
SEXTALK	0.732	0.043	17.049***	0.732	0.929	-0.012	1.032	0.169	0.297	0.119
SELDIS	0.644	0.049	29.305***	0.644	0.632	0.017	0.123	0.053	0.306	0.006

หมายเหตุ *** $p < 0.001$

ความใกล้ชิดผูกพันมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจทางเพศ และความพึงพอใจในชีวิตสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความใกล้ชิดผูกพันมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.160 ขนาดอิทธิพลปานต่ำ ทิศทางบวก มีอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.160 ขนาดอิทธิพลต่ำ ทิศทางบวก และความใกล้ชิดผูกพันมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.301 ขนาดอิทธิพลต่ำ ทิศทางบวก มีอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.301 ขนาดอิทธิพลต่ำ ทิศทางบวก

อิทธิพลทางตรงของความพึงพอใจทางเพศที่มีต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.119 แสดงว่าอิทธิพลทางตรงของความพึงพอใจทางเพศที่มีต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส มีขนาดอิทธิพลต่ำ ทิศทางบวก โดยมีอิทธิพลอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.119

ดังนั้น จากผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารทางเพศ ความใกล้ชิดผูกพันมีอิทธิพลตรง และอิทธิพลอ้อมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง ซึ่งตัวแปรต่างๆสามารถอธิบายความพึงพอใจในชีวิตสมรสได้ถึงร้อยละ 83.4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.6 เมทริกซ์พหุคูณของตัวแปรแฝง K และ E ของโมเดลทางเลือก

ตัวแปรผล	INTIMA			SEXSA			MARSA		
ตัวแปรสาเหตุ	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
EMOSUP	0.658***	-	0.658***	0.472***	0.105**	0.367***	0.763***	0.254***	0.509***
	(0.040)	-	(0.040)	(0.043)	(0.052)	(0.063)	(0.050)	(0.058)	(0.056)
SEXCOM	0.317***	-	0.317***	0.342***	0.051**	0.291***	0.244***	0.136***	0.108**
	(0.047)	-	(0.047)	(0.045)	(0.022)	(0.054)	(0.028)	(0.028)	(0.010)
INTIMA	-	-	-	0.160**	-	0.160**	0.320***	0.019	0.301***
	-	-	-	(0.076)	-	(0.076)	(0.054)	(0.013)	(0.053)
SEXSA	-	-	-	-	-	-	0.119**	-	0.119**
	-	-	-	-	-	-	(0.052)	-	(0.052)
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง									
ตัวแปรแฝง	INTIMA	SEXSA	MARSA	EMOSUP	SEXCOM				
INTIMA	1.000								
SEXSA	0.621	1.000							
MARSA	0.840	0.676	1.000						
EMOSUP	0.789	0.614	0.864	1.000					
SEXCOM	0.590	0.537	0.560	0.414	1.000				

หมายเหตุ ** $p < 0.05$, *** $p < 0.001$

เนื่องจากผู้วิจัยได้นำเสนอโมเดลทางเลือกขึ้นอีก 1 โมเดล โดยทั้งสองโมเดลมีจำนวนตัวแปรเท่ากัน แต่มีรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการเปรียบเทียบโมเดลทั้งสองว่าโมเดลใดเป็นโมเดลที่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่ากัน ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางที่ 3.7 และ 3.8 ดังนี้

ตารางที่ 3.7 ผลการเปรียบเทียบค่า Chi-square ของโมเดลเชิงสาเหตุทั้งสองโมเดล

โมเดล	Chi-square	df	p	Chi-square/df
1	19.86	19	0.403	1.045
2	24.53	18	0.138	1.363
ผลต่าง	4.67	1	0.000	4.67

ตารางที่ 3.8 การเปรียบเทียบดัชนีตรวจสอบความสอดคล้อง

โมเดล	GFI	AGFI	NFI	NNFI	PNFI	CFI	RMR	RMSEA
1	0.994	0.976	0.998	1.00	0.287	1.00	0.008	0.009
2	0.993	0.969	0.998	0.998	0.272	0.999	0.012	0.025

จากผลการเปรียบเทียบค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าสถิติที่ได้จากผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดลทั้งสอง พบว่า ผลต่างของค่า Chi-square ของโมเดลทั้งสองมีค่าสูงกว่าค่าวิกฤต ที่ระดับนัยสำคัญที่ .05 แสดงว่าโมเดลทั้งสองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และพบค่าดัชนีความสอดคล้องเกือบทุกค่าของโมเดลเดิมดีกว่าโมเดลใหม่ แสดงว่าโมเดลที่เสนอไว้ตามกรอบวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่าโมเดลที่ผู้วิจัยเสนอขึ้นใหม่

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ความตรงของโมเดลหรือความสอดคล้องระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจชีวิตสมรสของผู้หญิง : อิทธิพลการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารทางเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศ ที่ความพึงพอใจในชีวิตสมรสได้รับอิทธิพลทางตรงจากการสนับสนุนทางอารมณ์ และความพึงพอใจทางเพศ ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากการสนับสนุนทางอารมณ์ และการสื่อสารทางเพศผ่านความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศ โดยการสนับสนุนทางอารมณ์ในงานวิจัยนี้วัดจากความรักความห่วงใย การให้กำลังใจ และความเข้าใจ การสื่อสารทางเพศในงานวิจัยนี้วัดจาก การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป และการเปิดเผยตนเรื่องเพศ ความใกล้ชิดผูกพันในงานวิจัยนี้วัดจาก ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ และความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด ความพึงพอใจทางเพศในงานวิจัยนี้วัดจากคะแนนรวมของข้อกระทงความพึงพอใจทางเพศทั่วไป และความพึงพอใจในชีวิตสมรสในงานวิจัยนี้วัดจาก ความพึงพอใจต่อกัน ความมีเอื้อเฟื้อต่อกัน และความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดล พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 19.86, $df = 19$, $p = 0.403$ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.009 ค่า RMR เท่ากับ 0.00895 ค่า GFI เท่ากับ 0.994 และค่า AGFI เท่ากับ 0.976 โดยความพึงพอใจในชีวิตสมรสได้รับอิทธิพลทางตรงจากการสนับสนุนทางอารมณ์และความพึงพอใจทางเพศ และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากการสนับสนุนทางอารมณ์และการสื่อสารทางเพศผ่านความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศในทิศทางบวกทั้งหมด จากผลการวิจัยที่พบในการศึกษาครั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ตัวแปรการรับรู้การสนับสนุนทางอารมณ์จากสามี มีอิทธิพลทางตรง ทิศทางบวกต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง มีอิทธิพลเท่ากับ 0.558 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า เมื่อภรรยามีการรับรู้การสนับสนุนทางอารมณ์จากสามีสูง จะส่งผลช่วยให้ภรรยามีความพึงพอใจในชีวิตสมรสสูงตามไปด้วย หรือ เมื่อภรรยามีการรับรู้การสนับสนุนทางอารมณ์จากสามีต่ำ จะส่งผลให้ภรรยาเกิดความพึงพอใจในชีวิตสมรสต่ำตามไปด้วย ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า

การสนับสนุนทางอารมณ์เป็นการสนับสนุนเพียงลักษณะเดียวที่บุคคลทั่วไปต้องการ และมีให้แก่นักในชีวิตรประจำวัน การสนับสนุนทางอารมณ์เป็นเพียงตัวเดียวที่จากงานวิจัยต่างๆ ระบุว่ามีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อสุขภาพกาย สภาพจิตใจ และความสัมพันธ์ นั่นคือการได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์จะนำมาซึ่งการปรับสภาพจิตใจได้ดีขึ้น ทำให้เห็นคุณค่าในตนเอง รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และเกิดความพึงพอใจในทุกๆด้านของชีวิต (Greene & Burleson, 2003) ดังนั้นการสนับสนุนทางอารมณ์จากสามีจะช่วยป้องกันความเครียดที่จะนำไปสู่การบั่นทอนความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส อีกทั้งยังลดความเห็นห่างและความขัดแย้งระหว่างกันของสามีและภรรยา ทำให้สามารถจัดการแก้ไขปัญหาในชีวิตสมรสไปได้ด้วยดี และเกิดความพึงพอใจในชีวิตสมรสในที่สุด นั่นคือเมื่อภรรยามีการรับรู้ว่าคุณค่าตนเองได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์จากสามี ทั้งในช่วงเวลาปกติ และในช่วงเวลาที่ตนเองกำลังเผชิญปัญหา หรือเกิดอารมณ์เศร้าเสียใจ เช่น ได้รับความความรักความห่วงใยเอาใจใส่จากสามีเมื่อเจ็บป่วย ได้รับความใส่ใจและความเข้าใจจากสามีในเรื่องต่างๆ รวมถึงในเวลาที่เกิดปัญหาด้านต่างๆในชีวิต หรือการได้รับการกำลังใจและคำชื่นชมจากสามีเมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งประสบความสำเร็จ เป็นต้น ซึ่งการได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์ด้านต่างๆเหล่านี้ จะช่วยให้ภรรยาเกิดความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย รับรู้ว่าสามียังรัก ห่วงใย เข้าใจ คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือ เห็นคุณค่าของตนและอยู่เคียงข้างตนเสมอ ซึ่งการรับรู้ดังกล่าวจะทำให้ภรรยาเกิดประสบการณ์ที่ดี และมีความรู้สึกว่าคุณค่าความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสระหว่างตนเองกับสามีดำเนินไปในทางที่ดี

ในทางกลับกันหากภรรยารับรู้ว่าคุณค่าตนเองได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์จากสามีต่ำ โดยเฉพาะเมื่อเกิดสถานการณ์วิกฤตขึ้นในชีวิต จะทำให้ภรรยารับรู้และมีความรู้สึกว่า สามีซึ่งเป็นบุคคลที่ตนรักไม่สามารถเป็นฐานความมั่นคง ปลอดภัย และช่วยเหลือตนเองได้ รวมถึงเกิดความรู้สึกว่าสามีไม่มีความรักและห่วงใยแก่ตน ไม่เข้าใจตน ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวทำให้เกิดประสบการณ์ทางด้านลบต่อความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อสามี ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในกันและกันต่ำ มีเยื่อใยต่อกันน้อยลง และเกิดความขัดแย้งกันมากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การบั่นทอนความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสจนเกิดความห่างเหิน และความขัดแย้งระหว่างกันมากขึ้นโดยจะเป็นวงจรเรื้อรังแบบนี้ไปเรื่อยๆ จนนำไปสู่ผลลัพธ์ทางด้านลบต่อความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส ส่งผลให้เกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจในชีวิตสมรสในที่สุด และอาจจะจบลงด้วยการหย่าร้างตามมาซึ่งผลการศึกษาวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Xu and Burleson (2004)

2. ตัวแปรการสื่อสารทางเพศมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสผ่านความพึงพอใจทางเพศ ซึ่งการสื่อสารทางเพศมีอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง

เท่ากับ 0.187 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ทิศทางบวก ขนาดต่ำ โดยการสื่อสารทางเพศมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจทางเพศเท่ากับ 0.176 ขนาดต่ำ ทิศทางบวก และความพึงพอใจทางเพศมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสเท่ากับ 0.540 ขนาดปานกลาง ทิศทางบวก จากผลการวิจัยที่กล่าวมา หมายความว่า ในคู่สมรสการที่ภรรยารับรู้ว่าคุณและสามีมีการสื่อสารทางเพศระหว่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป หรือการเปิดเผยตนในเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ตนชอบและไม่ชอบสูง จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจทางเพศสูงตามไปด้วย และเมื่อภรรยารู้สึกพึงพอใจ และมีความสุขกับเพศสัมพันธ์ จะทำให้ภรรยาเกิดความรู้สึกพึงพอใจในชีวิตสมรสตามมาในระดับสูงด้วยเช่นกัน ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า

การสื่อสารเป็นทักษะสำคัญของชีวิตคู่ เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยให้คู่สมรสเกิดความผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สามารถแก้ไขความขัดแย้งระหว่างกันได้ และปรับตัวกับความตึงเครียดในชีวิตคู่ได้ การสื่อสารเรื่องเพศจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในชีวิตสมรสอีกด้านหนึ่งที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์และความผูกพัน การสื่อสารที่มีคุณภาพจะส่งผลให้เกิดสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน และส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศหรือความพึงพอใจทางเพศที่ดีด้วย (Neller and Fitzpatrick, 1991 อ้างถึงใน สุรางค์รัตน์ คงศรี, 2547) และการสื่อสารพูดคุยเปิดเผยเรื่องเพศที่บุคคลชอบและไม่ชอบนั้นจะทำให้คู่สมรสทั้งทราบและปฏิบัติทางเพศในสิ่งที่ชอบและต้องการมากขึ้น และปฏิบัติน้อยลงในสิ่งที่ไม่ชอบหรือไม่ต้องการ ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจทางเพศที่สูงขึ้น และการเกิดความพึงพอใจทางเพศที่สูงจะนำมาซึ่งความพึงพอใจในด้านต่างๆซึ่งรวมถึงความพึงพอใจในชีวิตสมรส (Cupach and Metts, 1991 อ้างถึงใน Macneil & Byers, 2009) นั่นคือ เมื่อคู่สามีภรรยามีการพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศ และกล้าเปิดเผยตนเรื่องเพศเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่ตนเองชอบ และปรารถนา จะทำให้คู่สมรสทั้งสองรับรู้ในสิ่งที่อีกฝ่ายต้องการ ส่งผลให้เกิดความเข้าใจ ยอมรับ และปรับตัวในเรื่องเพศเข้าหากัน ส่งผลให้ต่างฝ่ายต่างรับรู้ถึงการปฏิบัติต่อกันในเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งมีความสุขในทุกๆระยะของการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งการรับรู้ เข้าใจ และยอมรับเกี่ยวกับเรื่องเพศที่อีกฝ่ายปรารถนาและต้องการ จะนำไปสู่การปฏิบัติและตอบสนองทางเพศต่อกันในทุกๆระยะของการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อให้อีกฝ่ายได้รับความสุข และนำมาสู่ความพึงพอใจทางเพศในที่สุด โดยเฉพาะผู้หญิงหรือภรรยา หากภรรยากล้าพูดคุย เปิดเผยตนเรื่องเพศในสิ่งที่ตนชอบ และไม่ชอบ จะทำให้สามีรับรู้ว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไรขณะมีเพศสัมพันธ์เพื่อให้ภรรยาเกิดความพึงพอใจและมีความสุข และหลีกเลี่ยงการกระทำที่ทำให้ภรรยารู้สึกเจ็บปวด ไม่ชอบ หรือไม่

มีความสุข ซึ่งการตอบสนองในเรื่องเพศสัมพันธ์ของสามีในสิ่งที่ภรรยาชอบ จะนำมาซึ่งความรู้สึกพึงพอใจทางเพศในที่สุด ดังนั้นความพึงพอใจทางเพศที่เกิดขึ้นนี้ จึงกลายเป็นประสบการณ์ที่ดีที่ช่วยกระตุ้นให้ภรรยารับรู้และมีทัศนคติที่ดีต่อความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสระหว่างตนกับสามีในด้านอื่นๆ ด้วย ซึ่งจะส่งเสริมให้คู่สมรสรู้สึกเกิดความรักใคร่ มีเยื่อใยต่อกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันมากยิ่งขึ้น อีกทั้งช่วยป้องกันการเกิดความไม่พึงพอใจต่อกัน การระแวงหรือการคิดว่าสามีนอกใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่ผลลัพธ์ทางบวกต่อความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส เกิดเป็นความพึงพอใจในชีวิตสมรสในที่สุด ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิจัยต่างๆ หลายกลุ่ม (Larson et al., 1998; Litzinger & Gordon., 2005; MacNeil & Byers., 2005; MacNeil & Byers., 2009) ที่ศึกษาพบว่าการสื่อสารเรื่องเพศ และการเปิดเผยตนเองมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกกับความพึงพอใจทางเพศ และมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส

3. การสนับสนุนทางอารมณ์และการสื่อสารทางเพศมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสผ่านความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศตามลำดับ โดยการสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสเท่ากับ 0.228 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ทิศทางบวก ขนาดต่ำ และการสื่อสารทางเพศมีอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสเท่ากับ 0.170 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ทิศทางบวก ขนาดต่ำ โดยการสนับสนุนทางอารมณ์มีอิทธิพลตรงต่อความใกล้ชิดผูกพันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลรวมต่อความใกล้ชิดผูกพันเท่ากับ 0.742 ขนาดสูง ทิศทางบวก ส่วนการสื่อสารทางเพศมีอิทธิพลตรงต่อความใกล้ชิดผูกพันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลรวมต่อความใกล้ชิดผูกพันเท่ากับ 0.299 ขนาดต่ำ ทิศทางบวก และความใกล้ชิดผูกพันมีอิทธิพลตรงต่อความพึงพอใจทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจทางเพศเท่ากับ 0.568 ขนาดปานกลาง ทิศทางบวก และความพึงพอใจทางเพศมีอิทธิพลตรงต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสเท่ากับ 0.540 ขนาดปานกลาง ทิศทางบวก จากผลการวิจัยที่กล่าวมา หมายความว่า ภรรยาที่มีการรับรู้ถึงการสนับสนุนทางอารมณ์จากสามีสูง รับรู้ว่าตนเองและสามีมีการสื่อสารเรื่องเพศ และเปิดเผยตนในเรื่องเพศระหว่างกันสูง จะมีความใกล้ชิดผูกพันกับสามีสูง ซึ่งการที่ภรรยามีความรู้สึกใกล้ชิดผูกพันกับสามีสูง จะทำให้ภรรยาเกิดความพึงพอใจทางเพศสูงตามด้วย และผลจากการมีความพึงพอใจทางเพศสูง จะทำให้ภรรยาเกิดความพึงพอใจในชีวิตสมรสที่สูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า

ความใกล้ชิดผูกพันเกิดขึ้นจากการที่สามีหรือภรรยาแสดงอารมณ์ ความคิด และ ความรู้สึกต่ออีกฝ่าย โดยความใกล้ชิดผูกพันจะพัฒนาขึ้นเมื่อสามีภรรยาตอบสนองหรือสนับสนุน ทางอารมณ์ด้วยการสื่อสาร พูดคุยแสดงความเข้าใจ ความรักความห่วงใย และเห็นคุณค่า เพื่อให้ อีกฝ่ายได้รับรู้และรู้สึก Gottman & DeClair (2001 อ้างถึงใน Segrin & Flora, 2005) ซึ่งความ ใกล้ชิดผูกพันนั้นได้รับอิทธิพลจาก 2 ปัจจัย คือ การเปิดเผยตน และการตอบสนองของคู่สัมพันธ์ สำหรับการเปิดเผยตน การเปิดเผยตนเองในเรื่องความคิด ความรู้สึก อารมณ์จะทำให้เกิด ความรู้สึกใกล้ชิดผูกพันมากกว่าการเปิดเผยตนเองในเรื่องข้อเท็จจริงทั่วไป เนื่องจากการเปิดเผย ตนเองในเรื่องความรู้สึก ความคิด อารมณ์ เป็นการทำให้คู่สัมพันธ์รับรู้และได้มีโอกาสสนับสนุน ทางอารมณ์ที่แท้จริงต่อผู้ที่เปิดเผย ทำให้ผู้เปิดเผยรับรู้สิ่งที่คู่สัมพันธ์ตอบสนอง(Shaver and Reis, 1988 อ้างถึงใน Laureceau, Barrett & Pietromonaco, 1998) อีกทั้งความใกล้ชิดผูกพัน ยังพัฒนาผ่านกระบวนการเปิดเผยตนในเรื่องข้อมูลทั่วไป ความคิด และอารมณ์กับคู่สมรส รวมถึงการได้รับการสนับสนุนจากคู่สมรสในด้านความรักความห่วงใย การเห็นคุณค่า และความ เข้าใจด้วย(Laurenceau et al., 1998) ซึ่งการรับรู้ของภรรยาต่อการสนับสนุนทางอารมณ์จาก สามี ไม่ว่าจะเป็นการได้รับความรักความห่วงใย กำลังใจ หรือความเข้าใจจากสามี รวมทั้งรับรู้ว่ ตนเองและสามีมีการสื่อสารพูดคุย และเปิดเผยตนเรื่องเพศระหว่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกหรือความปรารถนาต่อกันในเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ตนชอบและไม่ชอบ โดยการรับรู้ถึงการ สนับสนุนทางอารมณ์จากสามี และการพูดคุยเปิดเผยตนในเรื่องเพศต่อกันจะทำให้ภรรยาู้สึกว่า สามีรักและห่วงใย เข้าใจอารมณ์ความคิดและความรู้สึกของตน ทำให้เกิดความรู้สึกรักและ ใกล้ชิดผูกพันกับสามีมากยิ่งขึ้น และเมื่อภรรยารับรู้และมีความรู้สึกใกล้ชิดผูกพันกับสามีสูง โดย การรับรู้และรู้สึกว่ตนเองมีความใกล้ชิดกับสามีสูงไม่ว่าจะเป็นความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ ความคิด หรือ เพศ จะส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อความสัมพันธ์ในด้านต่างๆกับสามี รวมถึงใน เรื่องเพศสัมพันธ์ด้วย(Cupach และ Metts, 1991 อ้างถึงใน Macneil & Byers, 2009) และหาก ภรรยาู้สึกใกล้ชิดผูกพันกับสามีสูง การมีเพศสัมพันธ์กับสามี ภรรยาจะใช้อารมณ์ใกล้ชิดผูกพัน ดังกล่าวมาร่วมรับรู้และรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ด้วย และคิดว่าเพศสัมพันธ์ที่สามีตอบสนอง หรือปฏิบัติกับตนเป็นการแสดงออกถึงความรักความผูกพันที่มีต่อกัน(สุวิทนา อารีพรรค , 2528) และหากประสบการณ์ในเรื่องเพศระหว่างภรรยา กับสามีเป็นไปในด้านที่ดี ร่วมกับอารมณ์ใกล้ชิด ผูกพันกับสามีที่ภรรยาู้สึก จะไปกระตุ้นช่วยให้ภรรยาเกิดความพึงพอใจทางเพศสูงมากขึ้น และ ความพึงพอใจทางเพศที่ภรรยามีต่อสามีในระดับสูงจะทำให้ภรรยาเกิดความรู้สึกและมีทัศนคติที่ ดีต่อความสัมพันธ์ในชีวิตด้านอื่นๆด้วย โดยการรับรู้และมีความรู้สึกที่ดีต่อความสัมพันธ์ในชีวิต

สมรสจะช่วยส่งเสริมให้คู่สมรสเกิดความพึงพอใจในกันและกันมากขึ้น มีการทำกิจกรรมร่วมกันมากขึ้น มีความใกล้ชิดและมีเยื่อใยต่อกันมากขึ้น มีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากขึ้น เกิดความขัดแย้งระหว่างกันน้อยลง เกิดเป็นความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิงในที่สุด ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องและคล้ายคลึงกับงานวิจัยของนักวิจัยหลายกลุ่ม (Cupach & Metts, 1991 อ้างถึงใน Macneil & Byers, 2009; Mane, et al., 2004; Lippert & Prager, 2001; Haning, et al., 2007; MacNab & Keiley, 2004 อ้างถึงใน Sprenkle & Piercy, 2005)

กล่าวโดยสรุปคือ งานวิจัยสนับสนุนว่าความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิงขึ้นอยู่กับ การสนับสนุนทางอารมณ์ที่ตนได้รับจากสามีและการสื่อสารทางเพศกับสามี โดยสิ่งเหล่านี้ช่วยให้ ผู้หญิงรู้สึกใกล้ชิดผูกพันกับสามีมากขึ้น และมีความพึงพอใจทางเพศมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้มีความ พึงพอใจในชีวิตสมรสมากขึ้นในที่สุด

ศูนย์วิทยพัทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง : อิทธิพลการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารทางเพศที่ส่งผ่านความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (causal relationship) พัฒนาและตรวจสอบความตรง (validation) ของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง และศึกษาอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง

สมมติฐานการวิจัย

1. โมเดลที่พัฒนาขึ้นมีความตรง
2. การสนับสนุนทางอารมณ์ส่งผลทางตรงต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส และการสนับสนุนทางอารมณ์และการสื่อสารทางเพศส่งผลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสผ่านความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศ โดยการสนับสนุนทางอารมณ์ประกอบด้วย ความรักความห่วงใย การให้กำลังใจ และความเข้าใจ การสื่อสารทางเพศประกอบด้วย การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป และการเปิดเผยตนเรื่องเพศ ความใกล้ชิดผูกพันประกอบด้วย ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ และความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด ความพึงพอใจทางเพศประกอบด้วยความพึงพอใจทางเพศทั่วไป และความพึงพอใจในชีวิตสมรสประกอบด้วย ความพึงพอใจต่อกัน ความมีเอื้อต่อกัน และความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. การสนับสนุนทางอารมณ์ ได้แก่
 - 1.1 ความรักความห่วงใย
 - 1.2 การให้กำลังใจ
 - 1.3 ความเข้าใจ

2. การสื่อสารทางเพศ ได้แก่
 - 2.1 การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป
 - 2.2 การเปิดเผยตนเรื่องเพศ
3. ความใกล้ชิดผูกพัน ได้แก่
 - 3.1 ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์
 - 3.2 ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ
 - 3.3 ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด
4. ความพึงพอใจทางเพศ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจในชีวิตสมรส

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้หญิงไทยทั่วไปที่สมรสแล้ว

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้หญิงไทยทั่วไปที่สมรสแล้วจำนวน 495 คน ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ Hair et al.(2006) โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา คือ ใช้ผู้ตอบ 10-20 คน ต่อพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่า 1 ตัว เนื่องจากโมเดลการวิจัยนี้มีพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่า 33 ตัว ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยใช้อัตราส่วน 1 ต่อ 15(แต่เนื่องจากผู้วิจัยแจกแบบสอบถามทั้งหมด 600 ชุด และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนจากกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 566 ชุด ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้จึงมีจำนวน 566 คน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. มาตรวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรส แปลและดัดแปลงจากมาตรวัด RDAS (The Revised Dyadic Adjustment Scale) ของ Busby และคณะ (1995)
2. มาตรวัดความพึงพอใจทางเพศ แปลและดัดแปลงจากมาตรวัด Pinney Sexual Satisfaction Inventory ของ Pinney, Gerrard, & Denney (1987)

3. มาตรวัดความใกล้ชิดผูกพัน แปรและดัดแปลงจากมาตรวัด PAIR (Personal Assessment of Intimacy in Relationship) ของ Shaefer & Olson (1981)
4. มาตรวัดการสื่อสารทางเพศ แปรและดัดแปลงจากมาตรวัดสื่อสารทางเพศของ สุรางค์รัตน์ คงศรี (2547)
5. มาตรวัดการสนับสนุนทางอารมณ์ แปรและดัดแปลงจากมาตรวัด The Social Support Behaviors Scale ของ Vaux, Riedel & Stewart (1987) และแบบวัด The support in Intimate Relationships Rating Scale ของ Barry, Bunde & Lawrence (2009)

คุณภาพของเครื่องมือแต่ละฉบับด้านความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในมีค่าอยู่ในเกณฑ์สูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง .850 - .950 ผลการวิเคราะห์หาค่าองค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารทางเพศ ความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจในชีวิตสมรส พบว่าตัวแปรแฝงทั้ง 4 ตัว มีความตรงเชิงโครงสร้างและสามารถวัดได้ด้วยตัวแปรสังเกตได้หรือตัวบ่งชี้ในแต่ละโมเดล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้มีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ครั้ง การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 1 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้หญิงที่สมรสแล้วที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้จำนวนผู้หญิงที่สมรสแล้วที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้จำนวน 53 คน เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของมาตรวัด และการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 2 มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 ชุด สามารถเก็บคืนได้ 580 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.67 ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะชุดที่สมบูรณ์จำนวน 566 ชุด มาวิเคราะห์ โดยชุดที่ไม่สมบูรณ์เป็นชุดที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไม่ครบทุกหน้า

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows และโปรแกรมลิสเรล โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลส่วนบุคคล และตัวแปรต่างๆที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows

2. วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 12 ตัว คือ การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป การเปิดเผยตนเรื่องเพศ ความรักความห่วงใย การให้กำลังใจ ความเข้าใจ ความใกล้ชิด ผูกพันทางอารมณ์ ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด ความพึงพอใจทางเพศ ความพึงพอใจต่อกัน ความมีเอื้อเฟื้อต่อกัน และความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ของผู้หญิงที่แต่งงานแล้วโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows

3. วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง(Construct validity) ของโมเดลการวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรส ความใกล้ชิดผูกพัน การสนับสนุนทางอารมณ์ และการสื่อสารทางเพศ

4. ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้โปรแกรมลิสเรล ประมาณค่าพารามิเตอร์โดยวิธีไลด์ลิสต์สูงสุด (Maximum likelihood estimation)(นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

โมเดลที่ใช้วิเคราะห์ คือ โมเดลตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยผลการวิเคราะห์จะนำเสนอในรูปการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ คือ ค่าสถิติ chi-square ดัชนี GFI (Goodness of fit index) ดัชนี AGFI (Adjusted goodness of fit index) ทั้งก่อนปรับและหลังปรับโมเดลแสดงอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 566 คน เป็นผู้หญิงไทยที่สมรสแล้วทั้งหมด ($n = 566$) คิดเป็นร้อยละ 100 มีอายุเฉลี่ย 36 ปี 18 วัน ($SD = 7.546$) การศึกษาส่วนมากอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทมากที่สุดจำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 48.59

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารทางเพศ ความใกล้ชิดผูกพัน ความพึงพอใจทางเพศ และความพึงพอใจในชีวิตสมรส พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 12 ตัว ค่าเฉลี่ยของความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์มีค่าสูงสุดคือ 4.00 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 รองลงมาคือ ความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ ความพึงพอใจต่อกัน ความรักความห่วงใย ความมีเยื่อใยต่อกัน ความพึงพอใจทางเพศ การให้กำลังใจ ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด การพูดคุยเรื่องเพศทั่วไป และความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83, 3.83, 3.77, 3.71, 3.70, 3.69, 3.65, 3.59, 3.32 และ 3.19 ตามลำดับ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69, 0.83, 0.76, 0.81, 0.81, 0.86, 0.86, 0.78, 0.78 และ 0.46 ตามลำดับ และพบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การเปิดเผยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02

1.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 มีขนาดความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง โดยมีทิศทางความสัมพันธ์เป็นทิศทางบวกทั้งหมด เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำกว่า .90 แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดไม่มีปัญหาเกี่ยวกับภาวะร่วมเส้นพหุ (multicollinearity) และพร้อมที่จะตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป

1.4 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝงในงานวิจัย พบว่าตัวแปรสังเกตได้หรือตัวแปรบ่งชี้ของตัวแปรแฝงทั้งหมดในงานวิจัยนี้ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ทั้งหมด โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1.4.1 ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝงการสนับสนุนทางอารมณ์ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 19.86$, $df = 19$, $p = 0.403$, $RMSEA = 0.009$, $RMR = 0.009$, $GFI = 0.994$, $AGFI = 0.976$) ตัวบ่งชี้การสนับสนุนทางอารมณ์ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ความรัก ความห่วงใย รองลงมาคือ การให้กำลังใจ และความเข้าใจตามลำดับ

1.4.2 ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝงการสื่อสารเรื่องเพศมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($X^2 = 0.29$; $df = 1$; $p = 0.590$; RMSEA = 0.000; GFI = 0.99; AGFI = 0.98) ตัวบ่งชี้การสื่อสารเรื่องเพศที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป รองลงมา คือการเปิดเผยตนเรื่องเพศ

1.4.3 ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝงความใกล้ชิดผูกพันมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($X^2 = 3.14$; $df = 1$; $p = 0.076$; RMSEA = 0.203; GFI = 0.96; AGFI = 0.78) ตัวบ่งชี้ความใกล้ชิดผูกพันที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์ รองลงมาคือ ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ และความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด ตามลำดับ

1.4.4 ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝงของความพึงพอใจในชีวิตสมรสมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($X^2 = 2.79$; $df = 2$; $p = 0.248$; RMSEA = 0.087; GFI = 0.965; AGFI = 0.895) ตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในชีวิตสมรสที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ความพึงพอใจต่อกัน รองลงมา คือ ด้านความมีเอื้อยต่อกัน และความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง ซึ่งเป็นโมเดลที่มีอิทธิพลของการสนับสนุนทางอารมณ์ไปความพึงพอใจในชีวิตสมรสโดยตรง มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสโดยมีความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศเป็นตัวแปรส่งผ่าน และอิทธิพลของการสื่อสารทางเพศไปความพึงพอใจในชีวิตสมรสโดยมีความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศเป็นตัวแปรส่งผ่าน พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างมาก เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 19.86, $df = 19$, $p = 0.403$ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.009 ค่า RMR เท่ากับ 0.00895 ค่าGFI เท่ากับ 0.994 และค่า AGFI เท่ากับ 0.976 เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมที่ส่งผลต่อตัวแปรความพึงพอใจในชีวิตสมรส พบว่า ความพึงพอใจในชีวิตสมรสได้รับอิทธิพลทางตรงจากการสนับสนุนทางอารมณ์ และความพึงพอใจทางเพศ มีขนาดปานกลาง ทิศทางบวก โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.558 และ 0.540 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตามลำดับ และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากการสนับสนุนทางอารมณ์และการสื่อสารทางเพศ ผ่านความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศ มีขนาดต่ำ ทิศทางบวก มีอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.228 และ 0.187 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากความใกล้ชิดผูกพัน มีขนาดต่ำ ทิศทางบวก มีอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.307 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส คือ การสนับสนุนทางอารมณ์ โดยความรักความห่วงใย มีน้ำหนักความสำคัญของการสนับสนุนทางอารมณ์มากที่สุด รองลงมาคือ การให้กำลังใจ และความเข้าใจ ตามลำดับ ส่วนความใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศมีขนาดอิทธิพลใกล้เคียงกัน ขนาดปานกลาง ทิศทางบวก และการสื่อสารทางเพศมีอิทธิพลรวมต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสต่ำที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าตัวบ่งชี้ความพึงพอใจในชีวิตสมรสทั้ง 3 ตัว คือ ความพึงพอใจต่อกัน ความมีเอื้อเฟื้อต่อกัน และความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน มีค่าน้ำหนักในการทำนายความพึงพอใจในชีวิตสมรสได้สูง

ข้อเสนอแนะ

การนำเสนอข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นการนำเสนอเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และส่วนที่สองเป็นการนำเสนอในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ส่วนที่ 1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยดังกล่าวพบว่า ความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิงเกิดจากการได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์จากสามี และการสื่อสารเรื่องเพศกับสามี โดยสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้หญิงเกิดความรู้สึกใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศที่มากขึ้น โดยส่งผลให้มีความพึงพอใจในชีวิตสมรสมากขึ้นในที่สุด ซึ่งในทางจิตวิทยาผลการวิจัยดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการให้คำแนะนำปรึกษา หรือสร้างโปรแกรมสำหรับเตรียมความพร้อมในกลุ่มของคู่สมรสใหม่หรือผู้ที่กำลังจะสมรส เพื่อให้คู่สมรสหรือผู้ที่กำลังจะสมรสได้เตรียมความพร้อม ได้รับความรู้และสามารถปฏิบัติพฤติกรรมกรรมการสนับสนุนทางอารมณ์ระหว่างกันที่ถูกต้อง สามารถสื่อสารเรื่องเพศระหว่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปปฏิบัติเพื่อเพิ่มความพึงพอใจในชีวิตสมรสของตนเองและคู่สมรสให้สูงมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาผู้หญิงไทยทั่วไปที่แต่งงานแล้ว โดยเลือกตัวแปรสังเกตได้ที่นำมาศึกษาความพึงพอใจทางเพศเพียง 1 ตัว การสนับสนุนทางอารมณ์ 3 ตัว การสื่อสารทางเพศ 2 ตัว ความใกล้ชิดผูกพัน 3 ตัว และความพึงพอใจในชีวิตสมรส 3 ตัว ในการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยจึงเสนอว่า

1. ให้ทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป เช่น ศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจในชีวิตสมรสระหว่างเพศชายและหญิง หรือความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิงไทยที่มีคู่สมรสเป็นชาวต่างชาติ เพื่อเพิ่มความเข้าใจลักษณะความพึงใจในชีวิตสมรสของกลุ่มตัวอย่างอื่นๆเพิ่มมากขึ้น
2. ศึกษาตัวแปรอื่นๆที่น่าสนใจที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรส เช่น การจัดการความขัดแย้งในครอบครัว หรือความผูกพันทางอารมณ์ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (มิถุนายน 2543). เพศสัมพันธ์ในชีวิตคู่: ต้องสามมิใช่สลายสัมพันธ์ [อิเล็กทรอนิกส์]. นิตยสารแม่และเด็ก, 340.
- จุฬาลักษณ์ อภัยรัตน์. (2549). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจทางเพศของผู้หญิงอ้วนที่สมรสแล้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเพศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยยันต์ สุขบาล. (2538). การรับรู้ถึงความรักความห่วงใยจากสามีกับความพึงพอใจในชีวิตสมรสของภรรยาในสังคมชนบท อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. (2533). การสื่อสารระหว่างบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: รุ่งแสงการพิมพ์.
- นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์. (2540). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ. (2546). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3 แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัช. (2542). โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พันธ์ศักดิ์ สุกระฤกษ์. (เมษายน 2545). เรียนรู้เรื่องเพศ: หนุ่มสาวยุค 2001กับเรื่องนั้น [ฉบับอิเล็กทรอนิกส์]. หมอชาวบ้าน, 276.
- พันธ์ศักดิ์ สุกระฤกษ์. (มกราคม 2545). เรียนรู้เรื่องเพศ: เซกซ์นั้น...จำเป็นไหม [ฉบับอิเล็กทรอนิกส์]. หมอชาวบ้าน, 275.
- พันธ์ศักดิ์ สุกระฤกษ์. (2545). เรื่องอย่างว่าประสารัก. กรุงเทพมหานคร: พิษณุเศพรินต์ติ้ง เซนเตอร์.
- เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2550). พัฒนาการมนุษย์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ธรรมดาเพลส.

- วัฒนา ศรีพจนารถ. (2543). *การพยาบาลหญิงตั้งครรภ์: แบบแผนสุขภาพ*. สงขลา: ชาญเมืองการพิมพ์.
- ส่วนการทะเบียนทั่วไป. (2552). สถิติงานทั่วไปปี 2551: สถิติการจดทะเบียนครอบครัว จำแนกเป็นรายปี. *กรมการปกครอง*. ค้นมาเมื่อ 20 มกราคม 2553, จาก http://www.dopa.go.th/web_pages/m03093000/services.html
- สุชาติ โสภประยูร และวรวรณี โสภประยูร. (2541). *เพศศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรพล พยอมแย้ม. (2548). *จิตวิทยาสัมพันธ์ภาพ: Psychology of interpersonal relation* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กาญจนบุรี: สหายพัฒนาการพิมพ์.
- สุวัฒนา อารีพรอค. (2528). *สมรรถภาพทางเพศและความบกพร่องทางเพศ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒนา อารีพรอค. (2550). *เรียนรู้เรื่องเพศกับคุณหมอ(ภาค 2)*. กรุงเทพมหานคร: บุญศิริ
การพิมพ์.
- หุลย์ จำปาเทศ. (2533). *จิตวิทยาสัมพันธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์รัตน์ คงศรี. (2547). *ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางเพศและการเห็นคุณค่าในตนเองต่อความพึงพอใจทางเพศของผู้หญิงที่สมรสแล้วในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเพศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2545). *จิตวิทยาชีวิตคู่และการบำบัดคู่สมรส*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.

ภาษาอังกฤษ

- Barry, R. A., Bunde, M., Brock, R. L., & Lawrence, E. (2009). Validity and utility of a multidimensional model of received support in intimate relationships. *Journal of Family Psychology, 23*, 48-57.
- Brehm, S. S., Miller, R. S., Perlman, D., & Campbell S. M. (2002). *Intimate relationship* (3th ed.). NY: McGraw-Hill.
- Busby, D. M., Christensen, C., Crane, D. R., & Larson, J. H. (1995). A revision of the dyadic adjustment scale for use with distressed and non distressed couples: Construct hierarchy and multidimensional scales. *Journal of Marital and Family Therapy, 21*, 289-308.
- Byers, E. S. (2001). Evidence for the importance of relationship satisfaction for women's sexual functioning. *Women & Therapy, 24*, 23-26.
- Byers, E. S., & Macneil, S. (2006). Further validation of the interpersonal exchange model of sexual satisfaction. *Journal of sex & Marital Therapy, 32*, 53-69.
- Cox, F. D. (2006). *Human intimacy: Marriage, the family, and its meaning* (10th ed.). Belmont, CA: Thomson Wadsworth.
- Davila, A., & Kashy, D. A. (2009). Secure base process in couples: Daily association between support experiences and attachment security. *Journal of Family Psychology, 23*(1), 76-88.
- Devito, J. A. (2007). *The interpersonal communication book*. New York: Pearson.
- Fekete, E. M., Stephens, M. A. P., Mickelson, K. D., & Druley, J. A. (2007). Couples' support provision during illness: The role of perceived emotional responsiveness. *Family, System, & Health, 25*, 204-217.
- Feldman, R. S. (2001). *Social psychology* (3th ed.). Upper Sadle River, NJ: Pearson Prentice-Hall.
- Greiff, A. P., & Malherbe, H. L. (2001). Intimacy and marital satisfaction in spouse. *Journal of sex & Marital Therapy, 27*, 247-257.

- Greene, J. O., & Burleson, B. R. (2003). *Handbook of communication and social interaction skills*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Association.
- Hair, J. F., Babin, B. J., Anderson, R.E., Black, W. C. (2010). *Multivariate Data Analysis*(7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Merrill/Pearson.
- Havio-Mannila, E., & Kontula, O. (1997). Correlate of increased sexual satisfaction. *Archives of Sexual Behavior*, 26, 399-419.
- Haning, R. V., & O'Keefe, S. L., Randall, E. J., Kommor, M. J., Baker, E., & Wilson, R. (2007). Intimacy, orgasm likelihood, and conflict predict sexual satisfaction in heterosexual male and female respondents. *Journal of sex & Marital Therapy*, 33, 93-113.
- Ji, J., & Norling, A. M. (2004). Sexual satisfaction of urban Chinese. *Journal of Developing Societies*, 20, 21-38.
- John, R., Hobfoll, S. E., & Zalcberg-Linetzy, A. (1993). Social support knowledge and behavior and relational intimacy: A dyadic study. *Journal of Family Psychology*, 6, 266-277.
- Larson, J. H., Anderson, S.M., Holman, T. B., & Niemann, B. K. (1998). A longitudinal study of the effect of premarital communication, relationship stability, and self-esteem on sexual satisfaction in the first year of marriage. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 24, 193-206.
- Laurenceau, J.P., Barrett, L. F., & Pietromonaco, P. R. (1998). Intimacy as an interpersonal process: The importance of self-disclosure partner disclosure, and perceive partner responsiveness in interpersonal exchange. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74, 1238-1251.
- Litzinger, S., & Gordon, K. C. (2005). Exploring relationship among communication, sexual satisfaction, and marital satisfaction. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 31, 409-424.
- MacNeil, S., & Byers, E. S. (2005). Dyadic assessment of sexual self-disclosure and sexual satisfaction in heterosexual dating couples. *Journal of Social and Personal Relationship*, 22, 169-181.

- MacNeil, S., & Byers, E. S. (2009). Role of sexual self-disclosure in the sexual satisfaction of long-term heterosexual couple. *Journal of Sex Research, 46*, 3-14.
- Mane, S., Ostroff, J., Rini, C., Fox, K., Goldstein, L., & Grana, G. (2004). The interpersonal process model of intimacy: The role of self-disclosure, partner disclosure, and partner responsiveness in interaction between breast cancer patient and their partner. *Journal of Family Psychology, 18*, 589-599.
- Mitchell, A. E., Castellani, A. M., Herrington, R. L., Joseph, J. I., Doss, B. D., & Snyder, K. (2008). Predictor of intimacy in couples' discussion of relationship injuries: An observational study. *Journal of Family Psychology, 22*, 21-29.
- Ojanlatva, A. et al. (2005). Associations of social support and sex life – The HeSSup study. *Patient Education and counseling, 58*, 71-81.
- Overall, N. C., Fletcher, G. J. O., & Simpson, J. A. (2010). Helping each other grow: Romantic partner support, self-improvement, and relationship quality. *Personality and Social Psychology Bulletin, 36*, 1496-1513.
- Pinney, E. M., Gerrard, M., & Denney, N. W. (1987). The pinney sexual satisfaction inventory. *The Journal of Sex Research, 23*, 233-251.
- Roach, J., Frazier, L. P., & Bowden, S. R. (1981). The marital satisfaction scale: Development of measure for intervention research. *Journal of Marital and The Family, 43*, 537-546.
- Rosen, R. C., & Bachmann, G. A. (2008). Sexual well-being, happiness, and satisfaction in women: The case for a new conceptual paradigm. *Journal of Sex & Marital Therapy, 34*, 291-297.
- Schaefer, M. T., & Olson, D. H. (1981). Assessing intimacy: The pair inventory. *Journal of Marital and Family Therapy, 47-60*.
- Segrin, C., & Flora, J. (2005). *Family communication*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Association.

- Spanier, G. B. (1976). Measuring dyadic adjustment: New scales for assessing the quality of marriage and similar dyads. *Journal of Marriage and The Family*, 15-28.
- Sprenkle, D. H., & Piercy, F. P. (2005). *Research methods in family therapy* (2nd ed.). New York, NY: Guilford Press.
- Strong, B., DeVault, C., Sayad, B. W., & Yaber, W. L. (2001). *Humansexuality*, NY: McGraw-Hill.
- Tolstedt, B. E., & Stokes, J. P. (1983). Relation of verbal, affective, and physical intimacy to marital satisfaction. *Journal of Counseling Psychology*, 30, 573-580.
- Tubbs, S. L. (2003). *Human communication: Principal and context*. Avenue of the Americas, NY: McGraw-Hill.
- Vangelisti, A. L. (2004). *Handbook of family communication*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Association.
- Vaux, A., Riedel, S., & Stewart, D. (1987). Mode of social support: The social support behavior(SS-B) scale. *American Journal of Community Psychology*, 15, 209-216.
- Xu, Y., & Burleson, B. R. (2004). The association of experienced spousal support with marital satisfaction: Evaluating the moderating effect of sex, ethnic culture, and type of support. *The Journal of Family Communication*, 4, 123-145.
- Yucel, D., Gassanov, M. A. (inpress). Exploring actor and partner correlates of sexual satisfaction among married couples. *Social Science Research*.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ศีรางค์ ทับสายทอง
อาจารย์สาขาวิชาจิตวิทยา พัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์
อาจารย์สาขาวิชาจิตวิทยา พัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรรณระพี สุทธิวรรณ
อาจารย์สาขาวิชาจิตวิทยา พัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ข1 ผลการวิเคราะห์มาตรวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรส โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัดแต่ละด้าน

ข้อกระทง ด้านบวก/ ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อกระทงแต่ละ ข้อกับคะแนนรวมของข้อ อื่น ๆ	
		ครั้งที่ 1 (13 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
	ด้านความพึงพอใจต่อกัน		
(-)	1.คุณและสามีหงุดหงิดใส่กัน	.807*	.705*
(-)	2.คุณรู้สึกว่าคุณมีปัญหา	.802*	.802*
(-)	3.คุณรู้สึกว่าสามีนอกใจ	.801*	.850*
(+)	4.คุณรู้สึกว่าชีวิตของคุณเป็นไปด้วยดี	.764*	.796*
(-)	5.คุณรู้สึกไม่เชื่อใจสามี	.762*	.794*
(-)	6.คุณโกรธสามี	.739*	-
(-)	7.คุณและสามีทะเลาะกัน	.729*	.770*
(-)	8.เราทำอีกฝ่ายให้หย่า หรือแยกกันอยู่	.723*	.705*
(-)	9.คุณรู้สึกหงุดหงิดสามี	.702*	-
(-)	10.คุณรู้สึกกังวลใจกับชีวิตสมรสของคุณ	.691*	-
(-)	11.คุณรู้สึกหงุดหงิดสามีในเรื่องเล็กๆน้อยๆที่เขาทำ	.672*	-
(-)	12.ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งออกจากบ้านหลังทะเลาะกัน	.516*	-
(+)	13.คุณและสามีกอดจูบกัน	.338*	-
	α	.932	.928
	ด้านความมีเชื้อเี่ยวต่อกัน	ครั้งที่ 1 (8 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
(+)	14.คุณและสามีนั่งดูทีวี ฟังเพลง ในบ้านด้วยกัน	.826*	.809*

ชื่อกระทง ด้านบวก/ ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อกระทงแต่ละ ข้อกับคะแนนรวมของข้อ อื่นๆ	
		ครั้งที่ 1 (8 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
	ด้านความมีเชื้อยต่อกัน(ต่อ)		
(+)	15.คุณและสามีคุยกันอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน	.801*	.773*
(+)	16.คุณและสามีหัวเราะด้วยกัน	.775*	.788*
(+)	17.คุณและสามีร่วมกันทำงานตามโครงการต่างๆที่ตั้งไว้	.698*	.700*
(+)	18.คุณและสามีออกไปทำกิจกรรมนอกบ้านด้วยกัน เช่น ดูหนัง รับประทานอาหาร ฟังเพลง หรือเล่นกีฬา	.697*	.717*
(+)	19.คุณและสามีออกไปเที่ยวนอกบ้านด้วยกัน	.616*	.638*
(+)	20.คุณและสามีพูดคุยสาธยาย ได้ต่อกันในเรื่องต่างๆอย่างสงบ	.611*	.580*
(+)	21.คุณและสามีช่วยกันทำงานบ้าน ทำสวน ล้างรถ	.605*	-
	α	.904	.900
	ด้านความสอดคล้อง	ครั้งที่ 1 (12 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
(-)	22.เราทั้งคู่มักเถียงกันในเรื่องการใช้ชีวิตของเรา	.671*	.800*
(+)	23.เมื่อเราต้องตัดสินใจในเรื่องใหญ่ๆ เรายังคงมีความเห็นที่ สอดคล้องและตรงกันเสมอ	.633*	.574*
(-)	24.ฉันและสามีมักจะเถียงกันว่าใครจะเป็นคนจัดการค่าใช้จ่ายอะไร ในบ้าน	.582*	.697*
(-)	25.เราทั้งคู่มักทะเลาะกันเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่างเรา	.520*	.618*
(+)	26.เรายังคงมีความเห็นตรงกัน ว่าเราจะทำอะไร หรือไปเที่ยวไหน ในวันหยุด	.503*	.392*
(-)	27.เราทั้งคู่มักทะเลาะกันในเรื่องญาติของอีกฝ่าย	.498*	.634*
(-)	28.เรายังคงทะเลาะกันในเรื่องทำงานบ้าน	.465*	.584*

ข้อกระทง ด้านบวก/ ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อกระทงแต่ละ ข้อกับคะแนนรวมของข้อ อื่นๆ	
		ครั้งที่ 1 (12 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
(+)	29.เราทั้งคู่ต่างมีความคิดเห็นตรงกันในเรื่องศาสนา	.424*	-
(+)	30.ฉันและสามีทำงานอดิเรกที่คล้ายกัน	.401*	-
(-)	31.เราจะทะเลาะกันในเรื่องเล็กๆน้อยๆอยู่เสมอ	.362*	-
(+)	32.เราทั้งคู่ตกลงกันอย่างเห็นว่า ใครจะรับผิดชอบเรื่องอะไรในบ้าน	.200	-
(+)	33.ฉันและสามีตกลงกันอย่างชัดเจนในเรื่องค่าใช้จ่ายในบ้าน	-.107	-
	α	.761	.850
	α รวมทั้งฉบับ		.951

หมายเหตุ * $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ข2 ผลการวิเคราะห์มาตรฐานวัดความพึงพอใจทางเพศ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรฐานวัด

ข้อ กระทง ด้าน บวก/ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กระทงแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่น ๆ	
		ครั้งที่ 1 (17 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
	ความพึงพอใจทางเพศ		
(+)	1.โดยทั่วไปแล้วฉันพึงพอใจกับเพศสัมพันธ์ในชีวิตของฉันกับสามี	.831*	.855*
(+)	2.ฉันรู้สึกว่ามีสามีสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศของฉันได้ดี	.815*	.844*
(+)	3.ฉันรู้สึกพึงพอใจกับการได้อยู่ใกล้ชิดกับสามีหลังมีเพศสัมพันธ์	.808*	.833*
(+)	4.เพศสัมพันธ์ระหว่างฉันกับสามีช่วยเติมความสุขให้กับชีวิตคู่เป็นอย่างดี	.777*	.757*
(+)	5.ฉันพอใจกับการถึงจุดสุดยอด	.767*	.779*
(+)	6.โดยทั่วไปแล้วฉันพึงพอใจในเพศสัมพันธ์ของฉันกับสามี	.754*	-
(+)	7.ฉันพึงพอใจกับการเล้าโลมของสามีก่อนมีเพศสัมพันธ์	.750*	.750*
(+)	8.เพศสัมพันธ์ระหว่างฉันกับสามีเป็นเรื่องน่าตื่นเต้นเสมอ	.724*	-
(+)	9.ฉันรู้สึกพอใจกับเทคนิคต่างๆที่สามีนำมาใช้ในการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเรา	.723*	.727*
(-)	10.ฉันรู้สึกว่าสามีไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศของฉันได้	.718*	-
(+)	11.ฉันรู้สึกมีความสุขในการมีเพศสัมพันธ์	.716*	-
(+)	12.เวลาที่ใช้ในการมีเพศสัมพันธ์ของเรามีความเหมาะสม ไม่สั้นหรือนานจนเกินไป	.695*	-
(-)	13.ฉันรู้สึกว่าเพศสัมพันธ์ระหว่างฉันกับสามีเป็นไปอย่างจืดชืด	.674*	-

ชื่อ กระทง ด้าน บวก/ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กระทงแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่น ๆ	
		ครั้งที่ 1 (17 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
(+)	14.สามีทำให้ฉันถึงจุดสุดยอดได้หลายครั้ง	.531*	-
(-)	15.ฉันรู้สึกอึดอัดใจเวลาที่จะต้องมีเพศสัมพันธ์กับสามี	.509*	-
(-)	16.ฉันรู้สึกว่าเรามีเพศสัมพันธ์กันน้อยเกินไป	.481*	-
(-)	17.ฉันรู้สึกว่าเรามีเพศสัมพันธ์กันบ่อยเกินไป	-.250	-
	α	.930	.936
	α รวมทั้งฉบับ		.936

หมายเหตุ * $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ๑3 ผลการวิเคราะห์มาตรวัดความใกล้ชิดผูกพัน โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัดแต่ละด้าน

ข้อ กระทง ด้าน บวก/ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กระทงแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่น ๆ	
	ความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์	ครั้งที่ 1 (7 ข้อ)	
(+)	1.ฉันรู้สึกมีความสุขเมื่อเราอยู่ใกล้กัน	.855*	
(-)	2.ฉันรู้สึกไม่สนิทสนมกับสามี	.846*	
(-)	3.ถึงแม้จะอยู่ข้างๆสามี แต่บางครั้งฉันก็รู้สึกเหมือนอยู่คนเดียว	.814*	
(+)	4.ฉันรู้สึกว่าฉันและสามีเป็นคนคนเดียวกัน	.764*	
(+)	5.ฉันเป็นห่วงสามีเสมอเมื่อเราอยู่ห่างกัน	.735*	
(-)	6.ฉันรู้สึกว่าถูกสามีทอดทิ้ง	.719*	
(+)	7.ฉันคิดถึงสามีเสมอเมื่อเราอยู่ห่างกัน	.686*	
	α ความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ	.924 ครั้งที่ 1 (14 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
(+)	8.การกอดกันทำให้ฉันรู้สึกใกล้ชิดและผูกพันกับสามีมากขึ้น	.863*	.869*
(+)	9.ฉันรู้สึกอบอุ่นและใกล้ชิดเมื่อสามีกอดฉัน	.805*	.812*
(+)	10.เราชอบกอดกันและสัมผัสกัน	.780*	.722*
(+)	11.เรามักแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดกันเสมอ	.768*	-
(+)	12.ฉันรู้สึกอบอุ่นเวลาที่เราเดินจับมือกัน	.758*	.731*
(-)	13.ฉันหมดความสนใจทางเพศเพราะฉันไม่มีความสุขในการมีเพศสัมพันธ์กับสามี	.712*	.716*

ชื่อ กระทง ด้าน บวก/ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กระทงแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่น ๆ	
		ครั้งที่ 1 (14 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
(+)	14. หลังมีเพศสัมพันธ์ฉันรู้สึกที่เราใกล้ชิดกันมากขึ้น	.696*	.727*
(+)	15. ฉันรู้สึกอบอุ่นเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับสามี	.695*	.711*
(+)	16. ฉันรู้สึกว่าสามีชอบให้แสดงความใกล้ชิดแบบใด	.627*	-
(+)	17. ฉันชอบเดินจับมือกับสามีเวลาไปไหนมาไหนด้วยกัน	.597*	-
(+)	18. เวลาห่างกัน ฉันมักคิดถึงช่วงเวลาที่เรามีความสุขทางเพศด้วยกันเสมอ	.516*	-
(-)	19. ฉันไม่ได้รู้สึกดีเวลาที่สามีกอด	.496*	-
(+)	20. เวลาอยู่ด้วยกัน เราแทบจะไม่อยู่ห่างกันเลย	.448*	-
(-)	21. ฉันรู้สึกว่าเพศสัมพันธ์ระหว่างเราเป็นแค่เรื่องจำเป็นที่ต้องทำ	.135	-
	α	.911	.919
	ความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด	ครั้งที่ 1 (11 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
(+)	22. ฉันและสามีต่างยอมรับในความคิดเห็นของกันและกัน	.767*	.744*
(+)	23. ฉันรู้สึกว่าสามีเข้าใจว่าฉันคิดอะไร	.737*	.770*
(+)	24. ฉันและสามีมีเรื่องคุยกันได้ตลอด	.678*	.701*
(+)	25. เมื่อมีปัญหาฉันและสามีมักจะแก้ปัญหาพร้อมกัน	.668*	.659*
(+)	26. ฉันและสามีมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน	.644*	.646*
(+)	27. ฉันและสามีสามารถรับรู้ความคิดความรู้สึกของอีกฝ่ายได้ ถึงแม้ว่าอีกฝ่ายจะไม่ได้พูดออกมา	.574*	.583*
(+)	28. ฉันรู้จักสามี	.526*	-
(-)	29. ฉันรู้สึกว่า ไม่มีประโยชน์ที่จะปรึกษาเรื่องต่างๆกับสามี	.526*	.474*
(-)	30. ฉันและสามีคุยกันไม่ค่อยรู้เรื่อง	.518*	-
(+)	31. ฉันและสามีมักจะมีความเห็นตรงกันในเรื่องต่างๆ	.511*	-

ข้อ กระทง ด้าน บวก/ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กระทงแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่น ๆ	
		ครั้งที่ 1 (14 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
(-)	32.เวลาเดียวกัน เรามักจะมีความเห็นต่างกันคนละขั้ว	.122	-
	α	.866	.867
	α รวมทั้งฉบับ		.956

หมายเหตุ * $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ๗4 ผลการวิเคราะห์มาตรวัดการสื่อสารเรื่องเพศ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัดแต่ละด้าน

ข้อ กระทง ด้าน บวก/ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กระทงแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่น ๆ	
		ครั้งที่ 1 (12 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
	การสื่อสารเรื่องเพศทั่วไป		
(-)	1.ฉันและสามีไม่เคยเปิดใจคุยกันเรื่องเพศสัมพันธ์ของเรา	.823*	.814*
(-)	2.ฉันและสามีพยายามไม่คุยกันถึงปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่าง เรา	.766*	.741*
(+)	3.เราชอบคุยกันเรื่องเพศ	.735*	.761*
(-)	4.ฉันไม่ชอบคุยเรื่องเพศกับสามี	.708*	.775*
(-)	5.ฉันรู้สึกอายเมื่อพูดถึงขั้นตอนและรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่อง เพศสัมพันธ์กับสามี	.693*	.651*
(+)	6.เราหาโอกาสคุยกันเรื่องเพศอยู่เสมอ	.686*	.713*
(-)	7.เรามีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่เราก็ปล่อยทิ้งไว้ไม่คุยกัน	.672*	.596*
(-)	8.เวลาเราคุยกันเรื่องเพศ ฉันรู้สึกอึดอัดใจ	.660*	-
(-)	9.ฉันรู้สึกลำบากใจในการบอกสามีว่าฉันอยาก/ไม่อยากมี เพศสัมพันธ์กับเขา	.557*	-
(+)	10.เราหย่าแยกกันในเรื่องเพศ	.554*	-
(-)	11.สามีไม่ค่อยสนใจฉัน เวลาที่ฉันต้องการคุยเรื่องเพศสัมพันธ์ ระหว่างเรา	.470*	-
(-)	12.สามีมักบ่นกับฉันบ่อยๆว่าฉันไม่เคยบอกความต้องการทางเพศที่ ชัดเจนให้เขารับรู้เลย	.316*	-
	α	.908	.907

ชื่อ กระทง ด้าน บวก/ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กระทงแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่น ๆ	
		ครั้งที่ 1 (18 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
	การเปิดเผยตนทางเพศ		
(+)	13.ฉันบอกสามีให้ทำในสิ่งที่ฉันชอบ ขณะมีเพศสัมพันธ์	.838*	.806*
(+)	14.ฉันมักจะบอกสามีว่า ฉันชอบเวลาที่เขาทำอะไร ที่ทำให้ฉันมีอารมณ์มากขึ้น ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์	.813*	.798*
(+)	15.ฉันกล้าพูดคุยกเปิดเผยถึงสิ่งที่ชอบให้ทำ ขณะมีเพศสัมพันธ์	.798*	-
(+)	16.ฉันมักจะบอกสามีว่าเขาควรทำอะไร ที่ทำให้ฉันเกิดอารมณ์ทางเพศสูงขึ้น	.780*	-
(+)	17.สามีกล้าพูดคุยกเปิดเผยถึงสิ่งที่ชอบให้ทำ ขณะมีเพศสัมพันธ์	.763*	.778*
(+)	18.ฉันและสามีมักคุยกันเพื่อปรับปรุงแก้ไขเพศสัมพันธ์ระหว่างเราอยู่เสมอ	.757*	.770*
(+)	19.สามีมักจะบอกฉันว่า เขาชอบเวลาที่ทำอะไร ที่ทำให้เขามีอารมณ์มากขึ้น ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์	.747*	.751*
(+)	20.ฉันกล้าพูดคุยกเปิดเผยถึงสิ่งที่ไม่ชอบหรือทำให้ฉันหมดอารมณ์ทางเพศ ขณะมีเพศสัมพันธ์	.722*	.670*
(+)	21.สามีบอกให้ฉันทำในสิ่งที่เขาชอบ ขณะมีเพศสัมพันธ์	.713*	-
(+)	22.สามีกล้าพูดคุยกเปิดเผยถึงสิ่งที่เขาไม่ชอบหรือทำให้เขาหมดอารมณ์ทางเพศ ขณะมีเพศสัมพันธ์	.649*	.682*
(+)	23.ฉันและสามีไม่รู้สึกร่างกาย ที่จะพูดคุยกเกี่ยวกับเทคนิคต่างๆ ที่เราจะใช้ ขณะมีเพศสัมพันธ์	.625*	-
(+)	24.ฉันกล้าตอบสามี เมื่อเขาถามว่า ชอบหรือไม่ชอบเทคนิคที่เขาใช้ในการมีเพศสัมพันธ์	.625*	-
(+)	25.เมื่อฉันรู้สึกมีอารมณ์ทางเพศ ฉันจะเป็นคนเริ่มต้นชวนสามีมีเพศสัมพันธ์	.608*	-
(+)	26.ฉันสามารถบอกความต้องการและความรู้สึกทางเพศให้สามีรับรู้ได้	.606*	-

ข้อ กระทง ด้าน บวก/ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ	
		ครั้งที่ 1 (18 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
(+)	27.สามีบอกความต้องการและความรู้สึกทางเพศให้ฉันรับรู้ได้เสมอ	.513*	-
(+)	28.ฉันจะบอกให้สามีทราบหากสามีทำให้ฉันรู้สึกเจ็บปวดหรือหมดอารมณ์ทางเพศ ขณะมีเพศสัมพันธ์	.356*	-
(+)	29.เมื่อฉันไม่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ ฉันกล้าปฏิเสธสามีโดยไม่รู้สึกลำบากใจเลย	.296*	-
(-)	30.ฉันรู้สึกลำบากใจที่จะบอกสามีว่าฉันชอบให้เขาเฝ้าโลมแบบใด	.031	-
	α	.928	.919
	α รวมทั้งฉบับ		.941

หมายเหตุ * $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ๗5 ผลการวิเคราะห์มาตรฐานวัดการสนับสนุนทางอารมณ์ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ ในมาตรวัดแต่ละด้าน

ข้อ กระทง ด้าน บวก/ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อกระทงแต่ละ ข้อกับคะแนนรวมของข้อ อื่น ๆ	
		ครั้งที่ 1 (16 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
	ด้านความรักความห่วงใย		
(+)	1.เมื่อฉันมีปัญหา สามีจะคอยอยู่ข้างๆฉัน	.873*	.884*
(+)	2.สามีคอยรับฟัง เมื่อฉันต้องการเล่าเรื่องที่ทำให้ฉันไม่สบายใจ	.869*	.868*
(+)	3.เมื่อมีปัญหา สามีจะคอยอยู่เคียงข้างฉันเสมอ	.868*	-
(+)	4.เมื่อฉันรู้สึกเศร้าเสียใจ สามีฉันจะคอยปลอบใจเพื่อให้ฉันรู้สึกดีขึ้น	.858*	.893*
(+)	5.สามีมักจะแสดงความรักความเอาใจใส่ฉันอยู่เสมอ	.848*	.818*
(+)	6.สามีดูแลเอาใจใส่ฉันอย่างเสมอต้นเสมอปลาย	.816*	.772*
(+)	7.เมื่อฉันมีปัญหา สามีมักจะทำให้ฉันสบายใจ	.815*	.830*
(-)	8.สามีไม่ค่อยสนใจเวลาที่ฉันเกิดปัญหาหรือรู้สึกเศร้าใจ	.803*	.799*
(-)	9.ฉันรู้สึกว่าสามีไม่ค่อยเอาใจใส่ดูแลฉัน	.793*	-
(+)	10.เมื่อฉันเสียใจ สามีมักจะเข้ามากอดและปลอบฉันให้ฉันรู้สึกดีขึ้น	.776*	-
(+)	11.สามีคอยดูแลและห่วงใยฉันเสมอ	.724*	-
(-)	12.สามีไม่สนใจฟังปัญหาต่างๆของฉันเลย	.702*	-
(+)	13.สามีคอยดูแลเอาใจใส่และอยู่ใกล้ฉันเสมอเมื่อฉันไม่สบาย	.674*	-
(+)	14.สามีไวต่อความรู้สึกของฉัน สามารถรับรู้ได้ว่าฉันกำลังมีปัญหาหรือเสียใจ แม้ฉันจะไม่ได้เล่าอะไรเลยก็ตาม	.635*	-
(+)	15.สามีพยายามทำในสิ่งที่ฉันชอบ เพื่อให้ฉันมีความสุข	.632*	-
(-)	16.เมื่อฉันมีปัญหา สามีมักทำให้เรื่องแย่ลงไปอีก	.555*	-

ข้อ กระทง ด้าน บวก/ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อกระทงแต่ละ ข้อกับคะแนนรวมของข้อ อื่น ๆ	
		ครั้งที่ 1 (16 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
	α	.961	.950
	การให้กำลังใจ	ครั้งที่ 1 (11 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
(+)	17. เมื่อฉันมีปัญหา สามีมักคอยให้กำลังใจอยู่เสมอ	.750*	.865*
(+)	18. สามิแสดงความเห็นอกเห็นใจ เมื่อฉันเล่าปัญหาให้ฟัง	.721*	.684*
(+)	19. สามิให้กำลังใจฉันเสมอเมื่อฉันต้องเผชิญกับงานที่ยากลำบาก	.682*	.732*
(+)	20. เมื่อฉันรู้สึกท้อแท้ สามิจะคอยให้กำลังใจให้ฉันสู้ต่อไป	.682*	.788*
(+)	21. สามิคอยให้กำลังใจและให้คำแนะนำฉันอยู่เสมอ	.678*	.710*
(+)	22. สามิมักจะชื่นชมยินดีในความสำเร็จของฉัน แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย ก็ตาม	.674*	.712*
(+)	23. สามิแสดงความชื่นชม เมื่อฉันทำอะไรสำเร็จ	.598*	.669*
(+)	24. สามิไม่ซ้ำเติมเวลาที่ฉันทำผิดพลาด	.514*	-
(-)	25. เมื่อฉันมีปัญหา สามิเชื่อว่าฉันเป็นฝ่ายผิดเสมอ	.452*	-
(+)	26. สามิไม่เคยตำหนิฉันเลยเมื่อฉันทำอะไรผิดพลาด	.427*	-
(-)	27. สามิมักตำหนิ เมื่อฉันทำอะไรบางอย่างไม่สำเร็จ	.296*	-
	α	.874	.914
	ความเข้าใจ	ครั้งที่ 1 (7 ข้อ)	ครั้งที่ 2
(+)	28. สามิเข้าใจเสมอว่าฉันต้องการอะไร	.858*	-
(+)	29. สามิเป็นคนที่เข้าใจฉันมากที่สุด	.847*	-

ชื่อ กระทง ด้าน บวก/ลบ	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ	
		ครั้งที่ 1 (16 ข้อ)	ครั้งที่ 2 (7 ข้อ)
(+)	30. สามีเข้าใจฉัน ในทุกอารมณ์ที่ฉันเป็น	.812*	-
(+)	31. เมื่อมีปัญหา สามีเข้าใจในปัญหาของฉันเสมอ	.788*	-
(+)	32. เมื่อเกิดปัญหา สามีเข้าใจความรู้สึกของฉัน	.727*	-
(-)	33. ฉันรู้สึกตัวว่าสามีไม่ค่อยเข้าใจฉัน	.628*	-
(-)	34. สามีไม่เข้าใจในปัญหาของฉัน	.593*	-
	α	.917	-
	α รวมทั้งหมด	.966	

หมายเหตุ * $p < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

แบบวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรส การสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารทางเพศ ความใกล้ชิดผูกพัน และความพึงพอใจทางเพศ

แบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัยและสำรวจโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของผู้หญิง โดยแบบสอบถามนี้ประกอบไปด้วย 6 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล
- ส่วนที่ 2 แบบวัดการสนับสนุนทางอารมณ์
- ส่วนที่ 3 แบบวัดความใกล้ชิดผูกพัน
- ส่วนที่ 4 แบบวัดการสื่อสารทางเพศ
- ส่วนที่ 5 แบบวัดความพึงพอใจต่อการมีเพศสัมพันธ์
- ส่วนที่ 6 แบบวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรส

ขอความกรุณาจากท่านตอบคำถามทุกข้อด้วยความเป็นจริง เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการ โดยที่แบบสอบถามนี้จะไม่มีกระบวนการระบุตัวผู้ตอบ ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะถูกเก็บเป็นความลับ และจะนำไปใช้เพื่อการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อนางสาววิไลวรรณ ทาศรีภู
โทร. 086-123-3928 ซึ่งยินดีให้คำตอบท่านทุกประการ

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้

วิไลวรรณ ทาศรีภู

นิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจ

คณะจิตวิทยา สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในเครื่องหมาย หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริง

1. ปัจจุบันท่านอายุ ปี
2. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่า ม.6	☐ ม.6 หรือ ปวช	☐ อนุปริญญา หรือ
ปวส		
☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก
3. อาชีพ

☐ พนักงานบริษัท	☐ รับราชการ	☐ แม่บ้าน
--	------------------------------------	----------------------------------

สถานภาพสมรส

☐ สมรส อยู่ด้วยกัน	☐ สมรส แยกกันอยู่
---	--

คำชี้แจง

แบบสอบถามในส่วนต่อไป(ส่วนที่2-4) ขอความกรุณาท่านตอบคำถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุด ระหว่างตัวท่านกับสามี โดยคำถามแต่ละข้อจะมีมาตราวัดคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

- 5 จริงที่สุด หมายถึง ตรงกับตัวท่านมากที่สุด
- 4 จริงส่วนมาก หมายถึง ตรงกับตัวท่านค่อนข้างมาก
- 3 จริงบ้าง หมายถึง ตรงกับตัวท่านบ้างบางครั้ง
- 2 จริงน้อยมาก หมายถึง ตรงกับตัวท่านน้อยมาก
- 1 ไม่จริงเลย หมายถึง ไม่ตรงกับตัวท่านเลย

ส่วนที่ 2 แบบวัดการสนับสนุนทางอารมณ์

6 เดือนที่ผ่านมา ท่านได้รับความรักความห่วงใย ความเข้าใจ และการให้กำลังใจ จากสามีมากน้อยเพียงใด

กรุณาตอบโดยทำเครื่องหมาย X ในช่องคำตอบที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อความ	ไม่จริงเลย	จริงน้อยมาก	จริงบ้าง	จริงส่วนมาก	จริงที่สุด
	1	2	3	4	5
1. ด้านความรักความห่วงใย					
1.1 เมื่อฉันมีปัญหา สามีมักจะทำให้ฉันสบายใจ					
1.2 เมื่อฉันรู้สึกเศร้าเสียใจ สามีฉันจะคอยปลอบใจเพื่อให้ฉันรู้สึกดีขึ้น					
1.3 สามีคอยรับฟัง เมื่อฉันต้องการเล่าเรื่องที่ทำให้ฉันไม่สบายใจ					
1.4 สามีไม่ค่อยสนใจเวลาที่ฉันเกิดปัญหาหรือรู้สึกเศร้าใจ					
1.5 เมื่อฉันมีปัญหา สามีจะคอยอยู่ข้างๆฉัน					
1.6 สามีดูแลเอาใจใส่ฉันอย่างเสมอต้นเสมอปลาย					
1.7 สามีมักจะแสดงความรักความเอาใจใส่ฉันอยู่เสมอ					
2. ด้านการให้กำลังใจ					
2.1 สามีให้กำลังใจฉันเสมอเมื่อฉันต้องเผชิญกับงานที่ยากลำบาก					
2.2 เมื่อฉันมีปัญหา สามีคอยให้กำลังใจอยู่เสมอ					
2.3 เมื่อฉันรู้สึกท้อแท้ สามีจะคอยให้กำลังใจให้ฉันสู้ต่อไป					
2.4 สามีแสดงความเห็นอกเห็นใจ เมื่อฉันเล่าปัญหาให้ฟัง					
2.5 สามีแสดงความชื่นชม เมื่อฉันทำสิ่งใดสำเร็จ					
2.6 สามีคอยให้กำลังใจและให้คำแนะนำฉันอยู่เสมอ					
2.7 สามีมักจะชื่นชมยินดีในความสำเร็จของฉัน แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อยก็ตาม					

ข้อความ	ไม่จริง เลย 1	จริง น้อย มาก 2	จริง บ้าง 3	จริง ส่วน มาก 4	จริง ที่สุด 5
3. ด้านความเข้าใจ					
3.1 เมื่อเกิดปัญหา สามีเข้าใจความรู้สึกของฉัน					
3.2 สามีเข้าใจเสมอว่าฉันต้องการอะไร					
3.3 สามีไม่เข้าใจในปัญหาของฉัน					
3.4 สามีเป็นคนที่เข้าใจฉันมากที่สุด					
3.5 สามีเข้าใจฉัน ในทุกอารมณ์ที่ฉันเป็น					
3.6 ฉันรู้สึกว่สามีไม่ค่อยเข้าใจฉัน					
3.7 เมื่อมีปัญหา สามีเข้าใจในปัญหาของฉันเสมอ					

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 แบบวัดความใกล้ชิดสนิทสนม

6 เดือนที่ผ่านมา ท่านรู้สึกใกล้ชิดผูกพันกับสามีมากน้อยเพียงใด

กรุณาตอบโดยทำเครื่องหมาย X ในช่องคำตอบที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อความ	ไม่ จริง เลย 1	จริง น้อย มาก 2	จริง บ้าง 3	จริง ส่วน มาก 4	จริง ที่สุด 5
1. ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางอารมณ์					
1.1 ฉันรู้สึกไม่สนิทสนมกับสามี					
1.2 ฉันรู้สึกว่าถูกสามีทอดทิ้ง					
1.3 ถึงแม้จะอยู่ข้างๆสามี แต่บางครั้งฉันก็รู้สึกเหมือนอยู่คนเดียว					
1.4 ฉันรู้สึกว่าฉันและสามีเป็นคนคนเดียวกัน					
1.5 ฉันเป็นห่วงสามีเสมอเมื่อเราอยู่ห่างกัน					
1.6 ฉันรู้สึกมีความสุขเมื่อเราอยู่ใกล้กัน					
1.7 ฉันคิดถึงสามีเสมอเมื่อเราอยู่ห่างกัน					
2. ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางเพศ					
2.1 ฉันรู้สึกอบอุ่นเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับสามี					
2.2 ฉันหมดความสนใจทางเพศเพราะฉันไม่มีความสุขในการมีเพศสัมพันธ์กับสามี					
2.3 เราชอบกอดกันและสัมผัสกัน					
2.4 การกอดกันทำให้ฉันรู้สึกใกล้ชิดและผูกพันกับสามีมากขึ้น					
2.5 ฉันรู้สึกอบอุ่นและใกล้ชิดเมื่อสามีกอดฉัน					
2.6 หลังมีเพศสัมพันธ์ฉันรู้สึกว่าเราใกล้ชิดกันมากขึ้น					
2.7 ฉันรู้สึกอบอุ่นเวลาที่เราเดินจับมือกัน					

ข้อความ	ไม่จริง เลย 1	จริง น้อย มาก 2	จริง บ้าง 3	จริง ส่วน มาก 4	จริง ที่สุด 5
3. ด้านความใกล้ชิดผูกพันทางความคิด					
3.1 ฉันรู้สึกว่าคุณเข้าใจว่าฉันคิดอะไร					
3.2 ฉันรู้สึกว่า ไม่มีประโยชน์ที่จะปรึกษาเรื่องต่างๆกับสามี					
3.3 ฉันและสามีมีเรื่องคุยกันได้ตลอด					
3.4 ฉันและสามีมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน					
3.5 ฉันและสามีต่างยอมรับในความคิดเห็นของกันและกัน					
3.6 ฉันและสามีสามารถรับรู้ความคิดความรู้สึกของอีกฝ่ายได้ ถึงแม้ว่าอีกฝ่ายจะไม่ได้พูดออกมา					
3.7 เมื่อมีปัญหาฉันและสามีมักจะแก้ปัญหาพร้อมกัน					

ส่วนที่ 4 แบบวัดการสื่อสารทางเพศ

กรุณาตอบโดยทำเครื่องหมาย X ในช่องคำตอบที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุดเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างท่านกับสามี

ข้อความ	ไม่จริงเลย 1	จริงน้อยมาก 2	จริงบ้าง 3	จริงส่วนมาก 4	จริงที่สุด 5
1. ด้านการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างกัน					
1.1 ฉันไม่ชอบคุยเรื่องเพศกับสามี					
1.2 ฉันและสามีพยายามไม่คุยกันถึงปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่างเรา					
1.3 เรามีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่เราก็ปล่อยทิ้งไว้ไม่คุยกัน					
1.4 ฉันและสามีไม่เคยเปิดใจคุยกันเรื่องเพศสัมพันธ์ของเรา					
1.5 เราชอบคุยกันเรื่องเพศ					
1.6 เราหาโอกาสคุยกันเรื่องเพศอยู่เสมอ					
1.7 ฉันรู้สึกอายเมื่อพูดถึงขั้นตอนและรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์กับสามี					
2. ด้านการเปิดเผยตนทางเพศ					
2.1 สามีกล้าพูดคุยเปิดเผยถึงสิ่งที่ชอบให้ทำ ขณะมีเพศสัมพันธ์					
2.2 ฉันกล้าพูดคุยเปิดเผยถึงสิ่งที่ไม่ชอบหรือทำให้ฉันหมดอารมณ์ทางเพศ ขณะมีเพศสัมพันธ์					
2.3 สามีกล้าพูดคุยเปิดเผยถึงสิ่งที่เขาไม่ชอบหรือทำให้เขาหมดอารมณ์ทางเพศ ขณะมีเพศสัมพันธ์					
2.4 ฉันบอกสามีให้ทำในสิ่งที่ฉันชอบ ขณะมีเพศสัมพันธ์					
2.5 ฉันและสามีมักคุยกันเพื่อปรับปรุงแก้ไขเพศสัมพันธ์ระหว่างเราอยู่เสมอ					
2.6 สามีมักจะบอกฉันว่า เขาชอบเวลาที่ฉันทำอะไร ที่ทำให้เขามีอารมณ์มากขึ้น ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์					
2.7 ฉันมักจะบอกสามีว่า ฉันชอบเวลาที่เขาทำอะไร ที่ทำให้ฉันมีอารมณ์มากขึ้น ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์					

ส่วนที่ 5 แบบวัดความพึงพอใจต่อการมีเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง

กรุณาตอบโดยทำเครื่องหมาย X ในช่องคำตอบที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุดเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยคำถามแต่ละข้อจะมีมาตราวัดคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5	จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับตัวท่านมากที่สุด หรือท่านรู้สึกพึงพอใจมากที่สุด
4	จริงส่วนมาก	หมายถึง	ตรงกับตัวท่านค่อนข้างมาก หรือท่านรู้สึกพึงพอใจค่อนข้างมาก
3	จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับตัวท่านบ้างเป็นบางครั้ง หรือท่านรู้สึกพึงพอใจปานกลาง
2	จริงน้อยมาก	หมายถึง	ตรงกับตัวท่านน้อยมาก หรือท่านรู้สึกพึงพอใจน้อยมาก
1	ไม่จริงเลย	หมายถึง	ไม่ตรงกับตัวท่านเลย หรือท่านรู้สึกไม่พึงพอใจ

ข้อความ	ไม่จริง	จริง	จริง	จริง	จริง
	เลย	น้อย	บ้าง	ส่วน	จริง
	1	2	3	มาก	ที่สุด
				4	5
1.ด้านความพึงพอใจทางเพศทั่วไป					
1.1 ฉันรู้สึกว่าคุณสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศของฉันได้ดี					
1.2 โดยทั่วไปแล้วฉันพึงพอใจกับเพศสัมพันธ์ในชีวิตของฉันกับสามี					
1.3 ฉันรู้สึกพึงพอใจกับการได้อยู่ใกล้ชิดกับสามีหลังมีเพศสัมพันธ์					
1.4 ฉันพึงพอใจกับการเล้าโลมของสามีก่อนมีเพศสัมพันธ์					

ข้อความ	ไม่จริง เลย 1	จริง น้อย มาก 2	จริง บ้าง 3	จริง ส่วน มาก 4	จริง ที่สุด 5
1.5 ฉันพึงพอใจกับการถึงจุดสุดยอด					
1.6 เพศสัมพันธ์ระหว่างฉันกับสามีช่วยเติมความสุข ให้กับชีวิตคู่เป็นอย่างดี					
1.7 ฉันรู้สึกพอใจกับเทคนิคต่างๆที่สามีนำมาใช้ในการมี เพศสัมพันธ์ระหว่างเรา					

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 6 แบบวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรส

คำชี้แจง

ใน 6 เดือนที่ผ่านมา สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในครอบครัวคุณบ่อยแค่ไหน กรุณาตอบโดยทำเครื่องหมาย X ในช่องคำตอบที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด โดยคำถามแต่ละข้อจะมีมาตราวัดคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

- 5 เป็นประจำ หมายถึง เหตุการณ์หรือสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นเป็นประจำ
- 4 บ่อยๆ หมายถึง เหตุการณ์หรือสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นอยู่บ่อยๆ
- 3 บางครั้ง หมายถึง เหตุการณ์หรือสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นเป็นบางครั้ง
- 2 น้อยมาก หมายถึง เหตุการณ์หรือสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นน้อยมาก
- 1 ไม่เคยเลย หมายถึง เหตุการณ์หรือสิ่งเหล่านั้นไม่เคยเกิดขึ้นเลย

ข้อความ	ไม่เคยเลย	น้อยมาก	บางครั้ง	บ่อยๆ	เป็นประจำ
	1	2	3	4	5
1. ด้านความพอใจในกันและกัน					
1.1 เราทำอีกฝ่ายให้หย่า หรือแยกกันอยู่					
1.2 คุณรู้สึกว่าคุณชีวิตคู่ของคุณเป็นไปได้ด้วยดี					
1.3 คุณรู้สึกว่าคุณชีวิตคู่ของคุณมีปัญหา					
1.4 คุณและสามีทะเลาะกัน					
1.5 คุณและสามีหงุดหงิดใส่กัน					
1.6 คุณรู้สึกไม่เชื่อใจสามี					
1.7 คุณรู้สึกว่าสามีนอกใจ					
2. ด้านการใช้เวลาอยู่ร่วมกัน					
2.1 คุณและสามีออกไปเที่ยวนอกบ้านด้วยกัน					
2.2 คุณและสามีออกไปทำกิจกรรมนอกบ้านด้วยกัน เช่น ดูหนัง รับประทานอาหาร ฟังเพลง หรือเล่นกีฬา					
2.3 คุณและสามีหัวเราะด้วยกัน					

ข้อความ	ไม่เคย เลย 1	น้อย มาก 2	บาง ครั้ง 3	บ่อย ๆ 4	เป็น ประจำ 5
2.4 คุณและสามีพูดคุยสาธยาย ได้ตอบกันในเรื่องต่างๆ อย่างสงบ					
2.5 คุณและสามีร่วมกันทำงานตามโครงการต่างๆ ที่ตั้งไว้					
2.6 คุณและสามีนั่งดูทีวี ฟังเพลง ในบ้านด้วยกัน					
2.7 คุณและสามีคุยกันอย่างสนุกสนานเปลือยเปลือย					
3. ด้านความสอดคล้อง					
3.1 ฉันและสามีมักจะเถียงกันว่าใครจะเป็นคนจัดการ ค่าใช้จ่ายอะไรในบ้าน					
3.2 เราทั้งคู่มักทะเลาะกันเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ระหว่างเรา					
3.3 เราทั้งคู่มักทะเลาะกันในเรื่องญาติของอีกฝ่าย					
3.4 เราทั้งคู่มักเถียงกันในเรื่องการใช้ชีวิตของเรา					
3.5 เมื่อเราต้องตัดสินใจในเรื่องใหญ่ๆ เรามักจะมี ความเห็นที่สอดคล้องและตรงกันเสมอ					
3.6 เรามักจะทะเลาะกันในเรื่องทำงานบ้าน					
3.7 เรามักจะมีความเห็นตรงกัน ว่าเราจะทำอะไร หรือไปเที่ยวไหนในวันหยุด					

ภาคผนวก ง

รายงานผลการวิเคราะห์โมเดลสาเหตุของความพึงพอใจในชีวิตสมรสของ
 ผู้หญิง: อิทธิพลการสนับสนุนทางอารมณ์ การสื่อสารทางเพศที่ส่งผ่านความ
 ใกล้ชิดผูกพันและความพึงพอใจทางเพศด้วยโปรแกรม LISREL for windows
 version 8.72

DATE: 4/28/2011

TIME: 21:35

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Jöreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by

Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100

Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the

Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file C:\Documents and Settings\Acer\Desktop\COMPLETE
 MODEL\REVISE MODEL.ls8:

TI marisat model

DA NI=12 NO=566 MA=CM

RA FI=C:\Documents and Settings\Acer\Desktop\model\DATA2.psf

MO NX=5 NY=7 NK=2 NE=3 BE=FU GA=FI PS=SY,FR PH=SY,FR TE=SY TD=SY

LE

INTIMA SEXSA MARSA

LK

EMOSUP SEXCOM

FR LY(1,1) LY(2,1) LY(3,1) LY(4,2) LY(5,3) LY(6,3) LY(7,3)

FR LX(1,1) LX(2,1) LX(3,1) LX(4,2)

FR LX(5,2) BE(2,1) BE(3,2) GA(1,1) GA(2,2) GA(3,1) GA(1,2)

FR TE(2,4) TE(5,7) TH(5,4) TH(3,3) TH(4,3) TH(2,3) TD(2,3) TH(5,2) TE(1,3) TE(2,3)

FR TE(1,5) TE(3,5) TH(1,2) TH(5,1) TE(4,6) TE(2,6) TH(3,5) TH(3,2) TD(5,3) TE(3,7)

TH(4,1) TE(3,6) TD(2,5) TH(2,4) TH(3,1) TH(3,4)

FI TE(4,4)

VA 0.04 TE(4,4)

PD

OU AD=OFF PC SS SC SE TV RS FS EF ND=3 MI

TI marisat model

Number of Input Variables 12

Number of Y - Variables 7

Number of X - Variables 5

Number of ETA - Variables 3

Number of KSI - Variables 2

Number of Observations 566

TI marisat model

Covariance Matrix

emoin sexin thinkin sexsat dyadicsa cohesion

emoin 0.590

sexin 0.458 0.682

thinkin	0.444	0.452	0.615			
sexsat	0.371	0.544	0.411	0.743		
dyadicsa	0.379	0.320	0.390	0.280	0.573	
cohesion	0.412	0.447	0.441	0.432	0.362	0.657
consen	0.336	0.320	0.354	0.286	0.396	0.350
love	0.456	0.425	0.470	0.366	0.371	0.442
encou	0.436	0.448	0.516	0.385	0.347	0.426
unders	0.201	0.181	0.253	0.172	0.170	0.183
sextalk	0.260	0.306	0.240	0.324	0.212	0.256
selfdis	0.179	0.322	0.276	0.455	0.157	0.235

Covariance Matrix

	consen	love	encou	unders	sextalk	selfdis
consen	0.469					
love	0.349	0.653				
encou	0.328	0.570	0.740			
unders	0.144	0.243	0.278	0.212		
sextalk	0.184	0.230	0.228	0.112	0.613	
selfdis	0.134	0.207	0.250	0.133	0.472	1.046

TI marisat model

Parameter Specifications

LAMBDA-Y

INTIMA SEXSA MARS

emoin	0	0	0
sexin	1	0	0
thinkin	2	0	0
sexsat	0	0	0
dyadicsa	0	0	0
cohesion	0	0	3
consen	0	0	4

LAMBDA-X

	EMOSUP	SEXCOM
love	5	0
encou	6	0
unders	7	0
sextalk	0	8
selfdis	0	9

BETA

	INTIMA	SEXSA	MARSA
INTIMA	0	0	0
SEXSA	10	0	0
MARSA	0	11	0

GAMMA

	EMOSUP	SEXCOM
INTIMA	12	13

SEXSA	0	14
MARSA	15	0

PHI

EMOSUP	SEXCOM
--------	--------

EMOSUP	0
SEXCOM	16 0

PSI

INTIMA	SEXSA	MARSA
--------	-------	-------

INTIMA	17
SEXSA	18 19
MARSA	20 21 22

THETA-EPS

emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
-------	-------	---------	--------	----------	----------

emoin	23
sexin	0 24
thinkin	25 26 27
sexsat	0 28 0 0
dyadicsa	29 0 30 0 31
cohesion	0 32 33 34 0 35
consen	0 0 36 0 37 0

THETA-EPS

consen

consen 38

THETA-DELTA-EPS

emoin sexin thinkin sexsat dyadicsa cohesion

love	0	39	0	0	0	0
encou	0	0	41	42	0	0
unders	44	45	46	47	48	0
sextalk	51	0	52	0	0	0
selfdis	54	55	0	56	0	0

THETA-DELTA-EPS

consen

love	0
encou	0
unders	0
sextalk	0
selfdis	0

THETA-DELTA

love encou unders sextalk selfdis

love	40
encou	0 43

unders	0	49	50		
sextalk	0	0	0	53	
selfdis	0	57	58	0	59

TI marisat model

Number of Iterations = 20

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y

	INTIMA	SEXSA	MARSA
emoin	0.683	--	--
sexin	0.682	--	--
	(0.029)		
	23.135		
thinkin	0.709	--	--
	(0.028)		
	25.687		
sexsat	--	0.836	--
dyadicsa	--	--	0.546
cohesion	--	--	0.667

(0.037)

18.034

consen -- -- 0.525

(0.022)

23.375

LAMBDA-X

EMOSUP SEXCOM

love 0.771 --

(0.026)

29.251

encou 0.741 --

(0.030)

25.030

unders 0.316 --

(0.017)

18.082

sextalk -- -- 0.746

(0.046)

16.323

selfdis -- -- 0.623

(0.047)

13.282

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BETA

	INTIMA	SEXSA	MARSA
INTIMA	--	--	--
SEXSA	0.568	--	--
	(0.047)		
	12.194		
MARSA	--	0.540	--
	(0.102)		
	5.288		

GAMMA

	EMOSUP	SEXCOM
INTIMA	0.742	0.299
	(0.041)	(0.038)
	18.207	7.925
SEXSA	--	0.176
	(0.041)	
	4.311	
MARSA	0.558	--
	(0.070)	

7.957

Covariance Matrix of ETA and KSI

	INTIMA	SEXSA	MARSA	EMOSUP	SEXCOM
INTIMA	1.000				
SEXSA	0.674	1.000			
MARSA	0.912	0.663	1.000		
EMOSUP	0.863	0.561	0.861	1.000	
SEXCOM	0.599	0.516	0.505	0.405	1.000

PHI

	EMOSUP	SEXCOM
EMOSUP	1.000	
SEXCOM	0.405	1.000

(0.043)

9.335

PSI

	INTIMA	SEXSA	MARSA
INTIMA	0.181		

(0.032)

5.705

SEXSA 0.001 0.526
 (0.023) (0.036)
 0.030 14.467

MARSA 0.066 -0.228 0.264
 (0.025) (0.062) (0.058)
 2.599 -3.698 4.564

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

INTIMA	SEXSA	MARSA
-----	-----	-----
0.819	0.474	0.736

Squared Multiple Correlations for Reduced Form

INTIMA	SEXSA	MARSA
-----	-----	-----
0.819	0.415	0.770

Reduced Form

	EMOSUP	SEXCOM
-----	-----	-----
INTIMA	0.742	0.299

(0.041) (0.038)

18.207 7.925

SEXSA 0.421 0.346

(0.039) (0.041)

10.712 8.439

MARSA 0.785 0.187

(0.052) (0.039)

15.147 4.844

THETA-EPS

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
emoin	0.125					
sexin	--	0.218				
thinkin	-0.041	-0.037	0.112			
sexsat	--	0.160	--	0.040		

emoin 0.125

(0.015)

8.543

sexin -- 0.218

(0.018)

12.059

thinkin -0.041 -0.037 0.112

(0.015) (0.012) (0.021)

-2.774 -3.008 5.405

sexsat -- 0.160 -- 0.040

(0.017)

9.133

dyadicsa	0.035	--	0.039	--	0.272
	(0.009)		(0.012)		(0.019)
	3.798		3.127		13.954
cohesion	--	0.032	0.008	0.057	-- 0.212
		(0.013)	(0.012)	(0.017)	(0.019)
		2.404	0.646	3.277	11.223
consen	--	--	0.016	--	0.106 --
			(0.010)		(0.014)
			1.505		7.812

THETA-EPS

consen	

consen	0.194
	(0.015)
	13.109

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
-----	-----	-----	-----	-----	-----
0.788	0.681	0.818	0.946	0.524	0.677

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

consen

0.587

THETA-DELTA-EPS

emoin sexin thinkin sexsat dyadicsa cohesion

love	--	-0.033	--	--	--	--
		(0.010)				
		-3.341				
encou	--	--	0.063	0.024	--	--
			(0.010)	(0.012)		
			6.364	1.966		
unders	0.012	-0.011	0.059	0.015	0.019	--
	(0.007)	(0.008)	(0.007)	(0.009)	(0.006)	
	1.874	-1.464	8.009	1.632	2.919	
sextalk	-0.046	--	-0.086	--	--	--
	(0.016)		(0.015)			
	-2.824		-5.585			
selfdis	-0.076	0.056	--	0.169	--	--
	(0.019)	(0.021)		(0.026)		
	-4.097	2.723		6.518		

THETA-DELTA-EPS

consen

 love --

 encou --

 unders --

 sextalk --

 selfdis --

THETA-DELTA

	love	encou	unders	sextalk	selfdis
	-----	-----	-----	-----	-----
love	0.060				
	(0.013)				
	4.777				
encou	--	0.191			
		(0.016)			
		12.031			
unders	--	0.044	0.112		
		(0.008)	(0.007)		
		5.396	15.400		
sextalk	--	--	--	0.056	
				(0.056)	

0.995

selfdis	--	0.047	0.036	--	0.644
		(0.016)	(0.012)		(0.052)
		2.891	3.141		12.277

Squared Multiple Correlations for X - Variables

love	encou	unders	sextalk	selfdis
-----	-----	-----	-----	-----
0.908	0.742	0.472	0.908	0.376

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 19

Minimum Fit Function Chi-Square = 19.980 (P = 0.396)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 19.859 (P = 0.403)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.859

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 15.770)

Minimum Fit Function Value = 0.0354

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.00152

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0279)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.00895

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0383)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.995

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.244

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.242 ; 0.270)

ECVI for Saturated Model = 0.276

ECVI for Independence Model = 20.626

Chi-Square for Independence Model with 66 Degrees of Freedom = 11629.767

Independence AIC = 11653.767

Model AIC = 137.859

Saturated AIC = 156.000

Independence CAIC = 11717.830

Model CAIC = 452.836

Saturated CAIC = 572.410

Normed Fit Index (NFI) = 0.998

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.287

Comparative Fit Index (CFI) = 1.00

Incremental Fit Index (IFI) = 1.00

Relative Fit Index (RFI) = 0.994

Critical N (CN) = 1024.420

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.00895

Standardized RMR = 0.0141

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.994

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.976

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.242

TI marisat model

Fitted Covariance Matrix

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
emoin	0.591					
sexin	0.466	0.683				
thinkin	0.443	0.447	0.614			
sexsat	0.384	0.544	0.399	0.738		
dyadicsa	0.375	0.340	0.392	0.303	0.570	
cohesion	0.415	0.447	0.439	0.427	0.365	0.657
consen	0.327	0.326	0.355	0.291	0.393	0.350
love	0.454	0.421	0.471	0.361	0.363	0.443
encou	0.436	0.436	0.516	0.372	0.349	0.426
unders	0.199	0.175	0.252	0.163	0.168	0.182
sextalk	0.259	0.305	0.231	0.322	0.206	0.251
selfdis	0.179	0.311	0.264	0.437	0.172	0.210

Fitted Covariance Matrix

	consen	love	encou	unders	sextalk	selfdis
consen	0.469					
love	0.348	0.654				
encou	0.335	0.571	0.741			
unders	0.143	0.244	0.278	0.212		
sextalk	0.198	0.233	0.224	0.095	0.612	
selfdis	0.165	0.194	0.233	0.116	0.464	1.032

Fitted Residuals

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
emoin	-0.001					

sexin	-0.007	-0.001				
thinkin	0.001	0.005	0.001			
sexsat	-0.013	0.000	0.011	0.005		
dyadicsa	0.004	-0.020	-0.002	-0.023	0.003	
cohesion	-0.003	0.000	0.002	0.006	-0.003	0.000
consen	0.009	-0.007	-0.001	-0.005	0.002	0.000
love	0.002	0.004	-0.001	0.005	0.008	0.000
encou	0.000	0.012	-0.001	0.013	-0.002	0.001
unders	0.002	0.007	0.001	0.009	0.003	0.001
sextalk	0.001	0.001	0.009	0.002	0.006	0.005
selfdis	0.001	0.011	0.011	0.018	-0.015	0.025

Fitted Residuals

	consen	love	encou	unders	sextalk	selfdis
consen	0.000					
love	0.000	-0.001				
encou	-0.007	-0.002	0.000			
unders	0.001	-0.001	-0.001	0.000		
sextalk	-0.014	-0.002	0.004	0.017	0.000	
selfdis	-0.031	0.013	0.017	0.017	0.007	0.014

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.031

Median Fitted Residual = 0.001

Largest Fitted Residual = 0.025

Stemleaf Plot

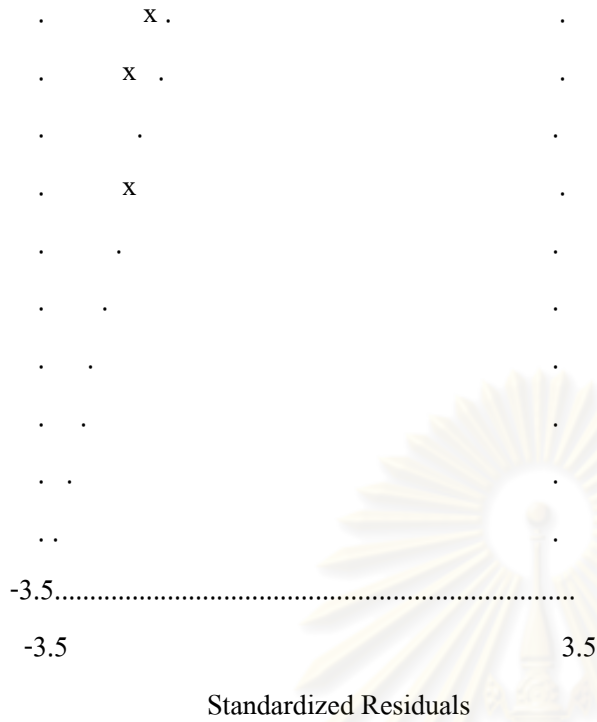
- 3|1
 - 2|30
 - 1|543
 - 0|7775332222111111110000000000
 0|1111111112222233444555566778999
 1|11123347778
 2|5

Standardized Residuals

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
emoin	-0.707					
sexin	-2.022	-0.603				
thinkin	0.560	1.651	0.464			
sexsat	-1.761	0.050	1.631	1.189		
dyadicsa	1.119	-2.336	-0.556	-2.365	1.484	
cohesion	-0.654	0.054	0.607	1.291	-0.533	-1.227
consen	1.775	-0.935	-0.311	-0.706	1.461	-0.138
love	0.596	1.453	-0.315	1.162	1.237	-0.070
encou	-0.024	1.819	-0.258	2.097	-0.198	0.083
unders	0.864	1.709	0.271	1.759	0.524	0.120
sextalk	0.337	0.129	1.423	0.373	0.515	0.527
selfdis	0.090	1.095	1.523	1.717	-0.761	1.520

Standardized Residuals

	consen	love	encou	unders	sextalk	selfdis
consen	0.252					
love	0.072	-0.951				

TI marisat model

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for LAMBDA-Y

	INTIMA	SEXSA	MARSA
emoiin	--	1.984	3.334
sexin	--	0.589	2.246
thinkin	--	2.395	0.064
sexsat	--	--	--
dyadicsa	0.001	1.039	--
cohesion	0.198	0.466	--
consen	0.040	0.762	--

Expected Change for LAMBDA-Y

	INTIMA	SEXSA	MARSA
emoin	--	-0.050	0.496
sexin	--	-0.206	-0.306
thinkin	--	0.059	0.112
sexsat	--	--	--
dyadicsa	-0.003	-0.026	--
cohesion	0.102	0.101	--
consen	-0.018	0.021	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	INTIMA	SEXSA	MARSA
emoin	--	-0.050	0.496
sexin	--	-0.206	-0.306
thinkin	--	0.059	0.112
sexsat	--	--	--
dyadicsa	-0.003	-0.026	--
cohesion	0.102	0.101	--
consen	-0.018	0.021	--

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	INTIMA	SEXSA	MARSA
emoin	--	-0.065	0.644
sexin	--	-0.249	-0.371
thinkin	--	0.075	0.142
sexsat	--	--	--

dyadicsa	-0.004	-0.034	--
cohesion	0.125	0.125	--
consen	-0.026	0.031	--

Modification Indices for LAMBDA-X

	EMOSUP	SEXCOM
love	--	0.511
encou	--	0.098
unders	--	2.335
sextalk	0.766	--
selfdis	0.766	--

Expected Change for LAMBDA-X

	EMOSUP	SEXCOM
love	--	-0.019
encou	--	-0.007
unders	--	0.024
sextalk	-0.068	--
selfdis	0.057	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	EMOSUP	SEXCOM
love	--	-0.019
encou	--	-0.007
unders	--	0.024

sextalk	-0.068	--
selfdis	0.057	--

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	EMOSUP	SEXCOM
love	--	-0.023
encou	--	-0.008
unders	--	0.052
sextalk	-0.087	--
selfdis	0.056	--

No Non-Zero Modification Indices for BETA

No Non-Zero Modification Indices for GAMMA

No Non-Zero Modification Indices for PHI

No Non-Zero Modification Indices for PSI

Modification Indices for THETA-EPS

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
emoin	--					
sexin	--	--				
thinkin	--	--	--			
sexsat	2.433	--	2.433	--		
dyadicsa	--	1.057	--	1.317	--	
cohesion	0.026	--	--	--	0.033	--

consen 2.096 0.019 -- 1.317 -- 0.033

Modification Indices for THETA-EPS

consen

consen --

Expected Change for THETA-EPS

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
emoin	--					
sexin	--	--				
thinkin	--	--	--			
sexsat	-0.026	--	0.027	--		
dyadicsa	--	-0.010	--	-0.012	--	
cohesion	-0.002	--	--	--	0.002	--
consen	0.015	-0.001	--	0.012	--	-0.002

Expected Change for THETA-EPS

consen

consen --

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
emoin	--					

sexin	--	--				
thinkin	--	--	--			
sexsat	-0.039	--	0.040	--		
dyadicsa	--	-0.016	--	-0.019	--	
cohesion	-0.004	--	--	--	0.003	--
consen	0.028	-0.002	--	0.020	--	-0.004

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

consen

consen --

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
love	0.084	--	1.890	--	0.924	0.006
encou	0.172	2.167	--	--	0.002	0.001
unders	--	--	--	--	--	0.144
sextalk	--	0.291	--	--	1.668	0.065
selfdis	--	--	0.291	--	0.003	1.519

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

consen

love 0.124
encou 0.300
unders 0.049
sextalk 0.624

selfdis 1.965

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
love	0.003	--	-0.029	--	0.008	0.001
encou	-0.004	0.027	--	--	0.000	0.000
unders	--	--	--	--	--	-0.003
sextalk	--	0.015	--	--	0.015	-0.004
selfdis	--	--	-0.013	--	0.001	0.023

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	consen
love	-0.003
encou	-0.004
unders	0.001
sextalk	-0.008
selfdis	-0.019

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
love	0.005	--	-0.046	--	0.013	0.001
encou	-0.006	0.037	--	--	-0.001	0.000
unders	--	--	--	--	--	-0.008
sextalk	--	0.023	--	--	0.026	-0.006
selfdis	--	--	-0.017	--	0.001	0.028

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA-EPS

consen

love -0.005
encou -0.007
unders 0.005
sextalk -0.015
selfdis -0.027

Modification Indices for THETA-DELTA

	love	encou	unders	sextalk	selfdis
love	--				
encou	0.180	--			
unders	0.180	--	--		
sextalk	0.972	0.097	2.298	--	
selfdis	0.694	--	--	--	--

Expected Change for THETA-DELTA

	love	encou	unders	sextalk	selfdis
love	--				
encou	0.009	--			
unders	-0.004	--	--		
sextalk	-0.012	-0.004	0.014	--	
selfdis	0.015	--	--	--	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	love	encou	unders	sextalk	selfdis
love	--				
encou	0.014	--			
unders	-0.011	--	--		
sextalk	-0.019	-0.006	0.040	--	
selfdis	0.018	--	--	--	--

Maximum Modification Index is 3.33 for Element (1, 3) of LAMBDA-Y

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	LY 2,1	LY 3,1	LY 6,3	LY 7,3	LX 1,1	LX 2,1
LY 2,1	0.001					
LY 3,1	0.000	0.001				
LY 6,3	0.000	0.000	0.001			
LY 7,3	0.000	0.000	0.000	0.001		
LX 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.001	
LX 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.001
LX 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 4,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
LX 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
BE 2,1	0.001	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
BE 3,2	0.000	0.000	-0.001	0.000	0.000	0.000
GA 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.001
GA 1,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
GA 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
GA 3,1	0.000	0.000	-0.001	0.000	0.000	0.000

PH 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 3,3	0.000	0.000	-0.001	0.000	0.000	0.000
TE 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 4,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 1,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 2,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 2,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

TH 3,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	LX 3,1	LX 4,2	LX 5,2	BE 2,1	BE 3,2	GA 1,1
LX 3,1	0.000					
LX 4,2	0.000	0.002				
LX 5,2	0.000	-0.001	0.002			
BE 2,1	0.000	0.000	0.000	0.002		
BE 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.010	
GA 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.002
GA 1,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.001	0.000
GA 2,2	0.000	0.000	0.001	-0.001	-0.001	0.000
GA 3,1	0.000	0.000	0.000	-0.001	-0.005	0.001
PH 2,1	0.000	-0.001	0.001	0.000	0.000	0.000
PS 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

PS 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.001	0.000
PS 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.005	0.000
PS 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.004	0.000
TE 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 4,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 1,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 2,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 2,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

TH 4,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	-0.002	0.001	0.000	0.001	-0.001
TH 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,4	0.000	0.001	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.001	-0.001	0.000	0.000	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	GA 1,2	GA 2,2	GA 3,1	PH 2,1	PS 1,1	PS 2,1
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
GA 1,2	0.001					
GA 2,2	0.000	0.002				
GA 3,1	0.000	0.001	0.005			
PH 2,1	0.000	0.000	0.000	0.002		
PS 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.001	
PS 2,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.001
PS 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
PS 3,1	0.000	0.000	0.001	0.000	0.000	0.000
PS 3,2	0.000	0.001	0.003	0.000	0.000	0.000
PS 3,3	0.000	-0.001	-0.002	0.000	0.000	0.000
TE 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 4,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

TE 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 1,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 2,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 2,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.001	-0.001	0.001	0.000	0.000
TH 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	-0.001	0.000	0.000

TH 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	TE 3,1	TE 3,2	TE 3,3	TE 4,2	TE 5,1	TE 5,3
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TE 3,1	0.000					
TE 3,2	0.000	0.000				
TE 3,3	0.000	0.000	0.000			
TE 4,2	0.000	0.000	0.000	0.000		
TE 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
TE 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

TE 7,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 1,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 2,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 2,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

TE 5,5 TE 6,2 TE 6,3 TE 6,4 TE 6,6 TE 7,3

TE 5,5	0.000				
TE 6,2	0.000	0.000			
TE 6,3	0.000	0.000	0.000		

TE 6,4	0.000	0.000	0.000	0.000		
TE 6,6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
TE 7,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TE 7,7	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 1,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 2,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 2,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

TE 7,5 TE 7,7 TH 1,2 TD 1,1 TH 2,3 TH 2,4

TE 7,5	0.000					
TE 7,7	0.000	0.000				
TH 1,2	0.000	0.000	0.000			
TD 1,1	0.000	0.000	0.000	0.000		
TH 2,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
TH 2,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 2,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 3,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	TD 2,2	TH 3,1	TH 3,2	TH 3,3	TH 3,4	TH 3,5
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TD 2,2	0.000					
TH 3,1	0.000	0.000				
TH 3,2	0.000	0.000	0.000			

TH 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000		
TH 3,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
TH 3,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 3,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 4,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	TD 3,2	TD 3,3	TH 4,1	TH 4,3	TD 4,4	TH 5,1
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
TD 3,2	0.000					
TD 3,3	0.000	0.000				
TH 4,1	0.000	0.000	0.000			
TH 4,3	0.000	0.000	0.000	0.000		
TD 4,4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.003	
TH 5,1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TH 5,4	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.001	0.000
TD 5,2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
TD 5,5	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.002	0.000

Covariance Matrix of Parameter Estimates

	TH 5,2	TH 5,4	TD 5,2	TD 5,3	TD 5,5
TH 5,2	0.000				
TH 5,4	0.000	0.001			
TD 5,2	0.000	0.000	0.000		
TD 5,3	0.000	0.000	0.000	0.000	
TD 5,5	0.000	0.001	0.000	0.000	0.003

TI marisat model

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	LY 2,1	LY 3,1	LY 6,3	LY 7,3	LX 1,1	LX 2,1
LY 2,1	1.000					
LY 3,1	0.371	1.000				
LY 6,3	0.178	0.013	1.000			
LY 7,3	0.114	0.047	0.480	1.000		
LX 1,1	-0.076	-0.014	0.002	0.002	1.000	
LX 2,1	-0.013	0.160	-0.003	-0.001	0.592	1.000
LX 3,1	-0.092	0.190	-0.069	-0.087	0.425	0.579
LX 4,2	-0.133	-0.151	-0.008	-0.003	0.080	0.014
LX 5,2	0.240	0.121	0.014	0.006	0.039	0.102
BE 2,1	0.378	0.224	0.138	0.057	0.003	0.035
BE 3,2	-0.039	0.017	-0.210	-0.141	0.030	-0.012
GA 1,1	-0.289	-0.389	-0.067	-0.087	0.430	0.415
GA 1,2	-0.179	-0.144	-0.042	-0.035	0.067	0.021
GA 2,2	0.161	0.022	0.003	0.004	0.002	0.015
GA 3,1	-0.135	-0.002	-0.299	-0.211	0.167	0.182

PH 2,1	0.160	0.021	0.004	0.000	0.181	0.217
PS 1,1	-0.307	-0.084	-0.062	-0.045	0.048	-0.008
PS 2,1	0.124	-0.116	-0.001	-0.004	-0.011	-0.039
PS 2,2	-0.118	0.036	-0.019	-0.002	0.009	0.009
PS 3,1	-0.102	0.002	-0.100	-0.096	0.047	-0.017
PS 3,2	0.095	-0.017	0.172	0.102	-0.027	0.002
PS 3,3	-0.124	-0.015	-0.357	-0.241	0.040	-0.014
TE 1,1	0.412	0.136	0.081	0.049	0.007	-0.028
TE 2,2	-0.333	-0.088	-0.059	-0.020	0.010	0.016
TE 3,1	0.315	-0.175	0.077	0.040	-0.019	-0.055
TE 3,2	-0.039	-0.300	-0.003	-0.006	-0.006	-0.035
TE 3,3	0.177	-0.347	0.056	0.022	-0.006	-0.079
TE 4,2	-0.231	-0.008	-0.046	-0.009	0.010	0.016
TE 5,1	0.093	0.024	0.123	0.134	0.003	-0.007
TE 5,3	0.068	-0.155	0.138	0.098	-0.025	-0.017
TE 5,5	0.030	0.000	0.193	0.134	-0.001	0.000
TE 6,2	-0.245	-0.044	-0.121	-0.001	-0.006	0.024
TE 6,3	0.000	-0.189	-0.081	0.012	-0.034	-0.013
TE 6,4	-0.127	-0.022	-0.111	-0.001	-0.003	0.011
TE 6,6	-0.073	-0.002	-0.218	-0.004	0.000	0.004
TE 7,3	0.054	-0.184	0.085	-0.022	-0.031	-0.017
TE 7,5	0.022	-0.007	0.194	0.041	-0.002	0.001
TE 7,7	0.018	-0.010	0.121	-0.092	0.000	-0.001
TH 1,2	-0.266	0.015	-0.036	-0.009	-0.052	0.052
TD 1,1	-0.007	0.041	-0.009	-0.008	-0.287	0.176
TH 2,3	0.048	-0.067	0.010	0.004	0.098	-0.091
TH 2,4	0.136	0.052	0.019	0.004	0.006	0.020
TD 2,2	0.040	-0.051	0.010	0.005	0.151	-0.174
TH 3,1	0.016	0.002	0.006	0.006	0.036	-0.020
TH 3,2	-0.047	0.013	-0.011	-0.006	0.015	0.002
TH 3,3	0.012	-0.027	0.006	0.006	0.063	-0.045

TH 3,4	0.047	0.062	0.002	-0.007	0.011	0.008
TH 3,5	0.004	-0.002	0.019	0.021	0.011	-0.005
TD 3,2	0.008	-0.045	0.007	0.008	0.120	-0.123
TD 3,3	0.001	-0.020	0.006	0.009	0.058	-0.049
TH 4,1	0.289	0.145	0.034	0.019	-0.013	0.010
TH 4,3	0.206	-0.055	0.029	0.012	-0.022	-0.008
TD 4,4	0.204	0.138	0.012	0.005	-0.014	0.050
TH 5,1	0.074	0.011	0.009	0.009	-0.015	-0.005
TH 5,2	-0.088	-0.026	-0.008	-0.004	0.005	-0.005
TH 5,4	-0.105	-0.012	-0.006	-0.004	0.009	-0.012
TD 5,2	0.035	0.056	0.001	-0.001	0.016	0.011
TD 5,3	-0.005	0.062	-0.006	-0.003	0.007	0.017
TD 5,5	-0.155	-0.066	-0.011	-0.005	0.014	-0.029

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	LX 3,1	LX 4,2	LX 5,2	BE 2,1	BE 3,2	GA 1,1
LX 3,1	1.000					
LX 4,2	-0.013	1.000				
LX 5,2	0.100	-0.302	1.000			
BE 2,1	-0.001	-0.018	0.066	1.000		
BE 3,2	0.011	-0.065	-0.061	0.087	1.000	
GA 1,1	0.343	0.257	-0.127	-0.114	-0.064	1.000
GA 1,2	0.025	-0.104	0.110	-0.071	0.164	-0.298
GA 2,2	0.020	-0.146	0.361	-0.554	-0.276	-0.056
GA 3,1	0.159	0.124	0.000	-0.272	-0.728	0.288
PH 2,1	0.176	-0.271	0.390	0.054	-0.037	-0.079
PS 1,1	-0.013	0.142	-0.136	-0.032	0.015	0.080
PS 2,1	-0.027	0.015	0.005	-0.401	-0.005	0.095
PS 2,2	0.011	0.144	-0.098	-0.035	-0.040	-0.022

PS 3,1	-0.008	0.119	-0.053	-0.039	-0.447	-0.008
PS 3,2	-0.011	0.009	0.090	-0.144	-0.873	0.059
PS 3,3	0.018	0.008	-0.083	0.045	0.742	-0.029
TE 1,1	-0.031	-0.069	0.083	0.072	0.003	-0.044
TE 2,2	0.027	0.115	-0.109	-0.104	-0.020	0.015
TE 3,1	-0.072	-0.039	0.078	-0.001	-0.035	0.117
TE 3,2	-0.044	0.007	0.028	-0.105	-0.038	0.155
TE 3,3	-0.093	-0.039	0.086	-0.053	-0.060	0.146
TE 4,2	0.020	0.144	-0.101	-0.129	-0.062	-0.022
TE 5,1	-0.019	-0.008	0.013	0.023	-0.045	-0.015
TE 5,3	-0.032	-0.042	0.050	-0.007	-0.124	0.078
TE 5,5	-0.014	-0.002	0.003	0.025	-0.043	-0.013
TE 6,2	0.017	0.030	-0.049	-0.039	0.077	0.000
TE 6,3	-0.016	-0.038	0.040	-0.045	-0.092	0.110
TE 6,4	0.010	0.015	-0.023	-0.027	0.047	0.002
TE 6,6	0.008	0.007	-0.012	-0.035	0.051	0.005
TE 7,3	-0.020	-0.046	0.054	-0.017	-0.120	0.102
TE 7,5	-0.007	-0.002	0.003	0.026	-0.038	-0.006
TE 7,7	0.001	-0.003	0.005	0.018	-0.018	0.003
TH 1,2	-0.003	0.035	-0.062	0.197	0.000	-0.025
TD 1,1	0.132	-0.023	0.037	0.014	-0.093	0.115
TH 2,3	-0.067	-0.021	0.039	-0.031	0.008	-0.076
TH 2,4	0.023	-0.020	0.042	-0.195	-0.032	-0.018
TD 2,2	-0.094	0.004	-0.003	-0.031	0.034	-0.045
TH 3,1	-0.072	0.005	-0.007	0.008	0.008	-0.039
TH 3,2	-0.093	0.008	-0.012	0.037	-0.005	-0.048
TH 3,3	-0.083	-0.023	0.038	-0.004	-0.002	-0.078
TH 3,4	0.002	-0.015	0.027	-0.090	-0.022	-0.050
TH 3,5	-0.022	-0.006	0.003	0.002	0.003	-0.013
TD 3,2	-0.151	0.004	-0.003	-0.008	0.020	-0.055
TD 3,3	-0.107	-0.002	0.005	0.002	0.006	-0.039

TH 4,1	0.004	-0.322	0.143	0.072	0.110	0.007
TH 4,3	-0.016	-0.362	0.274	0.021	0.086	0.102
TD 4,4	0.062	-0.847	0.567	0.038	0.087	-0.260
TH 5,1	-0.016	0.154	-0.193	0.021	0.041	0.127
TH 5,2	-0.008	0.371	-0.217	-0.031	-0.042	0.095
TH 5,4	-0.016	0.424	-0.285	-0.001	-0.022	0.090
TD 5,2	0.019	-0.045	0.099	-0.016	-0.019	-0.085
TD 5,3	0.023	-0.069	0.116	0.003	-0.026	-0.100
TD 5,5	-0.034	0.565	-0.400	-0.025	-0.064	0.131

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	GA 1,2	GA 2,2	GA 3,1	PH 2,1	PS 1,1	PS 2,1
GA 1,2	1.000					
GA 2,2	0.018	1.000				
GA 3,1	-0.109	0.248	1.000			
PH 2,1	0.087	0.181	0.055	1.000		
PS 1,1	-0.179	-0.142	0.024	-0.062	1.000	
PS 2,1	-0.109	0.227	0.063	-0.019	-0.282	1.000
PS 2,2	0.107	-0.011	0.057	-0.097	0.130	-0.169
PS 3,1	-0.045	0.080	0.387	-0.036	0.286	-0.287
PS 3,2	-0.175	0.317	0.652	0.059	-0.062	0.174
PS 3,3	0.148	-0.231	-0.460	-0.059	0.078	-0.103
TE 1,1	-0.201	0.133	-0.067	0.055	-0.386	0.232
TE 2,2	0.219	-0.082	0.071	-0.089	0.020	-0.036
TE 3,1	-0.219	0.156	-0.036	0.067	-0.598	0.434
TE 3,2	-0.045	0.097	0.027	0.011	-0.460	0.426
TE 3,3	-0.087	0.141	-0.002	0.060	-0.548	0.393
TE 4,2	0.196	0.027	0.101	-0.105	0.100	-0.181
TE 5,1	-0.045	0.021	-0.031	0.006	-0.062	0.032

TE 5,3	-0.070	0.052	0.036	0.048	-0.198	0.119
TE 5,5	-0.006	-0.001	-0.061	0.001	-0.015	-0.008
TE 6,2	0.130	-0.070	-0.014	-0.024	0.147	-0.145
TE 6,3	-0.061	0.049	0.113	0.051	-0.170	0.150
TE 6,4	0.065	-0.034	0.007	-0.011	0.072	-0.104
TE 6,6	0.028	-0.012	0.047	-0.006	0.043	-0.023
TE 7,3	-0.072	0.055	0.072	0.054	-0.214	0.131
TE 7,5	-0.001	-0.003	-0.053	0.001	-0.012	-0.012
TE 7,7	-0.002	0.001	-0.023	0.002	-0.012	-0.004
TH 1,2	0.057	-0.252	0.002	0.027	0.316	-0.488
TD 1,1	-0.068	-0.001	0.125	0.068	-0.110	-0.012
TH 2,3	0.097	0.050	-0.018	-0.027	-0.032	0.096
TH 2,4	0.011	0.199	0.051	-0.020	-0.111	0.416
TD 2,2	0.034	0.035	-0.048	-0.035	-0.030	0.071
TH 3,1	0.009	-0.003	-0.014	-0.009	0.035	0.048
TH 3,2	0.043	-0.048	0.008	-0.002	0.152	-0.058
TH 3,3	0.105	0.016	-0.007	-0.014	0.011	0.031
TH 3,4	0.052	0.091	0.037	-0.011	0.036	0.258
TH 3,5	0.006	0.002	-0.018	0.001	0.009	0.004
TD 3,2	0.056	0.006	-0.032	-0.028	0.009	0.017
TD 3,3	0.045	-0.002	-0.014	-0.013	0.009	0.000
TH 4,1	-0.437	0.123	-0.137	0.223	0.098	0.118
TH 4,3	-0.467	0.189	-0.126	0.282	0.067	0.119
TD 4,4	0.195	0.251	-0.134	0.461	-0.185	-0.009
TH 5,1	-0.324	-0.054	-0.028	-0.061	0.098	0.208
TH 5,2	-0.025	-0.094	0.067	-0.227	0.004	0.098
TH 5,4	-0.030	-0.169	0.053	-0.249	0.099	0.027
TD 5,2	0.182	0.043	0.015	-0.021	-0.118	0.023
TD 5,3	0.214	0.021	0.023	0.001	-0.076	-0.039
TD 5,5	-0.034	-0.185	0.099	-0.322	0.102	-0.038

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	PS 2,2	PS 3,1	PS 3,2	PS 3,3	TE 1,1	TE 2,2
PS 2,2	1.000					
PS 3,1	0.107	1.000				
PS 3,2	-0.267	0.331	1.000			
PS 3,3	0.146	-0.157	-0.815	1.000		
TE 1,1	-0.154	-0.018	0.070	-0.070	1.000	
TE 2,2	0.319	0.046	-0.103	0.080	-0.301	1.000
TE 3,1	-0.242	-0.104	0.111	-0.078	0.527	-0.169
TE 3,2	-0.174	-0.095	0.058	-0.015	0.166	0.157
TE 3,3	-0.217	-0.141	0.125	-0.068	0.320	-0.087
TE 4,2	0.694	0.131	-0.169	0.101	-0.253	0.698
TE 5,1	-0.036	-0.099	0.058	-0.066	0.295	-0.083
TE 5,3	-0.108	-0.306	0.156	-0.088	0.086	-0.063
TE 5,5	-0.008	-0.016	0.022	-0.175	0.046	-0.013
TE 6,2	0.211	-0.138	-0.157	0.161	-0.319	0.387
TE 6,3	-0.108	-0.391	0.120	0.020	-0.031	0.000
TE 6,4	0.249	-0.050	-0.325	0.303	-0.159	0.192
TE 6,6	0.066	-0.026	-0.099	-0.070	-0.078	0.081
TE 7,3	-0.117	-0.325	0.158	-0.065	0.041	-0.059
TE 7,5	-0.009	-0.005	0.014	-0.205	0.014	-0.012
TE 7,7	-0.014	-0.006	0.007	-0.155	0.010	-0.022
TH 1,2	0.104	0.159	-0.123	0.079	-0.357	0.143
TD 1,1	-0.007	-0.144	0.074	-0.121	-0.084	0.029
TH 2,3	-0.041	0.003	0.020	0.003	0.068	-0.040
TH 2,4	-0.020	-0.137	0.102	-0.082	0.144	-0.081
TD 2,2	-0.020	0.032	-0.007	0.033	0.099	-0.051
TH 3,1	-0.027	0.015	-0.004	0.006	0.135	-0.027
TH 3,2	0.007	0.036	-0.021	0.011	-0.086	-0.054

TH 3,3	-0.021	0.015	0.010	0.000	0.030	-0.020
TH 3,4	-0.035	-0.085	0.062	-0.053	0.020	-0.079
TH 3,5	-0.004	-0.001	0.004	-0.001	0.035	-0.006
TD 3,2	-0.004	0.037	-0.012	0.027	0.039	-0.019
TD 3,3	-0.001	0.020	-0.005	0.010	0.019	0.000
TH 4,1	-0.197	-0.107	-0.028	0.010	0.261	-0.323
TH 4,3	-0.217	-0.124	-0.008	0.003	0.178	-0.248
TD 4,4	-0.168	-0.152	-0.019	-0.004	0.093	-0.143
TH 5,1	-0.084	-0.105	-0.016	0.024	-0.012	-0.095
TH 5,2	0.244	0.034	-0.045	0.034	-0.037	0.258
TH 5,4	0.442	0.062	-0.126	0.080	-0.064	0.160
TD 5,2	0.029	0.000	0.023	-0.018	0.036	0.011
TD 5,3	0.033	0.012	0.017	-0.016	-0.033	0.024
TD 5,5	0.220	0.128	-0.014	0.016	-0.067	0.135

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	TE 3,1	TE 3,2	TE 3,3	TE 4,2	TE 5,1	TE 5,3
TE 3,1	1.000					
TE 3,2	0.638	1.000				
TE 3,3	0.745	0.632	1.000			
TE 4,2	-0.266	-0.052	-0.206	1.000		
TE 5,1	0.182	-0.006	0.081	-0.067	1.000	
TE 5,3	0.333	0.215	0.444	-0.112	0.279	1.000
TE 5,5	0.047	0.000	0.038	-0.012	0.302	0.287
TE 6,2	-0.269	0.007	-0.168	0.372	-0.081	-0.008
TE 6,3	0.214	0.269	0.361	-0.081	0.050	0.443
TE 6,4	-0.134	0.011	-0.085	0.259	-0.054	-0.037
TE 6,6	-0.075	0.002	-0.058	0.088	-0.067	-0.116
TE 7,3	0.279	0.244	0.426	-0.118	0.080	0.691

TE 7,5	0.023	0.002	0.028	-0.012	0.091	0.187
TE 7,7	0.015	0.002	0.023	-0.021	-0.010	0.080
TH 1,2	-0.369	-0.162	-0.321	0.147	-0.084	-0.115
TD 1,1	-0.004	0.025	-0.025	0.010	-0.018	0.067
TH 2,3	0.111	0.110	0.346	-0.048	0.019	0.058
TH 2,4	0.095	-0.053	0.064	-0.040	0.039	0.009
TD 2,2	0.078	0.025	0.141	-0.040	0.023	0.000
TH 3,1	0.191	0.071	0.062	-0.034	0.139	0.043
TH 3,2	-0.086	0.079	-0.085	-0.005	-0.017	-0.057
TH 3,3	0.092	0.029	0.308	-0.025	0.048	0.112
TH 3,4	-0.036	-0.055	-0.050	-0.107	0.012	-0.046
TH 3,5	0.053	0.005	0.052	-0.006	0.165	0.246
TD 3,2	0.028	0.017	0.124	-0.010	0.010	-0.013
TD 3,3	0.025	-0.007	0.096	-0.003	0.024	0.024
TH 4,1	0.145	-0.028	0.050	-0.314	0.058	0.031
TH 4,3	0.290	0.156	0.169	-0.276	0.032	0.151
TD 4,4	0.062	0.003	0.074	-0.170	0.012	0.053
TH 5,1	0.142	0.079	0.041	-0.135	0.029	0.031
TH 5,2	0.015	0.127	-0.022	0.347	-0.004	-0.041
TH 5,4	-0.094	-0.058	-0.122	0.293	-0.007	-0.081
TD 5,2	0.005	-0.044	0.013	0.039	0.009	-0.021
TD 5,3	-0.074	-0.071	-0.037	0.029	-0.005	-0.036
TD 5,5	-0.094	-0.049	-0.100	0.192	-0.012	-0.067

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	TE 5,5	TE 6,2	TE 6,3	TE 6,4	TE 6,6	TE 7,3
TE 5,5	1.000					
TE 6,2	-0.066	1.000				
TE 6,3	-0.086	0.230	1.000			

TE 6,4	-0.039	0.515	0.140	1.000		
TE 6,6	0.001	0.307	0.120	0.353	1.000	
TE 7,3	0.097	0.000	0.497	-0.034	-0.121	1.000
TE 7,5	0.694	-0.088	-0.122	-0.051	0.005	0.177
TE 7,7	0.326	-0.090	-0.102	-0.056	-0.008	0.195
TH 1,2	-0.003	0.287	-0.072	0.140	0.058	-0.121
TD 1,1	0.004	0.042	0.098	0.020	0.004	0.086
TH 2,3	0.000	-0.063	0.048	-0.030	-0.012	0.060
TH 2,4	0.003	-0.144	-0.036	-0.070	-0.031	0.005
TD 2,2	-0.001	-0.070	-0.020	-0.034	-0.012	-0.006
TH 3,1	0.026	-0.018	-0.035	-0.011	-0.001	-0.030
TH 3,2	-0.007	0.045	-0.074	0.024	0.019	-0.074
TH 3,3	0.021	-0.014	0.000	-0.009	-0.001	0.007
TH 3,4	-0.002	-0.058	-0.090	-0.052	-0.009	-0.059
TH 3,5	0.140	0.000	-0.006	-0.013	-0.011	-0.001
TD 3,2	-0.004	-0.020	-0.030	-0.009	0.000	-0.024
TD 3,3	0.009	0.001	-0.021	-0.001	0.002	-0.019
TH 4,1	-0.001	-0.168	0.014	-0.084	-0.032	0.026
TH 4,3	0.005	-0.108	0.154	-0.053	-0.026	0.166
TD 4,4	0.002	-0.043	0.046	-0.021	-0.010	0.057
TH 5,1	-0.005	-0.062	0.055	-0.032	-0.007	0.032
TH 5,2	-0.002	0.014	-0.043	0.007	0.004	-0.045
TH 5,4	0.001	0.015	-0.102	0.008	0.002	-0.090
TD 5,2	-0.001	-0.030	-0.032	-0.015	-0.005	-0.025
TD 5,3	-0.002	0.018	-0.041	0.009	0.005	-0.041
TD 5,5	-0.002	0.040	-0.069	0.020	0.009	-0.073

Correlation Matrix of Parameter Estimates

TE 7,5 TE 7,7 TH 1,2 TD 1,1 TH 2,3 TH 2,4

TE 7,5	1.000					
TE 7,7	0.703	1.000				
TH 1,2	0.001	-0.011	1.000			
TD 1,1	0.006	-0.002	0.077	1.000		
TH 2,3	-0.001	0.004	-0.181	-0.301	1.000	
TH 2,4	0.002	0.008	-0.450	0.000	0.113	1.000
TD 2,2	-0.003	0.003	-0.179	-0.477	0.548	0.066
TH 3,1	-0.001	0.001	-0.002	-0.116	0.063	0.005
TH 3,2	-0.005	0.004	0.184	-0.055	0.022	-0.084
TH 3,3	-0.001	0.002	-0.039	-0.195	0.458	0.036
TH 3,4	-0.001	0.008	-0.151	-0.028	0.052	0.349
TH 3,5	0.012	-0.003	0.001	-0.035	0.017	-0.002
TD 3,2	-0.005	0.002	-0.053	-0.381	0.525	0.057
TD 3,3	-0.002	0.001	-0.001	-0.183	0.233	0.019
TH 4,1	-0.006	0.002	-0.125	-0.010	-0.013	0.058
TH 4,3	0.004	0.007	-0.087	0.021	-0.049	-0.038
TD 4,4	0.002	0.004	-0.057	0.026	0.037	0.035
TH 5,1	-0.010	-0.005	-0.066	0.029	-0.038	0.062
TH 5,2	-0.002	-0.002	-0.034	0.006	-0.025	0.040
TH 5,4	0.001	0.000	0.022	-0.013	-0.037	0.054
TD 5,2	-0.002	0.000	-0.125	-0.032	0.201	0.332
TD 5,3	-0.002	-0.001	-0.009	-0.008	0.071	0.100
TD 5,5	-0.001	-0.003	0.049	-0.025	-0.028	-0.008

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	TD 2,2	TH 3,1	TH 3,2	TH 3,3	TH 3,4	TH 3,5
TD 2,2	1.000					
TH 3,1	0.053	1.000				
TH 3,2	-0.004	0.385	1.000			

TH 3,3	0.230	0.306	0.245	1.000		
TH 3,4	0.030	0.177	0.468	0.189	1.000	
TH 3,5	0.016	0.246	0.062	0.223	0.034	1.000
TD 3,2	0.577	0.131	0.155	0.480	0.100	0.038
TD 3,3	0.200	0.199	0.073	0.568	0.105	0.176
TH 4,1	0.012	0.008	-0.027	-0.035	0.017	0.003
TH 4,3	-0.011	-0.004	-0.064	-0.086	-0.091	0.001
TD 4,4	0.001	-0.005	-0.010	0.037	0.026	0.007
TH 5,1	-0.020	0.069	0.021	-0.035	0.054	-0.002
TH 5,2	-0.013	0.033	0.062	-0.027	0.027	-0.004
TH 5,4	-0.009	0.014	0.036	-0.025	0.072	-0.004
TD 5,2	0.146	0.014	-0.013	0.084	0.114	0.002
TD 5,3	0.040	-0.065	0.126	0.192	0.340	0.005
TD 5,5	0.002	-0.003	0.016	-0.023	0.008	-0.004

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	TD 3,2	TD 3,3	TH 4,1	TH 4,3	TD 4,4	TH 5,1
TD 3,2	1.000					
TD 3,3	0.518	1.000				
TH 4,1	-0.016	-0.019	1.000			
TH 4,3	-0.047	-0.043	0.527	1.000		
TD 4,4	0.000	0.006	0.343	0.342	1.000	
TH 5,1	-0.029	-0.020	0.436	0.107	-0.187	1.000
TH 5,2	-0.009	-0.015	-0.195	-0.278	-0.419	0.302
TH 5,4	-0.003	-0.004	-0.192	-0.310	-0.486	0.175
TD 5,2	0.154	0.063	-0.097	-0.221	0.075	-0.074
TD 5,3	0.132	0.169	-0.117	-0.245	0.103	-0.098
TD 5,5	0.007	0.002	-0.285	-0.372	-0.653	-0.015

Correlation Matrix of Parameter Estimates

	TH 5,2	TH 5,4	TD 5,2	TD 5,3	TD 5,5
TH 5,2	1.000				
TH 5,4	0.630	1.000			
TD 5,2	0.068	0.031	1.000		
TD 5,3	-0.067	0.001	0.328	1.000	
TD 5,5	0.384	0.611	0.036	0.029	1.000

TI marisat model

Factor Scores Regressions

ETA

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
INTIMA	0.404	0.237	0.686	-0.096	-0.117	0.020
SEXSA	0.245	-0.926	0.396	1.664	-0.031	-0.219
MARSA	0.182	0.075	0.232	0.016	0.078	0.317

ETA

	consen	love	encou	unders	sextalk	selfdis
INTIMA	0.056	0.279	-0.105	-0.273	0.228	-0.009
SEXSA	0.072	0.114	-0.003	-0.292	0.304	-0.346
MARSA	0.232	0.276	0.019	-0.100	0.089	-0.015

KSI

emoin sexin thinkin sexsat dyadicsa cohesion

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
EMOSUP	0.035	0.228	-0.028	-0.102	0.010	0.052
SEXCOM	0.293	-0.178	0.713	-0.010	-0.155	-0.095

KSI

consen love encou unders sextalk selfdis

	consen	love	encou	unders	sextalk	selfdis
EMOSUP	0.046	0.801	0.202	0.119	0.000	-0.009
SEXCOM	-0.058	-0.082	-0.167	-0.352	1.124	0.069

TI marisat model

Standardized Solution

LAMBDA-Y

INTIMA SEXSA MARSА

	INTIMA	SEXSA	MARSА
emoin	0.683	--	--
sexin	0.682	--	--
thinkin	0.709	--	--
sexsat	--	0.836	--
dyadicsa	--	--	0.546
cohesion	--	--	0.667
consen	--	--	0.525

LAMBDA-X

EMOSUP SEXCOM

	EMOSUP	SEXCOM
love	0.771	--
encou	0.741	--
unders	0.316	--
sextalk	--	0.746
selfdis	--	0.623

BETA

	INTIMA	SEXSA	MARSA
INTIMA	--	--	--
SEXSA	0.568	--	--
MARSA	--	0.540	--

GAMMA

	EMOSUP	SEXCOM
INTIMA	0.742	0.299
SEXSA	--	0.176
MARSA	0.558	--

Correlation Matrix of ETA and KSI

	INTIMA	SEXSA	MARSA	EMOSUP	SEXCOM
INTIMA	1.000				
SEXSA	0.674	1.000			
MARSA	0.912	0.663	1.000		

EMOSUP	0.863	0.561	0.861	1.000	
SEXCOM	0.599	0.516	0.505	0.405	1.000

PSI

INTIMA SEXSA MARSА

INTIMA	0.181		
SEXSA	0.001	0.526	
MARSА	0.066	-0.228	0.264

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

EMOSUP SEXCOM

INTIMA	0.742	0.299
SEXSA	0.421	0.346
MARSА	0.785	0.187

TI marisat model

Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

INTIMA SEXSA MARSА

emoin	0.888	--	--
sexin	0.825	--	--

thinkin	0.905	--	--
sexsat	--	0.973	--
dyadicsa	--	--	0.724
cohesion	--	--	0.823
consen	--	--	0.766

LAMBDA-X

	EMOSUP	SEXCOM
love	0.953	--
encou	0.861	--
unders	0.687	--
sextalk	--	0.953
selfdis	--	0.613

BETA

	INTIMA	SEXSA	MARSA
INTIMA	--	--	--
SEXSA	0.568	--	--
MARSA	--	0.540	--

GAMMA

	EMOSUP	SEXCOM
INTIMA	0.742	0.299
SEXSA	--	0.176
MARSA	0.558	--

Correlation Matrix of ETA and KSI

	INTIMA	SEXSA	MARSA	EMOSUP	SEXCOM
INTIMA	1.000				
SEXSA	0.674	1.000			
MARSA	0.912	0.663	1.000		
EMOSUP	0.863	0.561	0.861	1.000	
SEXCOM	0.599	0.516	0.505	0.405	1.000

PSI

	INTIMA	SEXSA	MARSA
INTIMA	0.181		
SEXSA	0.001	0.526	
MARSA	0.066	-0.228	0.264

THETA-EPS

emoin sexin thinkin sexsat dyadicsa cohesion

emoin	0.212				
sexin	--	0.319			
thinkin	-0.068	-0.057	0.182		
sexsat	--	0.225	--	0.054	

dyadicsa	0.060	--	0.065	--	0.476
cohesion	--	0.048	0.012	0.082	-- 0.323
consen	--	--	0.029	--	0.206 --

THETA-EPS

consen

consen 0.413

THETA-DELTA-EPS

	emoin	sexin	thinkin	sexsat	dyadicsa	cohesion
love	--	-0.049	--	--	--	--
encou	--	--	0.094	0.033	--	--
unders	0.035	-0.029	0.163	0.037	0.054	--
sextalk	-0.077	--	-0.140	--	--	--
selfdis	-0.097	0.067	--	0.193	--	--

THETA-DELTA-EPS

consen

love --
encou --
unders --
sextalk --
selfdis --

THETA-DELTA

	love	encou	unders	sextalk	selfdis
love	0.092				
encou	--	0.258			
unders	--	0.110	0.528		
sextalk	--	--	--	0.092	
selfdis	--	0.053	0.077	--	0.624

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

	EMOSUP	SEXCOM
INTIMA	0.742	0.299
SEXSA	0.421	0.346
MARSA	0.785	0.187

TI marisat model

Total and Indirect Effects

Total Effects of KSI on ETA

	EMOSUP	SEXCOM
INTIMA	0.742	0.299
	(0.041)	(0.038)
	18.207	7.925
SEXSA	0.421	0.346
	(0.039)	(0.041)

10.712 8.439

MARSA 0.785 0.187

(0.052) (0.039)

15.147 4.844

Indirect Effects of KSI on ETA

EMOSUP SEXCOM

INTIMA -- --

SEXSA 0.421 0.170

(0.039) (0.025)

10.712 6.872

MARSA 0.228 0.187

(0.049) (0.039)

4.670 4.844

Total Effects of ETA on ETA

INTIMA SEXSA MARSA

INTIMA -- -- --

SEXSA 0.568 -- --

(0.047)

12.194

MARSA	0.307	0.540	--
	(0.065)	(0.102)	
	4.704	5.288	

Largest Eigenvalue of B*B' (Stability Index) is 0.322

Indirect Effects of ETA on ETA

	INTIMA	SEXSA	MARSA
INTIMA	--	--	--
SEXSA	--	--	--
MARSA	0.307	--	--
	(0.065)		
	4.704		

Total Effects of ETA on Y

	INTIMA	SEXSA	MARSA
emoin	0.683	--	--
sexin	0.682	--	--
	(0.029)		
	23.135		

thinkin	0.709	--	--
	(0.028)		
	25.687		
sexsat	0.475	0.836	--
	(0.039)		
	12.194		
dyadicsa	0.168	0.295	0.546
	(0.036)	(0.056)	
	4.704	5.288	
cohesion	0.205	0.360	0.667
	(0.043)	(0.067)	(0.037)
	4.708	5.390	18.034
consen	0.161	0.284	0.525
	(0.034)	(0.053)	(0.022)
	4.707	5.322	23.375

Indirect Effects of ETA on Y

	INTIMA	SEXSA	MARSA
emoin	--	--	--
sexin	--	--	--
thinkin	--	--	--

sexsat 0.475 -- --
 (0.039)
 12.194

dyadicsa 0.168 0.295 --
 (0.036) (0.056)
 4.704 5.288

cohesion 0.205 0.360 --
 (0.043) (0.067)
 4.708 5.390

consen 0.161 0.284 --
 (0.034) (0.053)
 4.707 5.322

Total Effects of KSI on Y

EMOSUP SEXCOM

emoin 0.506 0.204
 (0.028) (0.026)
 18.207 7.925

sexin 0.506 0.204
 (0.030) (0.026)
 16.870 7.947

thinkin 0.526 0.212
 (0.028) (0.027)

18.673 7.901

sexsat 0.352 0.289

(0.033) (0.034)

10.712 8.439

dyadicsa 0.429 0.102

(0.028) (0.021)

15.147 4.844

cohesion 0.524 0.125

(0.031) (0.025)

17.048 4.900

consen 0.412 0.098

(0.026) (0.020)

15.992 4.867

TI marisat model

Standardized Total and Indirect Effects

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Standardized Total Effects of KSI on ETA

EMOSUP SEXCOM

INTIMA	0.742	0.299
SEXSA	0.421	0.346
MARSA	0.785	0.187

Standardized Indirect Effects of KSI on ETA

	EMOSUP	SEXCOM
INTIMA	--	--
SEXSA	0.421	0.170
MARSA	0.228	0.187

Standardized Total Effects of ETA on ETA

	INTIMA	SEXSA	MARSA
INTIMA	--	--	--
SEXSA	0.568	--	--
MARSA	0.307	0.540	--

Standardized Indirect Effects of ETA on ETA

	INTIMA	SEXSA	MARSA
INTIMA	--	--	--
SEXSA	--	--	--
MARSA	0.307	--	--

Standardized Total Effects of ETA on Y

	INTIMA	SEXSA	MARSA
--	--------	-------	-------

	-----	-----	-----
emoin	0.683	--	--
sexin	0.682	--	--
thinkin	0.709	--	--
sexsat	0.475	0.836	--
dyadicsa	0.168	0.295	0.546
cohesion	0.205	0.360	0.667
consen	0.161	0.284	0.525

Completely Standardized Total Effects of ETA on Y

	INTIMA	SEXSA	MARSA
	-----	-----	-----
emoin	0.888	--	--
sexin	0.825	--	--
thinkin	0.905	--	--
sexsat	0.552	0.973	--
dyadicsa	0.222	0.391	0.724
cohesion	0.252	0.445	0.823
consen	0.235	0.414	0.766

Standardized Indirect Effects of ETA on Y

	INTIMA	SEXSA	MARSA
	-----	-----	-----
emoin	--	--	--
sexin	--	--	--
thinkin	--	--	--
sexsat	0.475	--	--

dyadicsa	0.168	0.295	--
cohesion	0.205	0.360	--
consen	0.161	0.284	--

Completely Standardized Indirect Effects of ETA on Y

	INTIMA	SEXSA	MARSA
	-----	-----	-----
emoin	--	--	--
sexin	--	--	--
thinkin	--	--	--
sexsat	0.552	--	--
dyadicsa	0.222	0.391	--
cohesion	0.252	0.445	--
consen	0.235	0.414	--

Standardized Total Effects of KSI on Y

	EMOSUP	SEXCOM
	-----	-----
emoin	0.506	0.204
sexin	0.506	0.204
thinkin	0.526	0.212
sexsat	0.352	0.289
dyadicsa	0.429	0.102
cohesion	0.524	0.125
consen	0.412	0.098

Completely Standardized Total Effects of KSI on Y

	EMOSUP	SEXCOM
--	--------	--------

	-----	-----
emoin	0.658	0.265
sexin	0.612	0.247
thinkin	0.671	0.270
sexsat	0.410	0.336
dyadicsa	0.568	0.135
cohesion	0.646	0.154
consen	0.602	0.143

Time used: 0.125 Seconds

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาววิไลวรรณ ทาศรีภู เกิดวันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2527 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อปี พ.ศ. 2549 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2551

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย